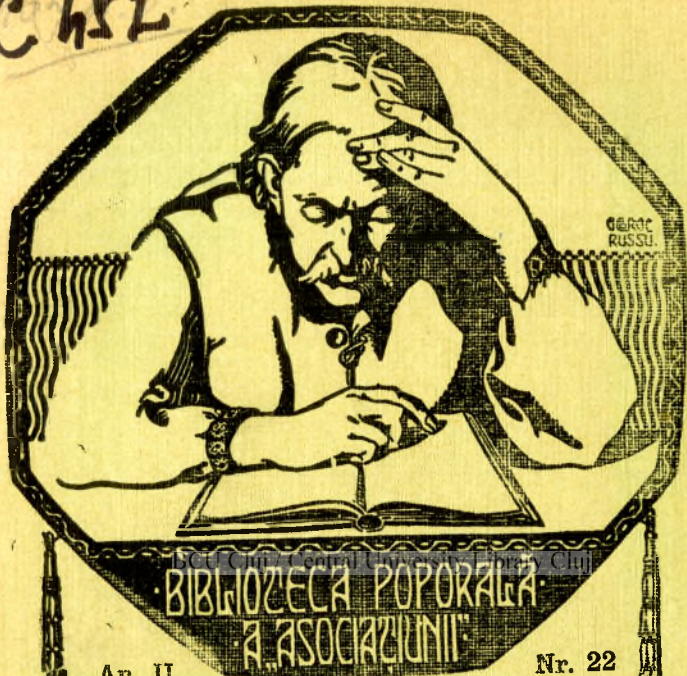

C. 452

An. II.

Nr. 22

Calendarul Asociației

pe anul dela Christos 1913.

Întocmit de Oct. C. Tăslăuanu.

SIBIIU, DECEMVRIE, 1912.

Prețul 30 bani.

CUPRINSUL.

Partea calendaristică.

Afaceri cu poșta și telegraful.

Taxe și timbre.

Târgurile din Ungaria și Transilvania.

Invățătură și petrecere.

Urare de anul nou	34
Dumnezeul nostru, de I. Lăpădat	35
Crăciunul, de Călugărul Miron	36
Florile dalbe	43
Bunacuviința în biserică	45
Puterea rugăciunii	46
Fii iubitor de frații și de prietiniții tăi	48
Dreptatea lui Solomon	49
Invățături	51
Dumnezeu, după Tolstoi, de I. Rebreanu	54
Judecățile nu sunt bune	55
Sfaturi bătrânești	56
Limba și portul nostru	57
O vorbă adâncă	59
Povestea priveghitoarei	60
«Pleacă-te»!	69
Glume	69
Vântul și soarele	70
Nu-i de lecuit	70
Ce zice sf. scriptură despre beție și despre bețivi	71
Datorașul lui Dumnezeu	72
Sfaturi	72
Cântec împotriva beției	73
Testamentul unui bețiv pocăit	74
La avocat	75
Vorbe înțelepte	76
Să ducă și el	76
Cărările vieții	77

C. 452.

Calendarul Asociațiunii

pe anul dela Christos

1913.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Anul II.

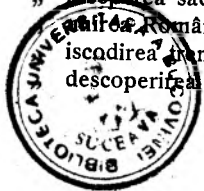
St. n. 415-4969

Sibiiu. — Editura Asociațiunii.

Tiparul Tipografiei arhidiecezane. — Prețul 30 bani.

Cronologia anului 1913.

Dela facerea lumii după Suidas (6000 a. Chr.) . . .	7913 ani
„ „ „ „ cei 70 traduc. ai bibliei. . .	7644 „
„ „ „ „ era bizantină (5508 a. Chr.)	7421 „
Dela facerea lumii după periodul Iulian (1 Ian. 4713 a. Chr.)	6616 „
Dela întemeierea Romei (24 Aprilie 743 a. Chr.) . . .	2663 „
„ nașterea Domnului nostru Isus Christos . . .	1913 „
„ moartea Domnului nostru Isus Christos . . .	1880 „
„ rîsipirea Ierusalimului prin Romani (1 Sept. 79 d. Christos)	1834 „
„ descălecarea Romanilor în Dacia sub Traian (105 d. Christos)	1808 „
„ zidirea Constantinopolei (330 d. Chr.) . . .	1583 „
„ așezarea clopotelor în bisericile creștine . . .	1513 „
„ căderea împărăției romane apusene (476 d. Chr.)	1437 „
„ venirea Ungurilor în Europa (896 d. Chr.) . . .	1017 „
„ întemeierea Țării ungurești (1000 d. Chr.) . . .	913 „
„ desbinarea bisericilor (răsăriteană și apuseană)	960 „
„ întemeierea Țării românești	823 „
„ începutul domniei casei Habsburgice în Austria	640 „
„ descălecarea lui Dragoș-Vodă în Moldova . . .	571 „
„ moartea lui Mihai Viteazul	512 „
„ iscodirea prafului de pușcă prin B. Schwarz . . .	563 „
„ facerea hârtiei (1373 d. Chr.)	540 „
„ iscodirea tiparului (1440 d. Chr.)	473 „
„ descoperirea Americii (11 Octomvrie 1492) . . .	421 „
„ reformația lui Luther (1517 d. Chr.)	396 „
„ tipărirea celei dintâi cărți românești	343 „
„ îndreptarea calendarului Iulian prin papa Grigorie XIII. (1583)	331 „
„ începerea sădirii tăbăcalui în Europa (1591) . . .	322 „
„ unirea Românilor cu biserica Romei	213 „
„ iscodirea fierului cu aburi	149 „
„ descoperirea electricității	123 „

Dela nașterea M. Sale Împ. Francisc Iosif I. (1830) .	83 ani
„ iscodirea telegrafului	68 „
„ unirea Principatelor române (Muntenia și Moldova)	53 „
„ încoronarea primului rege al României . . .	31 „
„ iscodirea fonografului și telefonului	25 „
„ iscodirea mașinei de sburat	4 „

Anotimpurile :

Primăvara se începe în 8/21 Martie.

Vara se începe în 9/22 Iunie.

Toamna se începe în 11/29 Septemvrie.

Iarna se începe în 9/22 Decemvrie dimineața.

Planeta anului 1913

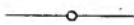
e **Venus**, pe care poporul nostru o numește **Luceafăr**, și se află mai aproape de pământ ca de soare. Venus sau Luceafărul e o stea frumoasă și o vedem seara după apusul soarelui și dimineața înainte de răsăritul soarelui. Luceafărul de seara și Luceafărul de dimineața. Se pare, că pe steaua aceasta sunt munți, mări și continente, ca și pe pământ.

Posturile.

1. Mercurile și Vinerile de peste an. — 2. Ajunul Botezului Domnului în 5 Ianuarie. — 3. Postul Paștilor din 24 Februarie până în 13 Aprilie. — 4. Postul Sf. Petru și Pavel din 9 Iunie până în 28 Iunie. — 5. Postul Sf. Mării din 1 până 14 August. — 6. Tăierea capului Sf. Ioan, 29 August. — 7. Ziua Crucii, 14 Septemvrie. — 8. Postul Crăciunului din 15 Noemvrie până în 24 Decemvrie.

Deslegarea posturilor.

1. Mercuri și Vineri în săptămâna brânzii. — 2. Mercuri și Vineri în săptămâna luminată. — 3. Mercuri și Vineri în săptămâna după Rusalii. — 4. Mercuri și Vineri după Crăciun până la Botezul Domnului.

Vremea.

După calendarul de 140 ani.

Ianuarie. 1 senin, 2—5 mestecat, 6 ger, 7 moină, 8—11 bine, 12 vânt, 13—17 amestecat, 18 și 19 zăpadă, 25 senin, 26—31 ger.

Februarie. 1—5 ger, 6—8 zăpadă, 9—12 bine, 13—16 zăpadă, 17—21 moale, 22—28 frig.

Martie. 1—4 senin, 4—5 nor, 6—11 ger și vânt, 12—14 mestecat, 15—17 zăpadă, 18—19 vifor, 20—25 moină, 26—31 cald și ploaie.

Aprilie. 1 nor, 2—13 vânt și frig, 14—15 ploaie, 16—21 nor ploaie și vânt, 22—30 cald și ploaie.

Maiu. 1—6 soare, cald și ploaie, 7—26 cald, 27—31 nor și vânt.

Iunie. 1 ploaie, 2—4 bine, 5—16 amestecat, 17 ploaie mare, 19—27 ploaie cu vânt, 28—30 ploaie caldă.

Iulie. 1 bine și vânt, 2 ploaie mare, 3—5 bine, 6 nor, 7—9 bine, 10—14 ploaie, 15—21 bine, 22—26 ploaie, 27—31 bine.

August. 1—4 bine, 5—6 ploaie, 7—9 mestecat, 10 ploaie mare cu vânt, 11—13 ploaie, 14—26 mestecat, 27—28 bine, 29—31 vânt și nor.

Septembrie. 1—29 bine, 30 nor și vânt.*

Octombrie. 1 ploaie, 2 și 3 bine, 4 ploaie, 5 și 6 bine, 7 și 8 vânt și frig, 9 zăpadă, 10—12 bine, 13 ploaie, 14—22 vânt, 23—26 nor, furtună și ploaie, 27—31 nor.

Noembrie. 1 nor, 2—4 vânt, 6 zăpadă și frig, 6—14 ger și ceață, 15—17 ploaie și zăpadă, 18—21 frig, 22—30 zăpadă și moină.

Decembrie. 1—3 vânt, 4—5 ploaie, 6—13 mestecat, 14—20 nor și vânt, 11—27 senin și frig, 28—31 vânt și frig.

Semne de timp.

Ianuarie cald nu e semn de an mănós. Ianuarie uscat și geros aduce Faur cu nea. Negura din Ianuarie aduce Faur umed. Când se trag norii spre miazăzi, urmează frig, iar când se duc spre miazănoapte — căldură. Cum a fost timpul la Sf. Grigorie așa va fi tot anul.

Faur alb întărește sămănăturile. Când nu înghiață în Faur, e semn de an mănós. Vânturile de miazănoapte prevestesc an mănós. Negura de apus arată ger.

Martie răcoros, umple celarul și podul din gros. Neaua din Martie împuținează vinul. Dacă Martie-i cu rouă, — după Paști mult plouă.

Prier frumos, Maiu viforos. Prier umed aduce binecuvântare. Negura din Aprilie, la răsărit și miazăzi, e semn bun. De tună în Aprilie nu te mai teme de ger. Prier frumos, vară furtunoasă.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Maiu răcoros, cireșar ploios. Ploaia din Maiu, umple carul de mălaiu. Roua de seara și răcoarea din Maiu aduc fân și vin mult. Ploaia caldă din Maiu e binecuvântare. Roiul din Maiu prețuește un car de mălaiu.

Iunie mai uscat decât umed, umple buțile cu vin bun. Innie umed și rece strică întreg anul. Călătoria furnicilor vestește timp bun. Omidele multe sunt semne de vin și grâu mult. Săritul peștilor vestește furtună.

Iulie călduros, însemnează an mănós. Dacă paianjănul își rupe pânza în două, va plouă. Dacă luna plină are curte la miazăzi și răsărit, urmează timp senin statornic. Mușinoaiile de furnici mai ridicate ca de obicei, vestesc iarnă grea.

August ploios, face vinul apătos. Negura de pe livezi și râuri, de se arată după apunerea soarelui, înamnă timp bun statornic. Vânturile de miazănoapte aduc timp statornic. Când sunt alune multe, însemnează iarnă grea pe viitor.

Septemvrie cu tunete, vestește zăpadă multă în Faur și an mănös. Toamnă caldă, iarnă lungă. Dacă cade ghinda înainte de S.-Mihaiu, iarna se pune curând. Răpciune cald, Brumărel rece și umed.

Brumărel și Mărțișor sunt luni surori. Cu cât frunzele arborilor cad mai curând, cu atât mai roditor va fi anul următor. Gerul și frigul din Octomvrie îmblânzește pe Ianuarie și Faur. Lumina de miazănoapte aduce curând ger mare. Când arborii țin frunza mult, iarna e departe, dar va fi grea, și la anul vor fi multe omide.

Brumar de va fi la început ploios, săptămâna Crăciunului va fi geroasă. Neaua multă de pe pomi înamnă muguri pușini de cu primăvară. Șoarecii de câmp, de se mai arată, iarna e departe.

Decemvrie la început de va fi geros, tot așa va fi zece săptămâni. Când câinii latră la lună, urmează ger mare. Gerul și neaua din Decemvrie vestește grâu mult. Crăciun negru Paști albe. După o iarnă grea urmează an mănös.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Cum va fi anul?

Anul 1913 va fi mai mult umed decât uscat, cu năduf și căldură.

Iarna se începe cu timp nouros și zăpadă, se îndreaptă însă în curând. Februarie se începe cu timp plăcut și se sfârșește cu frig mare, care va ține până în Martie.

Primăvara va fi târzie, dar bună pentru pometuri.

Vara va fi călduroasă și cu nădufuri, dacă umezala de primăvara nu va ține mult. De va ploua mult în primăvară, vara va fi secetoasă și cu călduri mari.

Toamna va fi la început cald și cu timp frumos, dar nu va ține mult. Pe la jumătatea lui Noemvrie se înăsprește și nu se schimbă până la Crăciun.

Întunecimi.

În anul 1913 vor fi trei întunecimi de soare și două întunecimi de lună, dintre cari nici una nu se va vedea în părțile noastre.

1. Întunecime totală de lună, va fi în 22 Martie 1913. Se începe la oarele 11·11 a. m. și se sfârșește la oara 1·42 p. m. Se va vedea în America-de-nord, în Australia și o parte din Asia.

2. Întunecime de soare parțială (numai în parte), va fi la 6 Aprilie 1913. Se începe la oarele 4·5 p. m. și se sfârșește la oarele 8·9 p. m. Se va vedea în o parte din Azia, în o parte din America-de-nord și în părțile polare dela miază-noapte.

3. A doua întunecime de soare parțială va fi la 31 August 1913. Se începe la oarele 9 p. m. și se sfârșește la oarele 10·40 p. m. Se vede numai în o parte din America-de-nord și în Grönlanda.

4. Întunecime totală de lună, la 15 Septemvrie 1913. Se începe la oarele 11·30 a. m. și se sfârșește la oarele 3·42 p. m. Se va vedea în America-de-Nord, în Australia și în Azia, afară de Azia-mică.

5. A treia întunecime de soare parțială, va fi în 30 Septemvrie 1913. Se începe la oarele 3·54 a. m. și se sfârșește la oarele 7·33 a. m. Se va vedea în America-de-miazăzi și în părțile polare dela miazăzi.

Ianuarie

are 31 zile

Gerar

Zilele	Calendarul vechiu	Calend. nou
Marți	1 (†) Tăierea împr.	14 Felix
Merc.	2 P. Silvestru	15 Maur
Joi	3 Pr. Malachia	16 Marcelin
Vineri	4 Sin. 70 Ap.	17 Antonie
Sâmb.	5 Teopemt, Teona	18 Prisca

Duminică Botezului, Ev. dela Matela, c. 3, st. 13

Dum.	6 (†) Botezul Dlui	19 Sara
Luni	7 (†) Ioan Botezăt.	20 Fab., Seb.
Marți	8 C. George	21 Agnes
Merc.	9 M. Polieuct	22 Vincenție
Joi	10 P. Grigorie	23 Log. Măr.
Vineri	11 C. Teodosie	24 Timoteiu
Sâmb.	12 M. Tațiana	25 Pavel

Duminică după Botez, ev. Mat., c. 4, gl. 2, v. 2

Dum.	13 M. Ermil	26 Policarp
Luni	14 Părinții din Sinai	27 Ioan
Marți	15 C. Pavel Teban	28 Carol
Merc.	16 Lanț. Ap. Petru	29 Francisc
Joi	17 † C. Antonie	30 Martina
Vineri	18 P. Atan. și Chiril	31 Petru Nol
Sâmb.	19 C. Macarie	1 Febr. Ign.

Duminică Leproșilor, ev. Luca c. 17, gl. 3, v. 3

Dum.	20 † C. Eutimie	2 (†) Înt. Dlui
Luni	21 C. Maxim	3 Blasiu
Marți	22 Ap. Timoteiu	4 Veronica
Merc.	23 M. Clement	5 Agata
Joi	24 C. Xenia	6 Dorothea
Vineri	25 † P. Grigor. Teol.	7 Romuald
Sâmb.	26 C. Xenofont	8 Ioan

Duminică lui Zacheiu ev. Luca c. 19, gl. 4, v. 4

Dum.	27 † Ioan Hrisost.	9 Apolonia
Luni	28 P. Efrem Sirul	10 Scolastica
Marți	29 M. Ignatie	11 Eufrosina
Merc.	30 (†) Vas. Gr. Ioan	12 Eulalia
Joi	31 Chir și Ioan	13 Catarina

Soarele

1. răs.	7 o.	26 m
ap.	3 „	29 „
10. răs.	7 „	16 „
ap.	3 „	44 „
20. răs.	7 „	02 „
ap.	4 „	03 „

Lună nouă în 24 Ianuarie, 6 o. dim.

Staturi economice.

Cară și împrăștiie gunoiul. Drege uneltele și mașinile că acum ai timp. Adună cuiburile de omide de pe pomi. Îngrijește-te de semințe bune pentru sămănăturile de primăvară. Pregătește coșurile pentru răsadnițe. Trage vinul și alege poamele și legumele putrede. Curăță pomii de mușchi și crengi uscate. Gunoeste viile și fânațele.

Numără săptămânile până la sfântul Gheorghe și vezi cum stai cu fânul. Dă sare la vite mardes și pe timp frumos, la amiază, le scoate afară. Adapă vitele cu apă doimoală. Adună zăpada în jurul pomilor și închee-ți socotelile pe anul trecut.

Insemnări.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Insemnări.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Zilele	Calendarul vechiu	Calend. nou
Vineri	1 M. Trifon	14 Valentin
Sâmb.	2 (†) Intimp. Dlui	15 Faust

Dum. Vam. și Faris., ev. Luca, c. 18, gl. 5, v. 5

Dum.	3 Drept. Simeon	16 Iuliana
Luni	4 P. Isidor	17 Constanța
Marți	5 M. Agatia	18 Flavian
Merc.	6 P. Vucol ep.	19 Conrad
Joi	7 P. Partenie	20 Eleuterie
Vineri	8 Teodor Stratilat	21 Eleonora
Sâmb.	9 M. Nichifor	22 Petru C.

Dum. Fiului rățâcit, ev. Luca, c. 15, gl. 6, v. 6

Dum.	10 M. Haralampie	23 Eberhard
Luni	11 M. Vlasie	24 Adalbert
Marți	12 P. Meletie	25 Matias
Merc.	13 P. Martinian	26 Victor
Joi	14 P. Auxentie	27 Gothard
Vineri	15 Ap. Onisim	28 Leandru
Sâmb.	16 M. Pamfilie	1 Mart. Alb.

Dum. lăs. de carne, ev. Marcu, c. 25, gl. 7, v. 7

Dum.	17 M. Teodor Tiron	2 Simpliciu
Luni	18 P. Leon papa	3 Celidoniu
Marți	19 Ap. Archip	4 Casimir
Merc.	20 P. Leon ep.	5 Eusebie
Joi	21 P. Timoteiu	6 Frideric
Vineri	22 M. din Evgenia	7 Ap. Toma
Sâmb.	23 M. Policarp	8 Ioan

Dum. lăs. de brânză, ev. Mat. c. 6, gl. 8, v. 8

Dum.	24 †Afl. c. S. Ioan B.	9 Francisca
Luni	25 P. Tarasie	10 40 Martiri
Marți	26 P. Porfirie	11 Heraclie
Merc.	27 P. Procopie	12 Grigorie
Joi	28 P. Vasilie	13 Rosina

Soarele

- 1. răs. 6 o. 40 m.
ap. 4 „ 26 „
- 10. răs. 6 „ 22 „
ap. 4 „ 43 „
- 20. răs. 6 „ — „
ap. 5 „ 01 „

Lună nouă în 23 Februarie 1 o. n.

Sfaturi economice.

Vântură și curăță sămânțele de sămănat. Curăță livezile de mușinoaie, pietri și măracini și le samănă cu flori de fân.

Destupă șanțurile și brezdele ca să se poată scurge apa. Taie mlădițele pentru altoit, și le păstrează în pivniță acoperite cu năsip.

Ară pământurile pentru ovăs, orz și mazărice. Taie sălciile și acații. Retează gardurile vii și curăță altoii de ramurile de prisos. Samănă legumi în răsadnițe calde. Dă vitelor nutreț mai bun și le ferește de apă prea rece. În-grijește de coșnițe pentru roi.

Mărește urdinișul coșnițelor, ca albi-nele să-și facă sborul de curățire.

Martie

are 31 zile

Germănar

Zilele	Calendarul vechiu	Calend. nou
Vineri	1 M. Eudochia	14 Matilda
Sâmb.	2 M. Teodot	15 Longin
Dum. 1. în post, ev. Ioan, c. 1, gl. 1, v. 9		
Dum.	3 M. Eutropie	16 (†)Floriile
Luni	4 C. Gerasim	17 Gertrud
Mărți	5 M. Conon	18 Alexandru
Merc.	6 SS. 42 Martiri	19 Iosif Log.
Joi	7 M. d. Cherson	20 Joia Pașt.
Vineri	8 P. Teofilact	21 Vin. Pat.
Sâmb.	9 † SS. 40 Martiri	22 Paulina
Dum. 2. în post, ev. Marcu c. 2, gl. 2, v. 10		
Dum.	10 M. Codrat	23 (†)Paștile
Luni	11 P. Sofronie	24 (†)L.Pașt.
Mărți	12 C. Teofan	25 (†)Bunav.
Merc.	13 P. Nichifor	26 Emanuil
Joi	14 C. Benedict	27 Rupert
Vineri	15 M. Agapie	28 Malchus
Sâmb.	16 M. Sabin	29 Eustasiu
Dum. 3. în post, ev. Marcu c. 8, gl. 3, v. 11		
Dum.	17 C. Alexie	30 Guido
Luni	18 P. Cyril	31 Amos
Mărți	19 M. Hris. și Dar.	1 Apr. Hug.
Merc.	20 C. dela S. Sava	2 Francisc
Joi	21 C. Iacob	3 Richard
Vineri	22 M. Vasile	4 Ambrosie
Sâmb.	23 C. Nikon	5 Eusebiu
Dum. 4. în post, ev. Marcu c. 9, gl. 4, v. 1		
Dum.	24 P. Zaharie	6 Sixt
Luni	25 (†) Bunavestire	7 Herman
Mărți	26 Arh. Gavriil	8 Adalbert
Merc.	27 C. Matrona	9 Dionisiu
Joi	28 C. Stefan	10 Daniil
Vineri	29 C. Marcu	11 Leon Papa
Sâmb.	30 C. P. Ioan	12 Iuliu
Dum. 5. în post, ev. Marcu c. 10, gl. 5, v. 2		
Dum.	31 C. Ipatie	13 Iustin

Soarele

1. răs. 5 o. 39 m.
 ap. 5 „ 17 „
 10. răs. 5 „ 18 „
 ap. 5 „ 33 „
 20. răs. 4 „ 54 „
 ap. 5 „ 51 „

Lună nouă, 24 Mart.
 6 o. 46 m. seara.

Staturi economice.

Desgroapă și taie
 viile, cercuește și
 sapă viile. În săp-
 tămâna a 9-a după

Crăciun samănă
 grâu de primăvară
 apoi orz, ovăs, ma-
 zăre, mazărice și
 lucernă. Greblează
 locurile cu lucernă
 și trifoiu. Curăță și
 grapă fânațele. Cu-
 răță pomii de us-
 cături și omide.

Altoește cireșii, vi-
 șinii și prunii, sus
 în crengile tinere
 ale coroanei, iar
 merii și perii, jos
 aproape de pământ.
 Sapă și samănă le-
 gumi. Pune găini
 și găște să clo-
 cească. Uplete vi-
 nurile în fiecare
 lună și curăță bu-
 țile de mucegaiu.

Ferește-te de-a face
 datorii; dacă ești si-
 lit să faci, ia bani îm-
 prumut numai dela
 bănci românești.

Insemnări.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Insemnări.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

2004
11

2004

Aprilie

are 30 zile

Prier

Zilele	Calendarul vechiu	Calend. nou
Luni	1 Maria egipt.	14 Tiburtiu
Marți	2 P. Tit	15 Anastasie
Merc.	3 C. Nichita	16 Aron
Joi	4 C. Iosif	17 Rudolf
Vineri	5 M. Claudie	18 Valeriu
Sâmb.	6 P. Eutimie	19 Hermog.

Dumineca Floriilor, ev. Ioan c. 12.

Dum.	7 M. Calliopie	20 Sulpiciu
Luni	8 P. Teofilact	21 Anselm
Marți	9 M. Eupshie	22 Sotir
Merc.	10 M. Ter. și Pomp.	23 Adalbert
Joi	11 M. Antipa	24 George
Vineri	12 (†) Vin. Patim.	25 Marcu
Sâmb.	13 M. Artimon	26 Cletus

Dumineca Paștilor, ev. Ioan c. 1.

Dum.	14 (†) Sf. Paști / Centru	27 Peregrin
Luni	15 (†) Lunia Paștil.	28 Vitalis
Marți	16 M. Agap., Irina	29 Petru
Merc.	17 M. Sim. Persul	30 Catarina
Joi	18 C. P. Ioan	1 Maiu IDL
Vineri	19 C. Ioan d. peșt.	2 Anastasia
Sâmb.	20 C. Teodor T.	3 † Afl. Cr.

Dumineca Tomii, ev. Ioan c. 20, gl. 1, v. 1

Dum.	21 M. Ianuarie	4 Florian
Luni	22 C. Teodor S.	5 Pius
Marți	23 (†) M. George	6 Ioan P.
Merc.	24 M. Sava Strat.	7 Stanislau
Joi	25 Ap. Ev. Marcu	8 Mihail
Vineri	26 M. Vasile	9 Gr. Naz.
Sâmb.	27 M. Simeon	10 Isidor

Dum. Mironosiț, ev. Marcu c. 15, gl. 2, v. 4

Dum.	28 Ap. Iason	11 (†) Rusal.
Luni	29 9 M. din Chiziç	12 (†) L. Rus.
Marți	30 Ap. Iacob	13 Servațiu

Soarele

1. răs. 4 o.	27 m.
ap. 6 „	11 „
10. răs. 4 „	07 „
ap. 6 „	27 „
20. răs. 3 „	46 „
ap. 6 „	44 „

Lună nouă, 23 Apr.
9 o. 22 m. ziua.

Sfaturi economice.

Gată cu săpatul și plivește legumile din grădină. Samănă cucuruz, in, linte, fasole și cartofi. Grăbește cu altoirea pădureților.

Isprăvește cu lucrările viei. Trage vinurile a doua oară.

Udă legumile și pomișorii cu apă domoală. Scutește mieii de răceală și de pășune umedă.

Intoarce grâul și în potriua gârgărițelor pune lână nespălată pe lângă coșuri.

Grâul încins amestecă-l cu pulbere de cărbuni și la 14 zile cerne-l. Gată cu săpatul viilor.

Asigură-te în contra focului și asupra vieții la Banca generală de asigurare din Sibiiu.

Maiu

are 31 zile

Florar

Zilele	Calendarul vechiu	Calend. nou
Merc.	1 Pr. Ieremia	14 Bonifaciu
Joi	2 P. Atanasie	15 Sofia
Vineri	3 M. Timoteiu	16 Isidor
Sâmb.	4 M. Pelagia	17 Pascalis

Dum. Slăbănogului, ev. Ioan c. 5, gl. 3, v. 5

Dum.	5 M. Irina	18 Venantius
Luni	6 Dreptul Iov	19 Celestin
Marti	7 M. Acachie	20 Bernardin
Merc.	8 † Ap. și Ev. Ioan	21 Felix
Joi	9 Pr. Isaia	22 Elena
Vineri	10 Ap. Simon Zilot	23 Desideriu
Sâmb.	11 M. Mochie	24 Ioana

Dum. Samarinencei, ev. Ioan c. 4, gl. 4, v. 7

Dum.	12 P. Epifanie	25 Urban
Luni	13 M. Gliceria	26 Beda
Marti	14 M. Isidor	27 Lucian
Merc.	15 P. Pahomie	28 Wilhelm
Joi	16 P. Teodor	29 Maximin
Vineri	17 Ap. Andronic	30 Ferdinand
Sâmb.	18 M. Petru	31 Petronella

Dum. Orbului, ev. Ioan c. 9, gl. 5, v. 8

Dum.	19 M. Patriciu	1 Iunie Nic.
Luni	20 M. Talaleu	2 Erasmus
Marti	21 (†) Const. și Elena	3 Clotilda
Merc.	22 M. Vasilisc	4 Quirinus
Joi	23 (†) Înălț. Dlui	5 Bonifaciu
Vineri	24 P. Simeon	6 Norbert
Sâmb.	25 Afl. cap. S. Ioan	7 Lucreția

Dum. SS. Părinți, ev. Ioan c. 17, gl. 6, v. 10

Dum.	26 Ap. Carp	8 Medard
Luni	27 M. Terapont	9 Primus
Marti	28 P. Nichita	10 Margareta
Merc.	29 C. Teodosia	11 Varnava
Joi	30 P. Isachie	12 Claudina
Vineri	31 Ap. Ermil	13 Antonie

Soarele

1. răs. 3 o. 27 m.
ap. 7 „ 02 „
10. răs. 3 „ 14 „
ap. 7 „ 16 „
20. răs. 3 „ 03 „
ap. 7 „ 29 „

Lună nouă, 22 Maiu
8 o. 35 m. seara.

Staturi economice.

Asigură bucatele împotriva grindinei. Udă altoii, slăbește legăturile la cei prinși și unge ranele cu ceară de altoit. Sădește răsădurile pe timp ploios. Sămână, crastaveți, ridichi și fasole. Sapă cucuruzul când e în patru frunze.

Cosește lucerna înainte de înflorire, dar să nu o tai prea de jos. Svânt-o mai întâi și apoi amestecată cu paie mărunte dă-o vitelor. Sădește flori. Grijește de roii albinelor. Stropește viile împotriva peronosporei, (părlituri).

Inscrive-te ca membru ajutor la Asociațiune, cu 2 cor. ca să capeți 10 cărți și un calendar.

Insemnări.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Insemnări.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Iunie

are 30 zile

Cireșar

Zilele	Calendarul vechiu	Calend. nou
Sâmb.	1 M. Iustin	14 Vasile
Dumineca Rusaliilor, ev. Ioan c. 7.		
Dum.	2 (+) Pog. S. Duh	15 Vitus
Luni	3 (+) Luniă Rus.	16 Beno
Mărți	4 S. P. Mitrofan	17 Adolf
Merc.	5 M. Doroteiu	18 Paulina
Joi	6 C. Visar. și Ilar.	19 Iuliana
Vineri	7 M. Teodot	20 Laura
Sâmb.	8 M. Teodor Strat.	21 Aloisie
Dum. 1. d. Rus. a tut. SS., Mat. c. 10, gl. 8, v. 1		
Dum.	9 P. Ciril	22 Paulin
Luni	10 M. Timotei	23 Etelrud
Mărți	11 Ap. Vart. și Varn.	24 Ioan Bot.
Merc.	12 P. Onufrie	25 Prosper
Joi	13 M. Acilina	26 Eremia
Vineri	14 Pr. Eliseu	27 Ladislau
Sâmb.	15 Pr. Amos	28 Leon
Dum. 2. după Rus., ev. Mat., c. 4, gl. 1, v. 2		
Dum.	16 P. Tihon	29 (+) Pet. Pav.
Luni	17 M. Manuil	30 Paul
Mărți	18 M. Leontie	1 Iulie Teod.
Merc.	19 A. Iuda, fr. Dlui	2 Cerc. Mar.
Joi	20 M. Metodie	3 Corneliu
Vineri	21 M. Iulian	4 Udalic
Sâmb.	22 M. Eusebiu	5 Dometie
Dum. 3. după Rus., ev. Mat., c. 6, gl. 2, v. 3		
Dum.	23 M. Agripina	6 Isaia
Luni	24 (+) N. Sf. Ioan B.	7 Vilibald
Mărți	25 M. Fevronia	8 Cilian
Merc.	26 C. David	9 Anatolia
Joi	27 P. Samson	10 Amalia
Vineri	28 Chir. și Ioan	11 Pius
Sâmb.	29 (+) Ap. Petru, Pav.	12 Enric
Dum. 4. după Rus., ev. Mat., c. 8, gl. 3, v. 4		
Dum.	30 Sinod. SS. Ap.	13 Margareta

Soarele

1. răs. 2 o. 57 m.
ap. 7 „ 39 „
10. răs. 2 „ 38 „
ap. 7 „ 42 „
20. răs. 3 „ 02 „
ap. 7 „ 41 „

Lună nouă, 21 Iunie

6 o. 4 m. dim.

Sfaturi economice.

Cosește ierburile până sunt înflorite. Sapă cucuruzul a doua oară. Plivește sau alege lemnele de rod la via. Sapă și ține în curățenie toate sămănăturile. Uplete vinurile și curăță buțile. Buțile goale să le afumi în fiecare lună cu piatră pucioasă. Rânduește prin șură și prin poduri, că se apropie secerișul.

Nu uită a-ți asigura holdele și alte sămănături împotriva grindinei.

În 9 Iunie se începe vara.

Zilele	Calendarul vechiu	Calend. nou
Luni	1 Cosma și Dam.	14 Bonavent.
Marți	2 Veștm. Mariei	15 Imp. Ap.
Merc.	3 M. Iacint	16 Ruț
Joi	4 P. Andreiu	17 Alexe
Vineri	5 P. Atanasie	18 Frideric
Sâmb.	6 P. Sisoe	19 Aurelia

Dum. 5. după Rus., ev. Mat., c. 8, gl. 4, v. 5

Dum.	7 P. Toma	20 Ilie Pr.
Luni	8 M. Procopie	21 Praxedis
Marți	9 M. Pancrație	22 Mar. Mag.
Merc.	10 45 Mart. din Nic.	23 Apolinar
Joi	11 M. Eufemia	24 Cristina
Vineri	12 M. Pr. și Ilarie	25 Iacob A.
Sâmb.	13 Sin. Arh. Gavril	26 Ana

Dum. 6. după Rus., ev. Mat., c. 5, gl. 5, v. 6

Dum.	14 Ap. Achila	27 Pantelim.
Luni	15 M. Chiril și Iud.	28 Inocent
Marți	16 M. Atinogen	29 Marta
Merc.	17 M. Marina	30 Avdon
Joi	18 M. Iac. și Emilian	31 Ig. Loiola
Vineri	19 C. Macrina	1 Aug. Petr.
Sâmb.	20 (†) Pror. Ilie	2 Porțunc.

Dum. 7. după Rus., ev. Mat., c. 9, gl. 6, v. 7

Dum.	21 C. Sim. și Ioan	3 August
Luni	22 Maria Magdal.	4 Ștefan
Marți	23 M. Foca	5 Dominic
Merc.	24 M. Cristina	6 Sch. I. față
Joi	25 † Ad. S. Anei	7 Caietan
Vineri	26 M. Ermolae	8 Chiriac
Sâmb.	27 † M. Pantelimon	9 Roman

Dum. 8. după Rus., ev. Mat., c. 14, gl. 7, v. 8.

Dum.	28 Ap. Prohor	10 Laurențiu
Luni	29 M. Calinic	11 Susana
Marți	30 Ap. Sila și Silvan	12 Clara
Merc.	31 D. Eudochim	13 Casian

Soarele

1. răs. 3 o. 13 m.
ap. 7 „ 34 „
10. răs. 3 „ 23 „
ap. 7 „ 24 „
20. răs. 3 „ 39 „
ap. 7 „ 08 „

Lună nouă, 20 Iulie
2 o. noaptea.

Staturi economice.

Seceră holdele în pârghă, dacă sunt prea coapte se scutură o mulțime de grăunțe și nici făina nu e spornică. Înainte de a începe secerișul sapă și stropește viile. Grăunțele ce se scutură la cărat, ține-le pentru sămânță.

Proptește pomii prea încărcăți cu poame. Ară miriștea cât mai îngrabă.

Asigură heiurile, bucatele și fânul contra focului. Pune un vas cu apă înaintea stupinei.

Nu vinde încălț poți bucatele; păstrează-le pe când au prețuri mai bune.

Insemnări.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Insemnări.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

August

are 31 zile

Mășalar

Zilele	Calendarul vechiu	Calend. nou
Joi	1 †Scoat.și S. Mac.	14 Eusebie
Vineri	2 Pr. M. Stefan	15 (†) Ad. M.
Sâmb.	3 C. P. Isachie	16 Rohn
Dum. 9. după Rus., ev. Mat., c. 14, gl. 8, v. 9		
Dum.	4 SS. 7 tin. d. Efes	17 Bertram
Luni	5 M. Eusignie	18 Elena
Marți	6 (†) Sch. la față	19 Ludovic
Merc.	7 M. Dometie	20 (†) S.St.R.
Joi	8 M. Emilian	21 Ioana
Vineri	9 Ap. Matia	22 Timoteiu
Sâmb.	10 M. Laurențiu	23 Filip
Dum. 10. după Rus., ev. Mat., c. 17, gl. 1. v. 10		
Dum.	11 M. Euplu	24 Bartolom.
Luni	12 M. Fot. și Anich.	25 Ludovic
Marți	13 C. Maxim	26 Samuil
Merc.	14 Pr. Mihea	27 Iosif
Joi	15 (†) Ad.N.d.D-zeu	28 Augustin
Vineri	16 M. Diomid	29 T. c. Ioan
Sâmb.	17 M. Miron	30 Rosa
Dum. 11. d. Rus., ev. Mat., c. 18, gl. 2, v. 11		
Dum.	18 M. Flor. și Lavru	31 Raimund
Luni	19 M. Andr. Strat.	1 Sept. Eg.
Marți	20 Pr. Samuil	2 Absolon
Merc.	21 Ap. Tadeu	3 Mansbet
Joi	22 M. Agatonic	4 Rosalia
Vineri	23 M. Lup și Irineu	5 Laurent
Sâmb.	24 M. Eutichie	6 Magno
Dum. 12. d. Rusalii, ev. Mat., c. 19, gl. 3, v. 1		
Dum.	25 Ap. Vartol. și Tit	7 Regina
Luni	26 M. Adrian	8 (†) N.Mar.
Marți	27 C. Pimen	9 Gorgonie
Merc.	28 C. Moise Arapul	10 Nic. Tol.
Joi	29 (†) T. c. S. I. Bot.	11 Protus
Vineri	30 P. Alex. Ioan. Pav.	12 Macedon.
Sâmb.	31 Brâul Preac.	13 Matern

Soarele

1. răs. 3 o. 59 m.
ap. 6 „ 45 „
10. răs. 4 „ 15 „
ap. 6 „ 26 „
20. răs. 4 „ 31 „
ap. 6 „ 04 „

Lună nouă, 18 Aug.
9 o. 36 m. seara.

Sfaturi economice.

Stropește și sapă viile a treia oară împreună roiile slăbuți și ferește-i de albine răpitoare. Strâmtează urdinișul. Ară pentru sămănăturile de iarnă și cară gunoiu. Din 15 Iulie și până în 15 Sept. oculează întâiu, ciresii, vișinii, persecii și caișii, apoi prunii merii și perii. Rețeață vârturile dela vița de viie. Adună sâmburi de poame pentru sămănat. Treeră bucatele și le așază la loc svântat.

În luna viitoare se încep școalele; de ai băieți pregătește-te cu cele de lipsă pe atunci.

În 1 August se începe postul S. Mării.

Septembrie

are 30 zile

Răpciune

Zilele	Calendarul vechiu	Calend. nou	Soarele
Dum. 13. d. Rusalii, ev. Mat., c. 21, gl. 4, v. 2			1. răs. 4 o. 51 m. ap. 5 „ 36 „
Dum.	1 C. Simeon Stâlp.	14 † În. S. Cr.	10. răs. 5 „ 06 „ ap. 5 „ 15 „
Luni	2 M. Mamant	15 Nicodim	20. răs. 5 „ 23 „ ap. 4 „ 51 „
Mărti	3 M. Antim	16 Ludmila	<i>Lună nouă</i> , 17 Sept. 5 o. 55 m. dim.
Merc.	4 M. Vavila	17 Lambert	Staturi economice.
Joi	5 Pr. Zaharia	18 Toma Ap.	Culege poamele iernatice, cu mâna și le alege după soiuri și frumșețe. Sădește răsaduri iernatice. Culege cucuruzul și scoate napii înainte de a fi brumați. Samână grâul de toamnă și nu îi sgârcit la să- mânța. Ia miera dela stupi. Pregă- tește buțele și ce- lelalte vase pentru cules. Ingrijește de lemn pentru iarnă.
Vineri	6 Min. Arh. Mih.	19 Ianuarie	În Sept. se încep școalele. Dă-ți cu drag băieții la școli, cumpără-le cărți și cele de lipsă, ca să facă spor în învăța- tură. Cinsteste pe învățători și te în- teresează de bună- starea școlii.
Sâmb.	7 M. Sozont	20 Eustatie	În 11 Septembrie se începe toamna.
Dum. în. Înălț. S. Cr., ev. Ioan, c. 3, gl. 5, v. 3			
Dum.	8 (†) Nașt. Mariei	21 Mateiu	
Luni	9 † Ioachim și Ana	22 Mauriciu	
Mărti	10 M. Minodora	23 Tecla	
Merc.	11 C. Teodora	24 Gerhard	
Joi	12 M. Autonom	25 Cleofas	
Vineri	13 M. Corneliu Sut.	26 Ciprian	
Sâmb.	14 (†) În. S. Cruci	27 Cosma	
Dum. d. În. S. Cruci, ev. Marcu, c. 8, gl. 6, v. 4			
Dum.	15 † M. Nichita	28 Venceslav	
Luni	16 M. Eufemia	29 Mihail	
Mărti	17 M. Sofia	30 Ieronim	
Merc.	18 C. Eumenie	1 Oct. Rem.	
Joi	19 M. Trofim	2 Leodgar	
Vineri	20 M. Eustatie	3 Candid	
Sâmb.	21 Ap. Codrat	4 Francisc	
Dum. 16. d. Rus., ev. Luca, c. 5, gl. 7, v. 5			
Dum.	22 M. Foca	5 Placid	
Luni	23 (†) Z. S. Ioan B.	6 Bruno	
Mărti	24 M. Tecla	7 Iustina	
Merc.	25 C. Eufrosina	8 Brigita	
Joi	26 (†) Ad. S. Ap. Ioan	9 Dionisie	
Vineri	27 M. Calistrat	10 Francisc	
Sâmb.	28 P. Hariton	11 Emilian	
Dum. 17. d. Rusalii, ev. Luca, c. 6, gl. 8, v. 6			
Dum.	29 P. Chiriac	12 Maximil.	
Luni	30 M. Grigorie	13 Coloman	

Insemnări.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Insemnări.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Octombrie

are 31 zile

Brumărel

Zilele	Calendarul vechiu	Calend. nou
Mărți	1 Ap. Anania	14 Callist
Merc.	2 M. Ciprian	15 Teresia
Joi	3 M. Dionisie Ar.	16 Gal
Vineri	4 M. Ieroteiu	17 Hedwig
Sâmb.	5 M. Haritina	18 Luca

Dum. 18. d. Rusalii, ev. Luca, c. 7, gl. 1, v. 7

Dum.	6 † Ap. Toma	19 Ferdinand
Luni	7 M. Serg. și Vach.	20 Wendelin
Mărți	8 C. Pelagia	21 Ursula
Merc.	9 † Ap. Iacob I. Alf.	22 Cordula
Joi	10 M. Eulampie	23 Ioan
Vineri	11 Ap. Filip	24 Rafail
Sâmb.	12 M. Prov. Tarah	25 Hrisant

Dum. 19. d. Rus., ev. 4 dela Luca, gl. 2, v. 8

Dum.	13 M. Carp. și Pabil	26 Amand
Luni	14 (†) C. Paraschiva	27 Sabina
Mărți	15 M. Lucian	28 Simeon
Merc.	16 M. Longin sut.	29 Narcis
Joi	17 Pr. Osie	30 Claudie
Vineri	18 Ap. și Ev. Luca	31 Wolfgang
Sâmb.	19 Pr. Ioil	1 Nov. T. S.

Dum. 20. d. Rus., ev. 6 dela Luca, gl. 3, v. 9

Dum.	20 M. Artemie	2 Pom. Rep.
Luni	21 C. P. Ilarion	3 Hubert
Mărți	22 P. Averchie	4 Carol
Merc.	23 Ap. Iacob fr. Dlui	5 Emeric
Joi	24 M. Areta	6 Leonard
Vineri	25 M. Marcian	7 Engelbert
Sâmb.	26 (†) M. Dimitrie	8 Gottfried

Dum. 21. d. Rus., ev. 7 dela Luca, gl. 4, v. 10

Dum.	27 M. Nestor	9 Teodor
Luni	28 M. Terenție	10 Andreiu
Mărți	29 M. Anastasia	11 Martin
Merc.	30 M. Zenovie	12 Cunibert
Joi	31 A. Stahie și soții	13 Stanislau

Soarele

1. răs.	5 o.	42 m.
ap.	4 "	26 "
10. răs.	5 "	58 "
ap.	4 "	06 "
20. răs.	6 "	17 "
ap.	3 "	46 "

Lună nouă, 16 Oct.
3 o. 27 m. seara.

Sfaturile economice.

Scoate cartofii și celelalte legumi și le așază în pivniță pentru iarnă. Isprăvește cu culesul poamelor, dar să nu le culegi pe timp ploios. Fă arăturile pentru primăvară.

La cules, alege strugurii cei putrezi la o parte, ca să ai preț bun la vin. Scutește stupii de ploi și ninsoare.

Adună tot ce a mai rămas prin grădină și pe câmp. Ingrijește grajdul că se apropie iarna. Sămăna sâmburi de poame pădurețe.

Plătește darea statului, comitat și aruncuri comunale, darea de câștig cl. I., și darea (taxa) de scutire dela miliție (cătanie).

Noemvrie

are 30 zile

Brumar

Zilele	Calendarul vechiu	Calend. nou
Vineri	1 Cosma, Damian	14 Venerant
Sâmb.	2 M. Achindin	15 Leopold
Dum. 22. d. Rus., ev. 5 dela Luca, gl. 5, v. 11		
Dum.	3 M. Achepsima	16 Otmar
Luni	4 C. Ioanichie	17 Grigorie
Mărți	5 M. Galacteon	18 Odo Eg.
Merc.	6 P. Pavel	19 Elisaveta
Joi	7 SS. 33M. d. Mel.	20 Felice
Vineri	8 (+) Ar. Mih., Gavv.	21 Intr. Născ.
Sâmb.	9 M. Onisifor	22 Cecilia

Dum. 23. d. Rus., ev. 8 dela Luca. gl. 6, v. 1

Dum.	10 Ap. Erast și soții	23 Clement
Luni	11 M. Mina, Victor	24 Ioan
Mărți	12 S. Ioan milost.	25 Catarina
Merc.	13 † Ioan G. de aur	26 Conrad
Joi	14 † Ap. Filip	27 Virgil
Vineri	15 M. Gurie	28 Sosten
Sâmb.	16 † Ap. Ev. Mateiu	29 Saturnin

Dum. 24. d. Rus., ev. 9 dela Luca, gl. 7, v. 2

Dum.	17 P. Grigorie	30 Andreiu A.
Luni	18 M. Platon	1 Dec. Elig.
Mărți	19 Pr. Avdie	2 Bibiana
Merc.	20 † C. Grig. P. Pr.	3 Fr. Xaver
Joi	21 (+) Într. în biser.	4 Varvara
Vineri	22 Ap. Filimon	5 Sava
Sâmb.	23 P. Amfilohie	6 Nicolae

Dum. 25. d. Rus., ev. 13 dela Luca, gl. 8, v. 3

Dum.	24 † M. Ecaterina	7 Ambrosie
Luni	25 P. Clement	8 (+) Z. Mar.
Mărți	26 C. Alipie	9 Leucadia
Merc.	27 M. Iacob Persul	10 Iudita
Joi	28 M. Stefan c. nou	11 Damasch.
Vineri	29 M. Paramon	12 Maxenție
Sâmb.	30 † Ap. Andreiu	13 Lucia

Soarele

1. răs. 6 o. 39 m.
ap. 3 „ 26 „
10. răs. 6 „ 55 „
ap. 3 „ 14 „
20. răs. 7 „ 10 „
ap. 3 „ 05 „

Lună nouă, 15 Nov.

2 o. 32 m. noaptea.

Sfaturile economice.

Sapă gropi pentru pomișorii ce voești a-i sădi în primăvară. In-groapă viia. Apără pomii tineri împotriva epurilor. Sapă locul din jurul pomilor și-l gunoeste. Gunoeste viile. Cât ține fierberea mustului, pune pe vrana buții un săculeț cu nășip curat. Delătură din pivniță poamele putrede și alte lucruri cu miros. Hrănește stupii slabi și oblojește coșnițele.

Se apropie iarna, în serile lungi de iarnă e bine să cetești cărți bune, ca să-ți aduni cunoștințe folositoare.

În 15 Noemvrie se începe postul Crăciunului.

Insemnări.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Insemnări.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Decembrie

are 31 zile

Indrea

Zilele	Calendarul vechiu	Calend. nou
Dum.	26. d. Rus., ev. 14 dela Luca, gl. 1, v. 4	
Dum.	1 Pr. Naum	14 Nicasio
Luni	2 Pr. Avacum	15 Celian
Marti	3 Pr. Sofronie	16 Adelaida
Merc.	4 † M. Varvara	17 Lazar
Joi	5 C. Sava cel sfințit	18 Grațian
Vineri	6 (†) P. Nicolae	19 Nemesie
Sâmb.	7 P. Ambrosie	20 Liberat

Dum. 27. d. Rus., ev. 10 dela Luca, gl. 2, v. 5

Dum.	8 C. Patapie	21 Toma Ap.
Luni	9 † Zem. Sf. Ana	22 Dimitrie
Marti	10 M. Mina, Erm.	23 Victoria
Merc.	11 C. Daniil stâlp.	24 Adam, Eva
Joi	12 † P. Spiridon	25 (†) N. Dlui
Vineri	13 † M. Eustr. și soții	26 (†) Stefan
Sâmb.	14 M. Tirs și soții	27 Ioan Ev.

Dum. 28. d. Rus., ev. 11 dela Luca, gl. 3, v. 6

Dum.	15 M. Eleuterie	28 Pruncii n.
Luni	16 Pr. Ageu	29 Toma ep.
Marti	17 Pr. Daniil	30 David
Merc.	18 M. Sebastian	31 Silvestru
Joi	19 M. Bonifaciu	1 Ian. 1914
Vineri	20 M. Ignatie	2 Macarie
Sâmb.	21 M. Iuliana	3 Genoveva

Dum. în. Nașt. Dlui, ev. Mat., c. 1, gl. 4, v. 7

Dum.	22 M. Anastasia	4 Tit
Luni	23 SS. 10 Mart. d. C.	5 Telesfor
Marti	24 M. Eugenia	6 (†) Epifan
Merc.	25 (†) Nașt. Dlui	7 Isidor
Joi	26 (†) S. N. de D-zeu	8 Severin
Vineri	27 (†) Arh. Ștefan	9 Iulian
Sâmb.	28 SS. 20 mii Mart.	10 Pavel

Dum. d. Nașt. Dlui, ev. Mat., c. 2, gl. 5, v. 8

Dum.	29 Pr. uciși de Irod	11 Higu
Luni	30 M. Anisia	12 Ernest
Marti	31 C. Melania	13 Ilarie

Soarele

1. răs.	7 o. 24 m.
ap.	3 " 02 "
10. răs.	7 " 30 "
ap.	3 " 04 "
20. răs.	7 " 31 "
ap.	3 " 13 "

Lună nouă, 14 Dec.
3 o. 56 m. seara.

Staturi economice.

Aerisează pivnița din când în când și de miroasă a mușegaiu afumă cu piatră pucioasă. Când e ger mare astupă ferestrele.

Ține grajdul în curățenie și să fie călduros. Tăsală vitele și le dă mâncarea și apa la timp regulat. Apa pentru adăpat să fie domoală.

Taie nutreț și macină napi. Opărește pleava și nutrețul tăiat și le amestecă cu napi. Fă scurgeri la apă. Cară gunoiu. Incepe la trasul vinului. Plătește datoriile și încheie socotelile ca să vezi cum stai cu averea. Abonează foi și Biblioteca populară a Asociațiunii.

Domnitorii europeni.

Austro-Ungaria. Împăratul și Regele: *Francisc Iosif I.*, Împărat al Austriei, Rege apost. al Ungariei, Boemiei etc. și Mare principe al Ardealului, născ. la Schönbrunn 6/18 Aug. 1830; s'a suit pe tron în 20 Nov. (2 Dec.) 1848 și s'a încoronat ca Rege al Ungariei în 27 Maiu (8 Iunie) 1867. — Soție: *Elisabeta*, fiica Ducelui Maximilian de Bavaria, născ. în 12 Dec. 1837, † în 10 Septemvrie 1898, ucisă de anarhistul Luccheni. — Copii: Sofia, născ. 5 Martie 1855 și răpos. 9 Maiu 1857. Gizela, născ. în 30 Iunie 1856, căsăt. în 8 Aprilie 1873 cu Leopold, principele de Bavaria. Rudolf, fost principe de Coroană și clironom al tronului, născ. în 9/21 Aug. 1858, † în 18/30 Ianuarie 1889. A fost căsătorit cu Stefania, princesă de Belgia în 28 Aprilie 1881. Maria, născ. 10/22 Aprilie 1868, căs. 19/31 Iulie 1890 cu Arhiducele Francisc Salvator. — Nepoată: Elisabeta, Princesă și Arhiducesă, fiica fostului principe de coroană Rudolf, născută în 1 August 1883. — *Belgia.* Rege: Albert I. — *Britania.* Rege: George I., el este totodată și împăratul Indiei (Azia). — *Bulgaria.* Rege: Ferdinand I. de Coburg, născ. 14/26 Febr. 1861. — *Danemarca.* Rege: Frederic VIII., născ. la 1843. — *Elveția* e republică. Prezidentul se alege în fiecare an. — *Francia.* Republică. Prezident: Clem. A. Fallières, ales în anul 1906. Prezidentul — capul statului — se alege tot la 7 ani. — *Germania* (Prusia). Împărat-Rege: Wilhelm II., născ. 15/27 Ian. 1859. — *Grecia.* Rege: George I., născ. 12/24 Dec. 1845. — *Italia.* Rege: Victor Emanuel III., născ. la 1869. — *Muntenegro.* Rege: Nicolae I. Petroviciu, n. 7 Oct. 1841. — *Norvegia.* Rege: Hacon VII. ales în 1906. — *Olanda.* Regină: Wilhelmina, născ. 19/31 Aug. 1880. — *Portugalia.* Republică. Prezid.: Manuel Arriaga, ales în 25 Aug. 1911. — *România.* Rege: Carol I. de Hohenzollern-Sigmaringen; n. în 20 Aprilie 1839; ales de Domnitor la 1866; încor. ca Rege în 1881. Regină: Elisaveta, princesă de Wied., n. 5/17 Dec. 1843. Scriitoare vestită; scrie de obicei sub numele de Carmen Sylva. Moștenitor: Prințul Ferdinand, fiul al doilea al fratelui mai mare al Reg. Carol, n. 12 August 1865, căs. 11 Ian. 1893 cu Maria de Saxa-Coburg-Gotha. Copii: Carol, Elisaveta, Maria, Nicolae și Ileana. — *Rusia.* Împărat (Țar): Nicolae II., n. 6/18 Maiu 1868. — *Sârbia.* Rege: Petru Caragheorghevici, născ. 1846, ales în 1903. — *Spania.* Rege: Alfonso XIII., născ. 5/17 Maiu 1886. — *Svedia.* Rege: Gustav V., născ. 16 Iunie 1858. — *Turcia.* Sultan: Mohamed V., născ. la 3 Noemvrie 1844.

Afaceri cu poșta și telegraful.

I. Poșta.

A. Poșta de scrisori.

Cu poșta de scrisori se pot trimite: scrisori închise, corespondențe (cărți poștale), bilete pentru comande de cărți, tipărituri (imprimare), probe de marfă, hârtii comerciale. Acestea pot fi trimise simple, recomandate sau prin expres. Taxele trimiterii ni le arată următoarea tabelă:

Taxele sunt socotite în fileri. g=gram.

0 înseamnă că trimiterea astorfel de scrisori e neiertată.

	Scrisori închise			Co-respondențe	Co- resp. p. co- mande d. cărți
	20 g	250 g	500 g	1 d.	1 d.
În loc	6	12	18	5	2
Ungaria	10	20	30	5	2
Austria	10	20	0	5	3
Bosnia și					
Herțegovina					
Germania					
Liechtenstein	până la 20 g. fec. alți 20 g.				
Sârbia și	10	10		5	5
Montenegro .	25	15		10	5
Alte țări străine					

Grame	Tipărituri (Imprimare)							Mustre d. marfă			Hârtii comerciale
	10	50	100	150	250	500	1000	50	250	350	
Ungaria	2	3	—	5	10	20	30	3	10	20	0
Austria											
Bosnia											
Herțegov.	—	3	5	—	10	20	30	—	10	20	
Germania											
Liechtenst.											
	câte 50 grame							câte 50 g	cel puțin	câte 50 g	cel puțin
Sârbia					5			5	10	5	25
Montenegro					5			5	10	0	0
Alte țări str.					5			5	10	5	25

Taxa de recomandație (în loc 10 fil.) 25 fil.
 Trimitere de scrisori prin expres 30 „

La trimitere prin, expres dacă nu este poșta acolo unde adresăm scrisoarea, mai trebuie plătit în Ungaria o taxă de 1 cor., iar în străinătate o taxă, pe care o plătește primitorul scrisorii.

B. Serviciul de mesagerie.

Cu serviciul de mesagerie se trimit: bani (hârtii de valoare, prețioase) mărfuri sau alte lucruri cu valoare declarată; apoi scrisori de valoare declarată și trimiteri cu rambursă (Nachnahme). Bani se pot trimite sau cu mandat poștal (Postautalvány) sau în scrisoare închisă. Mandatele poștale (o bucată 2 bani) trebuie scrise cu cerneală, fără îndreptări sau ștersături. Taxele trebuincioase (cari sunt tipărite și arătate pe dosul fiecărui mandat) se plătesc în mărci poștale, care se lipesc pe mandat. Scrisorile cu bani nu pot fi mai grele de 250 gr. Plicul (coverta) trebuie să fie anume făcută (se vând cu 5 bani la orice oficiu de poștă).

Scrisorile cu bani trebuie sigilate cu 5 sigiluri. La astfel de scrisori trebuie plătit porto (porto = plata pentru ducerea scrisorii sau a pachetului) de greutate și porto de valoare. — Amândouă porturile laolaltă dau o sumă ceva mai mare ca la mandatele poștale, și anume: Porto de greutate până la depărtare de 75 kilometri este 24 bani. Pe lângă acest porto se mai plătește porto de valoare până la 100 cor. = 6 bani; dela 100—600 cor. = 12 bani; dela 600—900 cor. = 18 bani; dela 900—1200 coroane = 24 bani și așa mai departe.

Scrisorile cu bani, cari conțin mai mult de 1000 cor. trebuie predate la poștă desfăcute, pentru ca funcționarul poștei să poată număra banii ce-i trimitem.

Pachete cu porto se pot trimite până la greutate de 50 de chlgr. Adresa se scrie pe pachet. Pentru pachete până la 5 chlgr., trimise la o depărtare de 75 chlm., se plătește 30 bani, pentru pachete până la 5 chlgr. trimise mai departe se plătește 60 bani.

Pentru pachete mai grele de 5 chlgr. se plătește porto de greutate și de depărtare.

Pentru pachete cu rambursă (care poate să fie până la 1000 cor.) se plătește pe lângă taxele obicinuite, până la 24 coroane, încă 12 bani și apoi pentru fiecare 4 cor. câte 2 bani.

Buletinul de expediție (Frachtbrief, Szállítólevél) provăzut cu o marcă de 10 bani, trebuie să însoțască fiecare transport, ce trece peste 250 gr. (afară de tipărituri și mustre). Transporturile trimise în străinătate trebuie să fie însoțite și de declarația de vamă.

Copertele de poștă (marcate), cărțile poștale, biletele de rambursă (Nachnahmeschein) și cărțile de rambursă (Post-Nachnahmeschein) stricate se pot schimba cu altele nouă, plătind încă 2 bani.

Tabelă pentru socotirea banilor străini în bani de-ai noștri.

1 marcă . . . = C 1·18	10 cor. daneze. = C 13·25
10 „ . . . = „ 11·78	1 dolar . . . = „ 4·96
1 franc . . . = „ —·96	10 „ . . . = „ 49·60
10 „ . . . = „ 9·58	1 funt sterling = „ 24·06
1 leu . . . = „ —·96	10 „ „ = „ 240·60
10 „ . . . = „ 9·58	1 florin oland. = „ 1·96
1 cor. scand. . = „ 1·33	10 „ „ = „ 19·88
10 „ „ . = „ 13·25	1 rublă . . . = „ 2·55
1 „ daneză . = „ 1·33	10 „ . . . = „ 25·45

II. Telegraful.

Când trimitem telegramă în loc, plata pentru un cuvânt e 2 fil., dar trebuie să dăm o telegramă în preț de cel puțin 40 fil.

În Ungaria, Austria, Bosnia și Herțegovina plata pentru un cuvânt e 6 fil., și trebuie trimisă o telegramă în preț de cel puțin 60 fil.

În Germania și Sârbia plata pentru un cuvânt e 7 fil., și trebuie să dăm o telegramă în preț de cel puțin 70 fileri.

În alte țări străine plătim — ca taxă de cuvânt — dupăcum ne arată următoarea scală:

Belgia	K — 22	Rusia (europ.)	K — 28
Britania-mare	„ — 28	Spania	„ — 30
Bulgaria și Rume-		Suedia	„ — 26
lia-de-ost	„ — 12	Țările-de-jos	„ — 20
Danemarca	„ — 23	Turcia (europ.)	„ — 32
Elveția	„ — 12	Tucia (asiatică.)	„ — 43
Francia	„ — 20	Statele-Unite din	
Grecia (Continent) „	— 28	America de nord:	
Italia	„ — 19	Newyork, Brooklyn,,	1·50
Luxenburg	„ — 23	Ohio, Neworleans,	
Montenegro	„ — 13	Indiana	1·80
Norvegia	„ — 33	Pensylvania	1·70
Portugalia	„ — 34	Kansas, Texas	2·05
România	„ — 10	Waschingon	2·15

Explicarea prescurtărilor ce se pot pune pe telegrame e următoarea:

D = telegrame urgente, plătesc taxa întreită.

R P x = răspuns plătit pentru x cuvinte.

R P D x = răspuns plătit grabnic.

T C = telegrame colaționate, garantează sosirea corectă a telegramei, 1¹/₄ taxă

F S = a trimite după adresat. Taxa o plătește adresatul.

X P = plata celui care o duce plătită. Interiorul țării 1 coroană. Loco mai mult.

Post = telegrame, cari merg la un loc fără birou telegrafic, și cari trebuie trimise cu poșta de scrisori la adresatul.

P R = ca Post = dară recomandat. Interiorul țării 25 fileri.

T M x = telegrame cu mai multe adrese la acelaș loc. Taxa pentru a 2-a și adresele următoare până la 100 de cuvinte cu câte 50 fil. mai mult.

P C — trimitătorul viue înștiințat despre trimiterea telegramei. Austro-Ungaria 60 fil. Țară străină taxa de 5 cuvinte cel puțin 1 coroană.

P C D = înștiințare urgentă despre trimiterea telegramei. Taxa ca și pentru 5 cuvinte urgente.

P C P = înștiințare poștală despre trimiterea telegramei. Taxa 25 fileri.

ouvert — telegramă trimisă deschisă.

M P = telegramă primită de mâna proprie.

Jour = se inmanuează numai peste zi.

nuit = se inmanuează și peste noapte.

T R = rămâne în biroul telegrafic.

G P. = rămâne în postă. E iertat și cu adrese în limbi secrete nerecomandate.

G P R = rămâne în postă recomandat 25 fil.

Telefon = adresatul vine înștiințat prin telefon. Taxa în Ungaria 10 fil., în țări străine scutit.

Fiecare telegramă trebuie scrisă să se poată ceti ușor și nu-i iertat să conțină îndreptări și ștergeri.

Punctele, virgulele și trăsurile frângerilor, cari se întrebuințează la formarea numerilor, se socotesc de câte o cifră.

Taxa telegramelor se socotește după cuvinte. Un cuvânt în comunicația europeană nu poate cuprinde mai mult de 15 litere resp. 5 cifre; prisosul se socotește drept un nou cuvânt.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Taxe și timbre.

Toate documentele, prin cari se statorește, se predă, se întărește, se schimbă, ori înceată oarecare drept, sau prin cari câștigăm un anumit drept, vin timbrate ori taxate.

Competințele se plătesc sau în timbre, sau de dreptul în bani, ori percente, amăsurat prețului obiectului.

În timbre se plătește competența dela: acluze, atestate, cărți comerciale și industriale, rugări, răbre și documente date din oficiu, cari după tarifă cad sub competența de timbre în sumă statorită, cum și toate acele documente, după cari competența nu se plătește după scala de timbre.

Scurtările de timbre și taxe, făcute cu voia, se pedepsesc în mod întreit, sau și mai mult; cea mai mică pedeapsă e 4 cor. — Timbrele se privesc de nevalabile, iar documentele pe cari s'au întrebuințat de netimbrate:

- a) dacă timbrul nu e întreg, adică îi lipsește vre-o parte, ce s'a rupt;
- b) dacă partea ruptă s'a lipit din nou;
- c) dacă timbrul s'a lipit în mod necorăspunzător;
- d) dacă s'a întrelăsat, ori s'a făcut rău scrierea de peste el;
- e) dacă s'a făcut rău stampilarea;
- f) dacă s'au folosit timbre întrebuințate odată.

Cu privire la felul timbrării trebuie să știm, că la atestate, la contracte, la chitanțe, la declarațiuni și la alte documente de natura aceasta, timbrul este a se lipi la începutul rândului, cu care se începe textul, iar pe marginea de jos a timbrului sunt a se scrie primele litere, cu cari se începe textul, iar nu titlul ori alte însemnări. Tot asemenea se timbrează conturile și extrasele matriculare, având a se scrie pozițiunea primă pe marginea de jos a timbrului.

La cambii, de cumva acestea trebuie întregite prin timbre, se lipesc timbrele în dosul cambiiului și se stampilează din partea judecătorei de cerc, ori a oficiului de dare respectiv.

La acuize, apelațiuni, inventare, petițiuni, protocoale și recursuri timbrele sunt a se lipi în față ori unde se află loc, și — deoarece cu ocaziunea împrotocolării ele se stampilează din partea respectivelor oficii, nu este a se scrie peste ele nimic.

Timbrele lipite, dupăce s'a scris și iscălit deja documentul, se privesc ca fără preț.

Timbrele ce se folosesc trebuie să fie întregi, fără cea mai mică urmă, că s'au mai întrebuințat la alt document, căci folosind astfel de timbre, sau dându-le altuia spre întrebuințare, aceia cad sub pedeapsa legii.

Sunt cereri și atestate, cari sunt scutite de timbre. Astfel nu trebuie timbre pe petițiile, în cari cerem îndreptarea dării ce o plătim; apoi pe rugările pentru încassarea plății și a competențelor învățătorești, fie date

aceste la pretor, la inspectorul școlar ori la comisia administrativă; mai departe atestatele de sărăcie, atestatele prin cari se adeverește, că cineva primește pensie, milă sau ajutor de întreținere dela stat, comună, sau dela o însoțire; chitanțele despre sume mai mici de 4 coroane, etc. Nu trebuie pus timbru nici pe scrisorile ce se alătură la documentele scutite de timbru, amintite mai sus, apoi pe scrisorile în cauze de miliție ș. a.

Prețul timbrelor îl arată următoarea scală sau tabelă :

SCALA I.

pentru cambii (polițe) asemnate de bani prin comerțianți, documente de datorie dela case publice despre împrumuturi pe trei luni:

coroane		
până la	150	—·10
peste	150	300 —·20
	300	600 —·40
	600	900 —·60
	900	1200 —·80
	1200	1500 1·—
	1500	1800 1 20
	1800	2100 1·40
	2100	2400 1·60
	2400	2700 1·80
	2700	3000 2·—
	3000	6000 4·—
	6000	9000 6·—
	9000	12000 8·—
	12000	15000 10·—
	15000	18000 12·—
	18000	21000 14·—
	21000	24000 16·—
	24000	27000 18·—

și așa mai departe la fiecare 3000 cor. cu 2 cor. mai mult, unde apoi și restul mai mic de 3000 cor. vine a se lua întreg.

SCALA II.

pentru cuitanțe și alte documente de drept, cari în privința timbrului nu se țin de scală I. ori III.

coroane		
până la	40	—·14
peste	40	80 —·26
	80	120 —·38
	120	200 —·64
	200	400 1·26
	400	600 1·88
	600	800 2·50
	800	1600 5·—
	1600	2400 7·50
	2400	3200 10·—
	3200	4000 12·—
	4000	4800 15·—
	4800	6400 20·—
	6400	8000 25·—
	8000	9600 30·—
	9600	11200 35·—
	11200	12800 40·—
	12800	14400 45·—
	14400	16000 50·—

peste 16000 cor. vine a se răspunde dela fiecare 800 c. o taxă de 2 cor. 50 fil. unde și un rest mai mic de 800 c. trebuie socotit ca întreg.

SCALA III.

pentru cesiune de obiecte mobile, contracte de cumpărare și de schimb la obiecte mobile, contracte de livrare etc

coroane			coroane		
până la	20	—·14	peste	până	
peste	20	40 —·26	1600	2000	12·50
	40	60 —·38	2000	2400	15·—
	60	100 —·64	2400	3200	20·—
	100	200 1·26	3200	4000	25·—
	200	300 1·88	4000	4800	30·—
	300	400 2·50	4800	5600	35·—
	400	800 5·—	5600	6400	40·—
	800	1200 7·50	6400	7200	45·—
	1200	1600 10·—	7200	8000	50·—

peste 8000 cor. se răspunde dela fiecare 400 c. o competență de cor 50 fil., unde iarăș un rest mai mic de 400 cor. vine a se luă întreg.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Timbre.

1. Tarifa taxelor procentuale pentru întabulări:

Valoarea cor.	Taxa		Val. c.	Taxa		Val. c.	Taxa		Val. c.	Taxa	
	c.	b.		c.	b.		c.	b.		c.	b.
200—240	1	51	600	3	75	960	6	—	1320	8	25
280	1	74	640	4	—	1000	6	25	1360	8	50
320	2	—	680	4	25	1040	6	50	1400	8	75
360	2	25	720	4	50	1080	6	75	1440	9	—
400	2	50	760	4	75	1120	7	—	1480	9	25
440	2	75	800	5	—	1160	7	25	1520	9	50
480	3	—	840	5	25	1200	7	50	1560	9	75
520	3	25	880	5	50	1240	7	75	1600	10	—
560	3	50	920	5	75	1280	8	—			

2. Timbrul pentru împăciuri: după scala a II. a tarifei de timbre.

3. Timpul pentru petiții de întabulare: până la 100 cor. = 72 bani; până la 200 cor. = 150 bani; peste 200 cor. = 2 cor., și taxa procentuală după tarifa de mai sus (Nr. 1).

4. Timbrul pentru protocoale: până la 100 cor. = 40 bani; peste 100 cor. = 1 cor.

5. Timbrul pentru sentințe: până la 100 cor. = 2 cor.; până la 400 cor. = 5 cor.; Până la 1600 cor. = 10 cor.; peste 1600 cor. = 20 cor.

6. Timbrul pentru apelațiuni (recurse): până la 100 cor. = 2 cor.; până la 400 cor. = 5 cor.; până la 1600 cor. = 10 cor.; peste 1600 cor. = 20 cor.

7. Timbre pentru petiții de vânzare executivă: 2 coroane.

Târgurile

BCU Cluj Central University Library Cluj

din

Transilvania și Ungaria.

Notă. Datul zilei este însemnat după calendarul vechiu și sunt arătate numai zilele târgurilor de mărfuri.

Ianuarie.

1. Deva, Lăpușu'-românesc, Lupșa, Șilimegi. 2. Făget, Giula. 3. Hidegkut. 4. Murăș-Oșorhei. 5. Corond, Ormeniș, Vajda-Recea. 6. Ilia, Lăpușu'-ung. 7. Baia-mare, Buza, Criș, Jimborul-mare, Sarmașul-mare. 8. Bațon, Crasna, Silvașul-de-sus. 9. Cal. 10. Luna. 11. Bercaș, Ciuc-Sered, Miheș. 12. Aiud, Brețcu, Buziaș, Ciuc-Cosmaș, Crișul-săsesc, Ghialacuta, Huedin, Roșinău. 13. Vârșeț. 14. Bateș, Canija-mare, Chirpăr, Ibașfalău. 15. Birchiș, Hodoș, Micăsasa. 16. Goroșlăul de pe Someș, Sebeșul-săsesc, Zám. 17. Caransebeș.

18. Zabola. 19. Proștea-mare, Sângeorgiul-săsesc, Teaca. 20. O Pécska (com. Arad). 21. Barot, Cătina, Cetatea-de-baltă, Eted, Gherla, Ghierghio-Ditru, Ghiriș, Nocrichiu, Prejmăr, Somkerék. 22. Huedin. 23. Armeni, Bachnea, Nadeșul-săsesc. 24. Almașul-mare (com. Cluj), Cehul din Selagiu, Măgheruș. 25. Lugoș. 26. Turda, Zeteleaca. 27. Bistrița, Ciozven, Simand. 28. Carțfalău, Ilonda. 31. Beiuș, Mediaș.

Februarie.

1. Ațel, Jibău, Mocrin, Sân-Mărtinul-Homorodului, Soborșin, Tasnád. 2. Hațeg. 3. Aita-mare, Chibed, Segedin. 4. Buteni, Cincu mare, Covasna, Papoț. 6. Boroșneul-mare, Reghinul-săsesc, Sepsi-Sân-Georgiu. 7. Alțina, Șomcuta-mare, Soporul-de-jos, Teiuș, 9. Chendu-mic, Chichinda-mare, Rodnaveche. 11. Baia-mare, Borșea, Crișpatac, Mercurea, Sereda-Murășului, Sic, Székely-Cristur, Vințul-de-sus. 13. Dej, Elesd. 14. Becicherecul-mare, Drăguș, Odorheiu. 16. Bruiu, Dicio-Sân-Mărtin, Drașu, Lechința. 17. Batania, Beba-veche, Bichiș-Ciaba, Comloș (Bănat). 18. Abrud, Balavásár, Bonțida, Cincul-mic, Radnoth, Veneția-de-jos. 19. Ciachi-Gărbău. 20. Aiămor, Ferihaz, Zelau. 21. Bögöz, Bogșa-montană. 22. Arad. 23. Gyoma, Gyorok, Măcău. 24. Budapesta, Kecskemét, Petriș. 25. Agnita, Dalboșeț. 26. Cagu, Hadad. 27. Alma-kerék, Cehul din Selagiu, Cluj, Făget, Haroscherec, Olafalău-mare. 28. Goroslăul de pe Someș, Murăș-Oșorheiu, Timișoara.

Martie.

1. Orăștie. 2. Aletea, Blaj, Gherghio-Sân-Miclăuș, Halmagiu-mare, Oradea-mare. 3. Berzava, Bichiș, Cermeiu, Ciana-dul-sârbesc și nemțesc, Jombolia, Sighișoara, Zarand. 4. Canija-mare, Cetatea-de-baltă, Chirpăr, Ciuc-Sân-Georgiu, Cohalm, Cubin, Dezna, Mociu, Sighetul-Marmației, Zlagna. 5. Alba-Iulia, Bălcaciu, Huedin. 6. Apoldu-mare, Baia-de Criș, Ciuc-Sân-Domocoș, Egerbegy (com. Torda-Aranyos), Göresön, Mănăsturul-unguresc, Morisdorf, Paraid, Sân-Paul. 7. Brad,

Drag, Tasnád, Uzon. 8. Capolnaş, Erdő-Szent-György, Pojon, Silvaşul-de-sus. 9. Bilac, Detta (Timiş), Vajdaháza. 11. Apold (com. Târnava-mare), Orlat. 12. Oraviţa (Román). 13. Cojocna, Feldioara (com. Braşovului), Ibaşfalău. 15. Roşia, Şimleul-Silvaniei. 17. Gyertyámos, Héjjásfalva, Ruşii-munţi, Săsciori. 18. Şomortin, 19. Basna, Marcod, Ocna (com. Alsó-Fehér), Petrişiu (com. Bistriţa Năsăud). 20. Cernatul-de-jos, Ciacova, Poiala-sărătă, Zám 21. Murăş-Orga. 22. Eted. 23. Hunedoara, Mehadia, Vurmlóc. 24. Beclean, Birchiş, Hida, Iliá, Kékes, Viştea-de-jos. 25. Bozovic, Hasmaşul-Lăpuşului, Lăpuşul-românesc. 26. Crasna. 28. Cuciu, Măgheruş. 29. Uioara. 30. Halmagiu. 31. Baţon, Vârşeţ.

Aprilie.

1. Agribici Borgo-Prund, Ciuc-Sepviz, Debreţin. 3. Făget, Porumbacul-inferior. 4. Biertan, Galgó, Hodoş, Sabăd. 5. Cămpeni. 6. Halmagiu-mare, Sântă-Măria. 7. Buza, Ci-chinda-mare, Chişineu, Gilău, Sărmaşul-mare. 8. Moldova-veche, Olpret. 10. Borosbeş. 11. Arcid, Arghienat, Aţel, Becaş (Gheorghio), Caransebeş, Macfalău, Mező-Erked, Moşna, Orczidorf, Panciova, Periamoş, Racoşul-de-jos, Sămbăta-de-jos, Sebeşul-săsesc, Turda. 12. Codlea, Lechinţa, Lunca, Săni-clăuş. 13. Buziaş, Komárom 14. Canija-turcească, Păncota, Torda-Szt.-László 15. Chiseu, Copşa-mică, Iacăsdorf, Nadeşul-săsesc, Ocl. Homorodului. 16. Gherla, Hadad, Jimborul-mare. 17. Giula, Kő-Boldogfalva, Sepsi-Sân-Georgiu, Şinca-veche. 18. Bandul-de-Cămpie, Cacova, Cason, Dicio-Sân-Mărtin, Ghierghio-Ditru, Iara, Ilieşfalău in Secuime, Orşova, Teaca, Voitec. 19. Aita-mare, Ciuc-Sereda, Covasna, Ibaşfalău, Ilonda, Nocrichiu, Vinerea. 20. Cernatu, Ciozven, Ciuc-Sân-Mărtin, Idvor, Sibiu. 21. Kecskemét, Ludoş, Lupşa, Rodna-veche, Segedin, Şeica-mare, Székely-Cristur. 22. Abrud, Canija-mare, Capolnaş, Chezdi-Oşorheiu, Cubin, Ţeoagiul-de-jos, Görgény, Jibău, Moldova-nouă, Ormeniş, Papoţ, Re-tişdorf, Voila. 23. Borşea, Dobra, Huedin, Lipova, Pauliş,

Sălaşul-de-sus, Zerneşti. 24. Cața, Reteag. 25. Aiud, Beiuș, Farkaslacă, Sângeorgiul-săseșc. 26. Bercaș, Ighi, Lugos, Pecica maghiară (com. Arad), Tasnád. 27. Grădiștea, Șarcaia. 28. Șimand. 29. Dézna, Reghinul-săseșc. 30. Birchiș, Cagu, Corond, Deva, Soborșin.

Maiu.

1. Rachnea, Goroslăul de pe Someș, Lăpușul-ung. 2. Bogșa-mont. Făgăraș, Petroșeni, Soporul-de-jos. 3. Barot, Hidegkut, Morisdorf, Sân-Mărtinul-Homorodului, Trăscău. 4. Bistrița. 6. Beclean, Cetatea-de-baltă, Chibed, Eperjes, Eted, Marpod, Sacul. 7. Ispánmező, Jucul-de-jos, Micăsasa, Poiana-sărată. 8. Bateș, Boroșneul-mare, Iassenova, Mocrin. 9. Becicherecul-mare, Șomcuta, mare. 11. Luna. 12. Budapesta, Cal. 13. Baia-mare, Cincu-mare, Murăș-Oșorheiu, Odorheiu. 14. Năsăud. 16. Cehul din Selagiu, Dobra, Timișoara, Uzon. 17. Mihes, Radna, Zeteleaca. 18. Monor. 19. Făget, Gyoma, Silinghia, Vinga. 20. Bioziod, Bozovici. 21. Zám. 22. Capolnoc-Mănăstur, Dej, Orăștie, Zelau. 23. Ciacova, Hunedoara, Olpret, Sămbăta-de-jos. 24. Mociu. 26. Beboveche, Komáron (Ujszöny), Vințul-de-sus. 27. Agnita. 29. Jibău. 30. Elesd, Gialacuta. 31. Almakerék, Câmpeni, Cluj, Proștea-mare, Simleul-Silvaniei.

Iunie.

1. Detta (Timiș). 2. Aletea, Alibunariu, Bichiș, Ciadul-sărbesc și nemțesc, Comloș (Bănat), Ghierghio-Sân-Miclăuș, Gyertyámos, Lechința, Periamoș, Silimegi, Zarand. 3. Capolnaș, Crișpatak, Ilia, Sigheiu-Marmației, Zlagna. 4. Baghion, Ciachi-Gărbău, Jimborul-mare, Lăpușul-romănesc. 5. Baia-de-Criș, Bodon. 6. Brad. 7. Ferihaz, Pojon. 8. Macău, Petelea. 9. Cichinda-mare. 10. Panticioiu. 11. Cartfalău, Görcsön, Hadad, Macfalău, Moldova-nouă, Petriș, Ra-coșul-de-jos, Șeica-mică, Sighișoara, Somkerék, Turda, Vințul-de-jos. 12. Sepsi-Sân-Georgiu. 14. Mercurea, Seliște (com. Sibiiului), Teaca, Zabolă. 15. Capolnaș-Olafalău, Komárom,

Oradea-mare, Rodna-veche. 16. Berzava, Bichiş-Ciaba, Jombolia, Mănăsturul-ung. 17. Bonţida, Cislădie, Ciuc-Sepviz. 19. Almaşul-mare (com. Cluj), Blaj, Cason, Haroscherec, Lugoş, Maroş Vécs, Radnóth. 21. Arad, Bercaş, Corond, Tasnád. 22. Cernatul-de-jos, Ibaşfalău, Mehadia, Silvaşul-de-sus. 23. Arpaşul-de-jos, Batania, Capolnaş, Cermeiu, Drag, Geaca, Iliă, Ormeniş. 24. Lăpuşul-ung., Székely-Cristur. 25. Crasna, Făget, Ghiriş, Sic, Veneţia-de-jos. 27. Panciova. 28. Hunedoara, Roşinân, Zolentul-mare. 29. Berceniş, Halmagiu-mare, Reteag. 30. Ciuc-Sereda, Medias, Poiana (com. Sibiului).

Iulie.

2. Poiana-sărată. 3. Giula. 4. Balavásár, Bogşa-montană, Demaşonia, Gheorghio-Ditru. 8. Zám. 9. Câmpeni, Covasna, Hadad. 10. Gherla. 11. Cehul din Selagiu. Dicio-Sân-Mărtin, Gilău, O-Pecska (com. Arad), Orlat. 12. Armeni, Cohalm, Oraviţa (Roman). 13. Alba-Iulia, Buzias, Huedin, Paraid. 14. Boroşineu, Canija-turcească, Păncota, Segedin. 15. Buza, Sighetul-Marmaţiei. 18. Baţon, Beiuş. 19. Arghiehat. Basna, Olpret, Sân-georgiul-săsesc, Sereda-Murăşului, Vaida-Recea. 20. Lipova, Petriş. 21. Deva, Miheş, Vârşeţ. 22. Debreţin. 23. Măgheruş. 24. Ocna (com. Alsó-Fehér), Prejmăr. 25. Breţcu, Caransebeş. 26. Bran, Uioara. 28. Gyoma, Kecskemét, Reghinul-săsesc, Rodna-veche. 29. Apoldu-mic, Aţel, Canija-mare, Eperjes. 31. Avrig.

August.

1. Becicherecul-mare, Şomcuta-mare, Soporul-de-jos, Timişoara. 2. Feriház. 3. Haroscherec, Komárom. Luna, Măcău. 4. Budapest. 5. Drag, Mociu. Papolt, Soborşin. Voila. 6. Aiud, Farcaşlacă, Goroslăul de pe Someş. 7. Dej. Mănăsturul unguresc. 8. Barot, Cetatea-de-baltă, Ciozven Ciuc, Cosmas. 10. Copşa-mică. Şarcară. Vinţul de sus. 11. Copşa-mare, Făget, Sebeşul-săsesc, Vinga, Zarand. 12. Baia-mare.

Becaş (Gheorghio), Corond, Merghindeal. 14. Bistriţa. Boroşneul-mare, Fatra ung., Jimborul-mare, Mocrin. Moldova-veche, Viştea de jos. 15. Alibunariu. Câmpeni, Ciacova, Făget, Haleg, Ilia, Sân-Paul. Şilimegi, Teiuş. 16. Cisnădie. 17. Komárom (Uj-zöny). Zlagna. 18. Alţina, Comloş (Banat). 19. Beclean, Cluj, Crişul săsesc, Pişcolţ, Sân-Mărtinul-Horodului, Voitec. 21. Giula, Năsăud, Porumbacul inf., Zelau. 22. Alămor, Galgó, Jucul de jos, Murăş-Oşorheiu. Sighetul Marmaţiei. 23. Biertan, Geoagiul de jos. 24. Detta (Timiş), Ilieşfalău în Secuime. 25. Beba veche, Gheorghio-Sân-Miclăuş, Jombolia, Simand. 26. Buteni, Dezna, Orczidorf. 27. Ciuc Sepviz. Făgăraş, Macfalău, Mocrin, Panticion, Turda. 28. Ispánmező, Vurmloc. 29. Cehul din Selagiu, Draşeu, Székely-Cristur, Zám. 30. Tasnád. 31. Oradea mare.

Septemvrie.

1. Chichinda mare, Gyertyámos, Hidegkut, Pecica m. ghiaţă (com. Arad), Sibiiu. 2. Eperieş. 3. Caţa, Görgeny. Murăş-Orga. 4. Baia de Criş, Marcod. Orşova. 5. Brad, Căcova. Pancova. 6. Ciachi-Gârbău, Lupşa Pojon. 7. Argiehat, Capolnaş. Cernatu. 8. Dobra, Göröcsön, Hodoş, Huedin, Kecskemét, Lăpuşul românesc, Lechinţa, Lipova, Lunca, Poiana, (com. Sibiiului), Racoşul de jos. Sântă-Măria, Sân-Miclăuş, Vaidaháza, Zerneşti. 9. Abrud, Ibaşfalău. 10. Idvor. 11. Periamos. 12. Bogşa montană, E'esd, Mediaş, Silvaşul de sus, Timişoara, Veneţia de jos. 13. Breţeu, Hid, Şimleul-Silvaniei. 14. Halmagiu mare, Lăpuşul ung., Monor, Sic, Zám. 15. Bichiş, Gyorok, Chişineu, Reteag. 16. Ciuc-Sereda, Debreţin, Eted. 17. Alba-Iulia, Almakerek. Bachnea, Codlea. Ruşii munţi. 18. Boroşsebeş. Pauliş. Şieul mare. 19. Caransebeş. 20. Bioziod, Iara. 21. Borşea, Buziaş, Cal. Crispatac Komárom, Ludoş Odorheiu, Orăştie. 22. Segedin Vinga. 23. Bozovici, Bran, Cincul-mare. 24. Baţon, Birchiş, Sabăd, 26. Becicherecul-mare, Ciacova. 27. Ciuc-Sân-Domocoş, Cöbalm, Olpret, Roşia, Sărmaşul-mare. Trăscău, Zabola. 28

Arpaşul-de-jos, Iassenova, Jibău, Ilia. 29. Batania, Cianadul sârbesc şi nemţesc, Pâncota, Sălaşul-de-sus, Si-linghia. 30. Canija-mare, Micăsasa.

Octomvrie.

1. Crasna. 2. Aletea, Dicio Săn-Mărtin. Ferihaz, Paraid, Petroşeni, Sepsi-Săn-Georgiu. 3. Aurd, Arcid, Borcuta, Carţfalău, Halmagiu, Ilonda, Mező-Erked, Sighetul Marmaţiei. 4. Lugoş, Rodna, Tasnád. 6. Berzava. 7. Norichiu, Selişte (com. Sibiului). 8. Bonţida, Ghiriş. 10. Braşov, Cehul din Selagiu Dalboşet, Reginul-să-esc. 11. Bruiu, Zorlenţul-mare. 12. Almaşul-mare (com. Cluj), Rodna-veche, Şinca-veche. 13. Batania, bichiş-Ciaba, Boroşineu, Buza, Canija-turcească, Gherla, Grădiştea, Ighiu, Poiana sărată, Săsciori, Vârşet. 14. Oclandul Homorodului. 15. Chezdi-Oşorheiu, Erdő-Szent-György, Hadad, Iacăsdorf (comitatul Târnava-mare), Mănâradea, Petrişiu, (com. Bistriţa Năsăud). Torda-Szt-Lazló. 17. Borgo-Prund, Deva, Kékes. 18. Agribici, Arad, Bandul de Campie Bercas, Nadeşul-săsesc. 19. Draşu, Mehădia, Sângeorgiu săsesc. 20. Buda-pesta, Ciozven, Cluj. 21. Marpod, Papolţ, Sacul, Şomortin, Zeteleaca. 22. Câmpeni, Făget, Radnóth, Sighişoara. 23. Boroşneul mare, Cojocna, Morisdorf, Teaca. 24. Beiuş, Şomcuta mare. 25. Chendu mic, Cubin, Dag. 26. Dobra, Năsăud, Teiuş. 27. Bălcaciu, Cermeiu, Ciuc-Săn-Mărtin, Jombolia. 29. Băghion, Bodon, Covasna, Mănăsturul ung., Mercurea, Murăş-Oşorheiu, Şarcaia, Şeica mică. 30. Barot, Cocmani, Farcaşlacă. 31. Ciacova, Hunedoara.

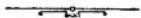
Noemvrie.

1. Bateş, Taşnad. 2. Egerbegy (com. Torda-Aranyos) Macău, Măgheruş, Rechişdorî. 3. Gyoma. 4. Baia-mare. Hundrubechiu. 6. Apoldu-mare, Bistriţa, Frata ung., Harcscherec, Vinţul de sus. 7. Becicherecul mare, Capolnaş, Ibaşfalău, Soporul de jos. 8. Groszlăul de pe Someş-Lipova. 9. Jimborul mare. 10. Kecskemét. 12. Chisdu, Cuciu,

Gherghio-Ditru, Ghialacuta, Görcsön, Huedin, Vințul de jos. 14. Cason. 15. Zabola. 16. Detta (Timiș). Komárom, Olafaläu mare. 17. Chibinda mare, Medias, Segedin, Sic. 18. Beelean, Canija mare. 19. Chibed. 20. Capolnoc-Mănăstur, Soborșin, Zelau. 21. Hejusfalva. 23. Ațel, Blaj, Făgăraș, Orăștie, Petelea, Turda. 24. Bichiș-Ciaba, Chișineu, Ciadadul-sârbesc și nemțesc. 25. Apold (com. Târnava mare). 27. Dej, Sereda Mușului. 28. Elesd, Uzon. 29. Pojon. 30. Bioziod, Gherghio-Sân-Miclăuș, Oradea mare, Sân-Miclăuș. Șeica mare. Zám.

Decemvrie.

1. Feldioara (com. Brașovului). 2. Făget, 4. Alba-Iulia, Baia de Criș, Boroșobaș, Paraid, Rodna veche. 5. Brad, Cehul din Selagiu. Jibău, Ormeniș. Sighetul Marmației, Timișoara. 6. Hasmașul Lăpușului. 7. Balavásár. Cernatul de jos, Halmagiu mare, Ocna (com. Alsó Fehér). 8. Agnita, Odrerheiu, Siliughia. 6. Abrud, Cetatea de baltă, Ciuc-Sân-Georgiu. 10. Huedin. 13. Șimleul Silvaniei. 15. Zarand 16. Aita mare. 17. Geoag ul de jos. 19. Olpret. 20. Arghiebat, Macfaläu, Petriș. 21. Apoldu mic. 23. Mociu 24. Bozovici, Buteni, Chezdi-Oșorheiu, Chișineu, Debrețin. 25. Boroșineu. Ciuc-Sepviz, Hadad. 26. Cocmani. 28. Cluj, Ilieșfaläu în secuime, Radnóh, Vuncera, 29. Mehadia 31. Capolnaș, Colalm, Kö-Boldogfalva, Sibiu.

Învățătura și petrecere.

BCU Cluj Central University Library Cluj

1913

*Anul nou cu bine,
Cu zile senine,
Tot cu sănătate
Și cu spor la toate
Să-l petreceți
Și s'ajungeți
Tot în fericire
Și a lui sfârșire!
La mulți ani!*

* * *

*Ploi la timp, noroc la plug,
Sănătate și belșug;
Și la toate mesele
Inimile vesele.*

Dumnezeul nostru.

Lăudați-l, că e mare
Dumnezeu!

Ce-a păzit cu mână tare,
Pe român poporul său.

El din vezi ne-a fost părinte
Și stăpân,

Nici de astăzi înainte
N'o să uite pe român.

Mare e a lui putere
Și va fi

Și de câteori vom cere,
Să ne ajute va veni.

Când strămoșii în robie
Purtau lanțul greu, Cluj

Sufereau cu bărbăție
Și credeau în Dumnezeu.

L-a chemat să-i desrobească
Și-a venit;

De robia iobăjască,
Pe strămoși i-a mântuit.

Lăudați-l, că e mare
Dumnezeu,

Ce-a păzit cu mână tare
Pe român poporul său.

El ni-a fost din vezi părinte
Și stăpân,

Nici de astăzi înainte
N'o să uite pe român!

I. Lăpădat.

Crăciunul.

«Christos se naște, măriți-L!»

Cu deosebită bucurie așteaptă tot Românul sosirea praznicelor bisericești, așezate de sfinții părinți spre preamărirea lui Dumnezeu și a cuceritorilor săi mucenici, cari au suferit chinuri, azi aproape necunoscute, și chiar moartea pentru zelul lor întru lățirea mântuitoarelor învățături ale Domnului.

Bucuria ne-o aduce de-o parte faptul, că după mai multe zile de muncă grea și istovitoare a puterilor noastre trupești și sufletești, — tot insul își depune unealta de lucru, țăranul toporul, hârlețul ori lopata, mestesugarul ciocanul, sula sau rindeaua, iar cărturarii condeiu și celelalte, spre a-și odihni trupurile obosite de greul muncii. De altă parte sărbătorile — întâlnindu-ne cu toți ai casei, cu rudeniile și cu ceilalți împreună viețuitori ai satelor noastre — ne îmbie binevenitul prilej de a mai pune la o parte gândul la vecinicile nevoi și greutateți ale traiului și de a ne mai înălța cu răgaz mintea și inima la cele dumnezeiești, la cele propovăduite de biserică și de slujitorii ei, cari sunt chemate a ne alina sbuciumările vieții, a ne mângăia și a ne întări.

Astfel — cuprinși de cugete mai înalte — putem ușor să ne sfătuim împreună și asupra unor lucruri, cari țintesc la binele obștesc al

tuturor, asupra întemeierii de așezăminte și întreprinderi, fără de cari astăzi un popor cu greu poate să înainteze și să se ridice la o înălțime mai mare de cultură și bunăstare.

Pe lângă acestea praznicele mai mari ale bisericei noastre românești, readuc în casele și satele noastre o mulțime de datine bătrânești moștenite din strămoși, cari înseninează frunțile încrețite ale bătrânilor și înveselesc inimile tineretului, umplând ulițele și curțile satului întreg de vieață și alaiu.

Toți cărturarii, — câți ne-am ridicat din poporul nostru dela țară — ne reamintim cu multă plăcere farmecul, ce-l simțeam în casele șindilite ale părinților noștri și în satele cu căsuțele alb spoite ale țăranilor la toate sărbătorile mai mari; ba astăzi — strămutați pe la orașe pline de străini de legea și obiceiurile noastre — adeseori ne jeluim mai mult împreună, că aici nici pe departe nu ne mai aduc sărbătorile acea plăcere, ca odinioară.

Intre aceste sărbători ocupă Crăciunul loc de frunte. Cu nașterea Mântuitorului Christos s'a început pentru omenime vieață nouă, a răsarit lumina cunoștinței, ieșind astfel omul din întunerecul și orbia credințelor rătăcite și făcând cunoștința cu învățăturile dumnezeiești, pe cari urmându-le ajungi la mulțumirea sufletească, fără de care vieața e un chin, iară vii-

torul o cimilitură (enigmă), ce nu se poate deslegă, o taină, ce nu se poate pătrunde. Legea lui Christos însă ne-a adus lumină în toate și ne-a arătat calea spre o mulțumire vremelnică și spre fericirea cea de veci. În învățăturile și povețele cele netrecătoare ale legii lui Christos toți, adevărat sărac și bogat, bolnav și sănătos, slugă ori stăpân, își află îndrumările, după cari au să-și întocmească vieța, atât spre îndestulirea lor, cât și a deaproapelui lor.

Lucru mare e acesta; învățături neîntrecute sunt cele date de Christos. Minte omenească oricât este de iscusită, nu le-a știut născoci. A trebuit să se nască în lume Fiul lui Dumnezeu, ca să ni-le deie. De aceea îngerul Domnului, care s'a arătat după nașterea păstorilor, le-a strigat acestora: «Iată vă vestesc vouă bucurie mare, care va fi la toată lumea, că astăzi vi s'a născut Mântuitor, care este Christos Domnul». (Luca II—10).

Avem deci cuvânt îndoit a ne bucură, de câteori ne reamintește roata vremii, vecinic curgătoare, nașterea lui Christos, întrunindu-se cu toții în sfintele biserici, și preamărindu-L în psalmi și cântări de laudă, pentrucă — născându-se — a dorit să fie «pre pământ pace și între oameni bunăvoire», bunăînțelegere.

Peste 19 veacuri s'au strecurat în noianul veciniciej dela nașterea lui Christos. Dese de

ajuns sunt prilejurile, la cari ni se reamintesc învățăturile Lui și ale sfinților Lui apostoli, ucenici și urmași. Indeosebi noi Români dintre toate popoarele lumii ne numărăm între cei mai vechi creștini, căci noi — urmașii vechilor Romani amestecați cu Daci — ne-am pomenit de-odată Români și creștini. Deci ar trebui, ca mai mult decât alții să fim pătrunși de adevărul poveștelor creștinești, de măduva învățăturilor lui Christos, care este iubirea creștinească, pe urma căreia răsare pacea și bunăînțelegerea.

Cu toate acestea — cu durere — trebuie să constatăm, că în foarte multe comune de ale noastre nu numai că nu există pace și înțelegere între oameni, ci adeseori nu găsești acolo nici cea mai neînsemnată umbră de dragoste creștinească. Poporul în multe locuri e sfâșiat, împărechiat, împărțit în tabere îndușmănite una cu alta până la cuțite.

Și de ce? Pentru că fiecare vrea să fie mare și tare, pentru că nu ne știm supune unul altuia voința, și cu toții laolaltă binelui obștesc, spre care trebuie să ținim, lăsând de mulțori la o parte trebușoarele noastre deosebite și vânarea numai după interesul nostru particular. Mulți se gândesc, că numai ei să trăiască, numai ei să iasă totdeauna deasupra; de ceialalți ce ne pasă? Mulți se călăuzesc în pornirile și făptuirile lor

numai de maxima necreștinească «interesul poartă fesul»; iară nu de povețele creștinești: ca să fim iertători unii altora, să fim îngăduitori unii față de alții, să avem în vedere nu pururea numai binele nostru, ci și al altora, să nu râvnim toți de a fi mari și tari, asuprașind pe cei mai slabi, ci aducându-ne aminte de vorba scripturii, că cel mai mare trebuie să caute a fi slugă tuturor.

Această poruncă a scripturii o vom putea împlini numai dacă vom avea întru noi dragoste creștinească, căci dragostea toate le iartă, dragostea nu pizmuește, ci vrea binele tuturor.

Așadară, iubit popor dela țară, când la asemenea praznice mari și noi, cărturarilor voștri, ne coborim cu gândul din aerul plin de streinătate al orașelor la voi cei dela țară, de cari ne leagă trecutul și viitorul nostru, ascultați povața noastră, a fiilor voștri, pe cari voi ne-ați crescut și ne-ați dat la școli cu anii, ca la timpul său să vă fie de folos sfatul și îndrumarea noastră. Acest sfat merge de astădată într'acolo, ca să primiți în sufletul vostru cea mai mare poruncă a lui Christos, a cărei naștere o prăznuim din nou, porunca iubirii, porunca, dată ucenicilor lui și prin ei nouă tuturor, zicându-le: «Așa să vă iubiți unii pe alții, cum v'am iubit eu pe voi; și de pe aceasta va cunoaște lumea, că sunteți

ucenicii mei». Adecă să arătăm, că suntem creștini nu numai din gură, ci cu fapte de ale dragostei creștinești.

Astfel purcezând cu toții, praznicul Crăciunului și toate celelalte cu adevărat vor fi praznice de bucurie, așteptate cu dor din partea tuturor. Atunci nu se vor uita unii cu ochi răi la ceilalți, ci pacea și bunaînțelegere se va sălășlui între noi.

Și de această pace și înțelegere avem mare lipsă, căci fără ele nu există înaintare, nu este progres în cele bune și de folos. Cum noi Românii suntem în multe privințe mai rămași înapoi decât alții, avem lipsă să fim mai mult pătrunși de adevărul celor de mai sus, și de primirea sfatului ce vi-l dau din toată inima.

Mântuitorul Christos a iubit mult omenimea; așa de mult, încât pe sine însuș s'a jertfit pentru ea. Dela noi se cere mult mai puțin, de tot puțin: ca să nu ne gândim numai la noi, ci și la deaproapele; și îndeosebi la cel în necazuri, în sărăcie, în boale, în mizerie, căutând a-i ușură soartea, a-i alina durerea, a-l ajutoră ca să aibă și acela o clipă mai mulțumită și mai dulce în vieța-i amărită.

Un bărbat al bisericei a zis odată: «a fi creștin însemnează a fi mântuitorul altora». Deci să căutăm a fi și noi creștini buni, mântuind pe

câți putem de greutate, ce-i apasă până la îmbrâncire. Astfel mângăind și întărind pe deaproape, ne întărim cu toții împreună și asta va fi spre folosul de obște al poporului, din care facem parte. Ascultând aceste povești, praznicele bisericești vor fi cu adevărat zile de obștească bucurie și veselie, de cari omul în viață are lipsă. Un bărbat învățat (Nietzsche) a zis odată: «Cel mai mare păcat ce l-a făcut omenirea dela începutul lumii, este că s'a bucurat prea puțin».

Să căutăm deci a împrăștiă din jurul tuturor supărarea, năcazul și nevoia, ca bucuria să aibă loc în casa tuturor.

Cu aceste sfaturi, iubiților cetitori, ciocnesc în ajunul Crăciunului la ușa caselor voastre și — cerând intrare, — vă doresc din toată inima

Ca nașterea lui Christos

Să vă fie de folos.

Călugărul Miron.

Florile dalbe.

Sculați, sculați, boieri mari,

Florile dalbe,

Sculați voi, Români plugari,

Florile dalbe,

Că vă vin colindători,

Florile dalbe,

Noaptea pe la cântători,

Florile dalbe,

Și v'aduc pe Dumnezeu,

Florile dalbe,

Să vă mântue de rău,

Florile dalbe,

Un Dumnezeu nou născut,

Florile dalbe,

Cu flori de crin învâscut,

Florile dalbe,

Dumnezeu adevărat,

Florile dalbe,

Soare 'n raze luminat,

Florile dalbe,

Sculați, sculați, boieri mari,

Florile dalbe,

Sculați voi, Români plugari,

Florile dalbe,

Că pe cer s'a arătat,

Florile dalbe,

Un luceafăr de 'mpărat,

Florile dalbe,

Stea curată strălucită,
Florile dalbe,
Pentru fericiri ursită,
Florile dalbe,
Iată lumea că 'nflorește,
Florile dalbe,
Pământul că 'ntinerește,
Florile dalbe,
Cânt prin luncă turturele,
Florile dalbe,
La fereastră rândunele,
Florile dalbe,
Și-un porumb frumos, leit,
Florile dalbe,
Despre soare-apus venit,
Florile dalbe,
Floare dalbă a adus,
Florile dalbe,
Și la oăpătâiu s'au pus,
Florile dalbe,
El vă zice să trăiți,
Florile dalbe,
Intru mulți ani fericiți,
Florile dalbe,
Și ca pomii să 'nfloriți,
Florile dalbe,
Și ca ei să 'mbătrâniți,
Florile dalbe.

Bunacuviință în biserică.

Creștine! După ce ai intrat în biserică fă trei închinăciuni și te așează la locul tău cu toată smerenia. Ascultă cu evlavie și luare aminte, toate cântările și rugăciunile. Zi-le și tu încet în mintea ta, ca să nu superi pe cei din jurul tău. Iar' când preotul zice ecteniile, zi și tu încetinel: Doamne miluește-ne, dă-ne Doamne, Ție Doamne Amin.

Ascultă cu toată luarea aminte și cu evlavie, apostolul, evanghelia și predica, ca să te duci acasă cu ceva hrană sufletească, povestind și altora cele ce ai auzit.

Miluește cu cât poți pe săracii neputincioși, cari stau la ușa bisericii. Nu te mândri, ca fariseul, ci fi plecat și smerit ca vameșul.

Puterea rugăciunii.

Nimic nu este mai puternic, decât rugăciunea izvorită din adâncul inimei. Când ne rugăm, cu smerenie și cu credință, ne apropiem de Dumnezeu. Minte și inima noastră se depărtează atunci dela lucrurile pământești și se strămută cu duhul, în vieța viitoare. În timpul rugăciunii trebuie să ne gândim numai la cele cerești. Să ne desbrăcăm de vieța pământească și să ne îmbrăcăm, cu totul în vieța cerească. Dacă poftele fărădelegii, a clevetirii și a pizmei, se aprind în noi; focul lor se stinge, prin puterea rugăciunii.

„Pus' ai întunerec și s' a făcut noapte, când toate fiarale pădurii se mișcă, puii leilor răgnind, cer dela Dumnezeu hrana lor, răsărind soarele, ele fug și se ascund în culcușurile lor“.

La ivirea soarelui, toate fiarale fug și se ascund în culcușurile lor; așa va fi și cu noi, când din gura

noastră va eși rugăciunea curată ca raza soarelui și ne va lumina sufletul, atunci patimile cele fără de minte și dobitocești, vor fugi și se vor ascunde dela noi. De ar veni atunci răutatea asupra noastră, ea nu va putea să ne supună și va fugi dela noi, alungată de îngerul Domnului.

Rugăciunea este liman pentru cei sbuciumați de furtună, ancoră pentru cei ce se află în valuri, toiag pentru cei neputincioși, comoară pentru cei săraci, ajutor pentru cei bogăți, apărătoare împotriva boalelor, sprijinitoare și mângăetore celor ce o iubesc.

Rugăciunea alungă dela noi des-nădejdea și nu ne lasă să cădem în ispită. Ea face și pe cel sărac fericit și îndestulit.

Rugăciunea este arma cea mai tare, visterie, care nici odată nu se gată, liman fără valuri, temelie de odihnă și izvorul tuturor bunătăților. Mai puternică decât o împărăție.

Fii iubitor de frații și de prietenii tăi.

1. Iată acum ce este bun sau ce este frumos, fără numai a locui frații împreună.

2. Frate de frate ajutat, ca o cetate tare și puternică ca o împărăție.

3. Cel ce sapă groapa deaproapelui său, va cădea însuși într'ânsa; și cel ce prăvălește piatra, peste el se va prăvăli.

4. Cu prietinel credincios, nimic nu se poate asemăna și nu este măsură bunătății lui. Prietinel credincios, este leacul vieții, și cel ce se teme de Domnul îl vor afla pe el.

5. Iartă nedreptatea deaproapelui tău, și atunci când te vei ruga, se vor ierta ție păcatele.

6. Ce voiți să vă facă vouă oamenii, faceți și voi lor asemenea.

7. Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău și pe deaproapele tău, ca însuși pe tine.

Unde este credință este și iubire;
 Unde este iubire, domnește pacea;
 Unde este pace este binecuvântare;
 Unde-i binecuvântare, acolo-i de față D-zeu.

Dreptatea lui Solomon.

Regele David a avut mai mulți feciori. Unul dintr'ânșii, anume Avesalon, a fost un copil rău; el s'a răsvrătit împotriva tatălui său și a vrut să-l scoată din domnie ca să ajungă el rege. Dumnezeu însă l-a pedepsit. Pe când fugea de frica tatălui său, care aflase relele lui gânduri, el trecu călare printr'o pădure cu copaci stufoși și mărăcinoși. Avesalon avea pe cap păr groaznic de mult și foarte creț. Părul lui se încurcă în ramurile unui arbor, calul fugi de sub el și Avesalon muri spânzurat de părul său în ramurile mărăcinoase.

Un alt fiu al lui David a fost Solomon. Acesta eră un tânăr supus și înțelept. Lui îi lăsă tatăl său domnia. Solomon, ajuns rege al Israelitilor, se rugă lui Dumnezeu, ca să-i dea, mai presus de toate, darul de a face tuturor dreptate. Lui Dumnezeu plăcù această rugăciune, și El dete regelui Solomon, pe lângă judecata cea dreaptă, mărire, avuție și vieață norocoasă și îndelungată. Solomon a domnit 40 de ani. El aduse meșteri buni și material bogat din toate țările vecine, ca să înalțe în Ierusalim un templu, adecă o biserică evreiască, care a fost vestită în toată lumea. El a scris și cărți cu învățături din cele mai înțelepte, povățuind pe fiecare om, cum și ce fel trebuie să se poarte în lume.

*

Intr'o zi s'au dus la Solomon două feme
sărace, cerând să le facă dreptate. Amândouă
femeile locuiau într'o casă și fiecare din ele
avea câte un copil, căruia îi dau țâță. Copiii erau
de aceeași vârstă și sămânau la chip unul cu
altul. Una din mume adormise greu într'o noapte
cu copilul la sân. În somn se întoarse peste
copil și-l înăduși. Când se deșteptă îl găsi mort
lângă dânsa. Se sculă încetișor, duse copilul ei
și-l puse în patul celeilalte femei, pe când aceea
durmea, iar copilul cel viu îl luă în patul ei.

Ceialaltă mumă se deșteptă și ea mai târ-
ziu și groaznic se spărie, când văzù lângă ea
copilul mort. Ea începù să plângă și să se je-
lească, dar sărutând și mângâind pe pruncul
mort, se încredință că nu este al ei. Se uită
atunci la copilul cel viu din brațele celeilalte
femei și cunoscù că acela este al ei. Femeia
răutăcioasă tăgădui, zicând cătră aceasta că se
înșală. De aci se născù apoi o ceartă mare între
amândouă muierile, și fiindcă nu puteau să se
înțeleagă, ele hotărîră să ceară dela regele So-
lomon, ca el să le facă dreptate.

Dupăce se jeluiră fiecare pe rând la rege,
voind fiecare să aibă copilul cel viu, Solomon
porunci unui slujbaş, ca să ia pruncul cel viu
și să-l taie cu sabia în două, ca să dea fiecareia
dintre muieri câte o jumătate din trupul copi-
lului.

Auzind această poruncă, una din femei, strigă din baerile inimii: — «Stăpâne! mai bine decât să taie copilașul, primesc să-l las viu, femeii care îl cere!» — Tot în aceeași vreme cealaltă muiere zicea: «Bine te-ai gândit, stăpâne, să împarți copilul pe din doauă!»

Solomon, când auzi aceste vorbe; fără ca să mai stea la chibzuială, porunci să se dea copilul femeii care ceruse să-l lase în vieață, căci numai aceea putea să-i fie mumă, care avea milă de pruncul ei. Pe cealaltă femeie o alungă cu urgie, ca pe o înșelătoare. Toată lumea se miră de marea înțelepciune, cu care Solomon sfârși această judecată.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Invățături.

Omul mănios gătește gălcevi, iar cel ce rabdă mult, potolește și pe cele ce vor să fie.

Căile celor ce șed fără de lucru, sunt așternute cu spini, iar ale celor lucrători sunt netede și drepte.

Mai bună este bucata de pâne neagră, mâncată în pace; decât cea plină de dulcețuri, mâncată în vrajbă.

Cel ce răsplătește rele pentru bune, nu se mută răul din casa lui.

Cu blândețe săvârșește lucrurile tale și de omul cel bun vei fi iubit.

Dumnezeu.

— După Tolstoi. —

Intr'o țară îndepărtată, trăia odată un împărat, care cu cât îmbătrânea cu atât simțea mai mare mâhnire în suflet.

— In viața mea — zicea dânsul — am gustat și am văzut tot ce este îngăduit omului să guste și să vadă. Ceva însă în toată viața mea n'am văzut, pe Dumnezeu. Vreau să-l văd!

Și dădu poruncă mare boierilor, sfetnicilor și preoților săi:

— Dacă nu-mi veți arăta pe Dumnezeu, o să vă pun pe toți la închisoare și am să vă pedepsesc stranic!

Și le dădu un soroc de trei zile.

In curtea împărătească se stinse veselia. Curtenii umblau de ici-colo cu capetele plecate așteptându-și groaznicul sfârșit.

In ziua sorocului hotărit, toți boierii, sfetnicii și preoții fură chemați înaintea împăratului. Și boierii, sfetnicii și preoții păstrau tăcere adâncă, iar împăratul tocmai se pregătea să rostească osânda înfricoșătoare. In clipa aceasta însă un copil de păstor păși în fața împăratului și-i zise:

— Dă-mi voie, Măria Ta, să-ți împlinesc eu dorința!

— Bine — răspuse împăratul. Dar bagă de seamă, că ți-e capul în joc...

Și copilul de păstor luă de mână pe împărat și-l duse într'o piață și-i arătă soarele strălucitor și-i grăi:

— Privește în sus!

Împăratul vru să ridice capul ca să arunce o privire la soare, dar razele orbitoare îi pricinuiră durere în ochi și-l siliră să plece capul și să închidă ochii.

— Ce-ți trăsnește prin minte, băiete — zise dânsul către păstor — nu cumva vrei să orbesc?

Și atunci copilul de păstor zise:

— Vezi, stăpâne? Și soarele e numai o mică rază a măririi lui Dumnezeu, un colțisor neînsemnat al împărăției lui Dumnezeu. Cum ceri tu atunci să vezi pe însuș Dumnezeu cu ochii tăi slabi și înlăcrimați? Caută deci de a vedea pe Dumnezeu cu ochii sufletului tău!...

Aceasta plăcu împăratului, care grăi astfel către copilul de păstor:

— Văd că ai o minte luminată și un suflet înălțat. Mai răspunde deci la următoarea întrebare: «Ce a fost înainte de a fi Dumnezeu?»

Păstorul stătù pe gânduri o clipă apoi vorbi:

— Stăpâne, nu te supără, dar te rog să numeri...

Împăratul începù să numere:

— Una, două, trei...

— Nu, nu, — îl întrerupse păstorul — nu numeri bine. Incepe înainte de unu.

— Cum asta? Nu știi că înainte de unu nu este nimic?

— Înțeleaptă vorbă ai rostit, stăpâne; nici înaintea lui Dumnezeu n'a fost nimic.

Aceasta plăcù și mai mult împăratului, care grăi iar cătră păstor:

— Am să-ți fac un dar împărătesc dacă o să-mi mai răspunzi la o întrebare: «Ce face Dumnezeu?»

Iar păstorul răspunse:

— Bine, o să răspund și la întrebarea aceasta, dar îndeplinește-mi întâi o rugăciune. Schimbă cu mine hainele tale.

Și împăratul își scoase hainele împărătești și le dădù păstorului, iar el însuși se îmbracă cu hainele păstorului. Și păstorul se urcă pe tron, luă sceptrul în mână și, arătând spre împăratul îmbrăcat ca păstor, care stătea la picioarele tronului, glăsui astfel:

— Iată ce face Dumnezeu: pe unii îi ridică pe tron, iar pe alții îi gonește de pe tron...

Și se îmbracă iarăși cu hainele lui de păstor. Împăratul rămase multă vreme pe gânduri, apoi zise, înseninat:

— Da, acuma văd pe Dumnezeu!

I. Rebreanu.

Judecățile nu sunt bune.

În sinul poporului nostru, sunt încuibate multe rele, cari îl duc încetul cu încetul la datorii și alte nenorociri, din cari, cu anevoie mai poate ieși. Între multele rele de cari suntem stăpâniți, este și obiceiul păgubitor de a alerga la judecată pentru ori-ce lucru de nimica, cu toate că s'ar putea împăcă și fără judecată. Pricinile judecăților sunt felurite și oamenii le găsesc foarte ușor.

Vecinii nu sunt mulțămiiți cu brezdele dela holde ori cu pomii de pe marginea grădinilor. Alții își zic unii la alții vorbe nesocotite, se ceartă, ba, chiar se și bat pentru nimica toată. Unii aleargă după comisie, alții fug la avocat, ori la cutare scriitorăș, ca să le facă pâră. În loc ca să se împăce cu binele, ei de ei, își fac cheltuieli unii altora.

De câteori nu pierd sătenii noștri zile întregi de lucru și bat calea mînzului, umblând pe la avocați, unde își lasă banii câștigați cu multe sudori. În loc de a stă acasă, la lucrul ce i l-a dat Dumnezeu, așteaptă pe la ușile judecăților și bat drumurile.

Zilele de lucru sunt bani pierduți, mai ales în vremea lucrului, când o zi de lucru plătește mult.

Te prinde groaza când vezi, că frații cu neamurile, neputând împărți averea moștenită dela părinți ori rudenii, aleargă la avocați, se ju-

decă cu anii, până se trezesc că le-a rămas puțin de împărțit. Vorba din bătrâni: «Le rămâne un sac de hârtie și un petec de moșie».

De multeori se întâmplă, că unii își pierd toată averea, umblând prin cele judecăți și apoi la urmă rămân pe drumuri, cu femeia și copiii lor, ducând lipsă de cele trebuincioase.

Oameni buni! Feriți-vă de judecăți, ca de foc. Nu alergați la judecată, pentru fiecare lucru de nimic. Căutați cu binele și vă împăcați. Nu fiți ca Nicolae Pricină, care, o judecată n'o sfârșește și ceialaltă o începe. Prețuiți timpul și banii, că e mai bună o împăcare strâmbă, decât o judecată dreaptă.

Dacă totuși nu vă rămâne altă cale și sunteți siliți a vă judeca, feriți-vă de scriitorășii cari vă vorbesc pe plac, numai și numai ca să vă apuce în ghiarale lor și să vă stoarcă fără milă. Vă duceți la oameni cari cunosc legile și cari vă sunt binevoitori. Spuneți-le adevărul păsului vostru și apoi ascultați și urmați sfatul lor.

Sfaturi bătrânești.

Strânge bani albi pentru zile negre.
 Adună la tinerețe, ca să ai la bătrânețe.
 Picătură cu picătură se face lac.
 Picătura găurește piatra.
 Munca și păstrarea sunt izvoarele bogăției.
 Păstrarea face averi mari.
 Inavuțirea stă în muncă și păstrare.

Limba și portul nostru.

În lumea asta trăesc o mulțime de neamuri sau popoară, dar cu toată mulțimea lor cea mare, nu sunt două într'un fel, ci fiecare popor e în felul său.

Ceeace le face pe popoară să se deosebească unele de altele, e *limba, portul și obiceiurile*.

Aceste trei lucruri, cari împart pe oameni într'atâtea neamuri, se deosebesc și la fiecare popor sunt altfel.

Ca Români ce suntem, cred, că trebuie să știm și noi, ce fel de limbă, port și obiceiuri avem noi.

Dacă vom cercetă obiceiurile, vom vedeă, că noi Români, avem obiceiuri nespuse de frumoase; că au pus în uimire, până și pe dușmanii neamului nostru.

Nu-i vorbă, printre obiceiurile cele bune și frumoase, avem destule și urite, cari pentru cinstea noastră de Români, va trebui să le părăsim.

Fiind vorba despre limbă și port, ne simțim tare mândri, căci trebuie să vă spun — și asta ar trebui să o știe tot Românul — că limbă și port mai frumos ca ale noastre, puține se găsesc în lumea aceasta.

Eu unul am auzit în viața mea, multe limbi vorbindu-se; dar drept să vă spun, că nici una nu mi-a plăcut, ca limba noastră. Și știți de ce? Pentrucă unele samână a sfadă de calici, altele aduc cu o moară hodorogită; iar altele par'că-s un hăihăit; pe când limba noastră săraca, când o auzi, ți-se pare că e un flueraș de fag, ce zice cu drag; sau unul de soc, ce zice cu foc; ori unul de os, ce zice duios! Așa e, dragii mei; limba românească e cea mai frumoasă, de aceea are și un cântec:

<p>Mult e dulce și frumoasă Limba ce-o vorbim; Altă limbă mai plăcută Ca ea nu găsim.</p>	<p>Saltă inima 'n plăcere Când o ascultăm, Și pe buze aduce miere Când o cuvântăm.</p>
--	---

Atât e de frumoasă limba noastră, încât și străinii au îndrăgit-o. Mulți o învață și o vorbesc, numai de dragul sunetului ei frumos și mlădios. Limba noastră e dulce la vorbit ca un fagure de miere și plăcută la auz, ca un cântec frumos.

Românașul o iubește,
 Ca sufletul său;
 Vorbiți, scrieți românește
 Pentru Dumnezeu.

Venid vorba despre port, trebuie să spunem, că e unul dintre cele mai frumoase din întreagă lumea. E atât de frumos și plăcut, încât chiar și doamnele cele mari și bogate l-au îndrăgit

și-l poartă cu fală. Numai noi îl părăsim și-l înpestrîm cu tot felul de sdrențe cumpărate dela străini. E lucru rușinos din partea noastră, să ne părăsim mândrul nostru port, cu care ne șede atît de bine.

Să știți un lucru: Ori și cui îi stă bine în haine românești, dar pe Român îl prinde de minune.

Tot Românul în portul românesc, par'că e un făt frumos, iar româncea par'că e o Ileană Cosânzeană din povești.

«Ori vorbește cum ți-e portul, ori te poartă cum ți-e vorba».

Păstrați obiceiurile cele bune și frumoase și lăpădați pe cele rele. Fugiți de ele ca de un lucru necurat.

Iubiți-vă limba și n'o împestrîțați cu vorbe străine, cari nu vă fac nici o cinste.

Cinstiți-vă portul și-l purtați așa, cum l-ați moștenit dela bătrâni, căci numai așa făcând, vă veți arăta vrednici, de neamul din care faceți parte.

O vorbă adîncă.

Bărbatul care își bate nevasta, o pățește ca și acela, care ar bate un sac cu făină: ce e bun în sac iese, și ce e mai rău rămîne.

Povestea privighetoarei.

I.

A fost un împărat — cândva —
 S'avea o fată, frăţioare,
 Aşa frumoasă... că la soare
 Puteai privi, la dânsa — ba.

Îi şi mersese vestea 'n lume,
 Fecioarei, — şi de dor mânaţi,
 Veneau s'o ceară... ce 'mpăraţi!
 Şi ce de prinţi cu falnic nume!

Ea, nici că se uită la ei. —
 — «Vrei să 'mpleteşti cozi albe, fată?»
 — «Mai lasă... nu e vremea, tată...
 «Să mă măriţi cu sila vrei?...»

BCU Cluj / Central University Library Cluj
 Şi 'n pace mi-o lăsa 'mpăratul.
 Dar pace fata nu-şi află.
 De ziuă cum se luminea.
 Ea părăsea tiptil palatul.

Şi 'n parc, sub teii înfloriţi,
 Colo p'aleea depărtată,
 Stetea lungi ceasuri nemişcată,
 Spre plaiu cu ochii aţintiţi...

Pe coast' albiă un pâlc de mioare.
 Mai sus, pe plaiu... un ciobănel,
 Cu trupul tras printr'un inel,
 La chip ca un bujor în floare.

Păştiau oiţele şirag, —
 Iar cel cioban, cătând spre vale,

Cântă... cântă cu-atâta jale
 Și dor, din flueru-i de fag:

Că fata de 'mpărat cu gândul
 Pe altă lume se treziă,
 Și-ar fi dorit un veac să stea
 În parc sub tei, tot ascultându-l...

Din ziua 'ntăiu când l-a zărit,
 La el al fetei gând rămase,
 Și inima el i-o furase..
 Din ziua 'ntăiu ea l-a 'ndrăgit.

II.

Prin săli pompoase, printre rânduri
 De stâlpi măreți, îngrijorat
 Se plimbă bietul împărat...
 — «Copilo! tu m'ai pus pe gânduri?...

«Atâția prinți îmi cer răspuns...
 «De ce nu vrei pe nimeni oare,
 «Și stai tot tristă, gânditoare?...
 «Te mistue vr'un dor ascuns?

«A!... eu stric!... n'am avut tărie...
 «Ți-am prea dat frâu dela 'nceput!»
 Și prinse, din acel minut,
 De scurt copila să și-o ție.

Palatul închisoare grea
 I-se părea acum copilei.
 În foișor, tot timpul zilei,
 Cu ochii plânși, la geam stătea.

Doar noaptea, când împărăteasă,
 Când împărat și-ai lui argați
 Dormeau în visuri cufundați,
 Putea p'alee să mai iasă.

Și fluerul cu dulce graiu,
 Atunci, mai plin de dor și jale,
 Mai dureros plângea prin vale,
 De sus, de pe știutul plaiu.

Intreagă noaptea 'ntr'o cântare
 Pe deal flăcăul o ducea;
 Și 'n parc, ea până 'n zori veghea,
 Sorbindu-i cântul cu 'nsetare.

III.

E seară... Iată-mi-o grăbind,
 Sub tei, de veghe iar să stee. —
 Pe plaiu, tăcere... Dar p'alee
 De-odată ce zărește-albind?

Un om?... o umbră i-s'arată?...
 Domnița 'n loc a 'ncremenit...
 Eră ciobanul. Blând, sfiit,
 El se apropie de fată:

— «Copilo, chip fermecător!...
 «Cu vrăja frumuseții tale
 «De când mi-ai răsărit în cale:
 «Astâmpăr ziua n'am, de dor.

«Și noaptea somnul nu mai vine
 «Să 'nchiză ochii plânși ai mei...
 «Aici supt înfloriții tei
 «Mi-e gândul pururea la tine. —

«Că zidu 'nalt azi îl sării,
 «Iertă-vei îndrăsneala-mi oare?...»
 De-asupra lor scânteietoare
 Luceau pe boltă stele mii.

Și-afar' de bolta cea 'nstelată,
 Pe lume, cine-i mai zăriă?...
 — «Voinicule, lumina mea!...»
 Domnița zice 'ndurerată.

«Ah, te doriaș,... cum florile ·
 «Pierdute 'n noapte nesfârșită,
 «Doresc o rază aurită,
 «Doresc să vie zorile...

«Dar... nu știi cine-i tata?... Pleacă
 «'Napoi, sărmâne, nu mai stă...»
 «Fugi, fugi, de ții la vieța ta!...»
 Și 'n lacrimi graiul i-se 'nneacă.

El o cuprinde 'n brațe — «Vai!...
 «E scris în a vieței carte,
 «Să n'avem de noroc, noi, parte?...
 «Mă duc să plâng iar sus, pe plaiu...

«Dar de-ai aveà de mine milă,
 «De ți-aș fi drag pe cât îmi ești:
 «Ce fericiți am fi!... Voi ești
 «Cu mine 'n munți să vii, copilă?...»

.
 De dup'un pisc întunecos
 Eșise mândră luna plină,
 Scăldând văi, plaiuri și grădină,
 In valuri de argint lucios.

Erà o liniște vrăjită
 Prin parc — și-atâta farmec sfânt,
 Ca niciodată pe pământ —
 În noaptea-aceea strălucită.

.

Copila scoase un oftat:
 — «Cu tine 'n codrii vechi, la soare,
 «Să ies din astă închisoare,
 «O, Făt-frumos de mult visat!

«Din fluer doine de iubire
 «Tu să-mi doinești supt brazi, iar eu
 «S'ascult pierdută viersul tău:
 «Ce dulce vis de fericire!...

«Dar ce loc ne-ar putea 'ndosi,
 «Ca nimenea să nu ne vază?...
 «Vai, tata are-oșteni... o groază;
 «Ei lumea 'ntreag' ar răscoli!...

«Nu, fericirea nu ni-e dată...
 «Fugi, fugi!...» — «Să plec?... Rămas bun dar!»
 A doua noapte însă iar
 El sare zidu 'n parc la fată.

— «Pe gânduri pentru ce mai stai,
 «Copilă scumpă?... Codru-i mare;
 «Poteci ascunse, câte n'are!...
 «În el trăi-vom ca 'ntr'un raiu.

«Ne-așteapt' o verde poeniță.
 «Ah, vino! fii soția mea!
 «Să vezi frumos ce ți-o ședeă
 «Prin munți în straiu de păstoriță.

«Mii pasări au să-ți cânte 'n zori
 «Sub bolțile cu frunză deasă;
 «Vei fi a munților crăiasă,
 «Crăiasa văilor cu flori!»

Și îndelung la piept o strânse.
 «Tu taci?... Nimic, nu-mi spui?»
 Ea și-a ascuns la pieptul lui
 Bujorii feței sale plânse:

— «M'ai fermecat cu munții tăi!..
 «Visez?... sunt trează?... nu știu bine...
 «Stăpână nu mai sunt pe mine...
 «Ți-s roabă!.. du-mă unde vrei!..»

Dar bine vorba nu sfârșește, —
 Ce pași s'aud coala'n tufiș?...
 Străjeri, un cârd, veneau pitiș,
 Cu lănci în mâni.. — «Ah, fugi!.. grăbește!..»

El dă să scape... dar ei sar
 Pe urma lui și mi-l apucă,
 Târându-l, la 'mpărat să-l ducă;
 Al fetei plânset e 'n zadar.

IV.

Un furnicar părea palatul, —
 Și iată-mi-i pe amândoi,
 Pierduți ca 'n ziua cea de-apoi,
 Stând față 'n față cu 'mpăratul.

Cu ce ochi, Doamne, căută
 Sărmanul Domnitor la fată!
 — «Apropie-te!.. blestemată!..»
 De amărît, el tremură.

«Acesta e dar înțelesul
 «Purtării tale cam d'un an?
 «Te-a scos din fire un cioban?
 «Acest mojić îți este-alesul?... —

— «O tată!... nu vorbi așa!...
 «Cioban, mojić e pentru tine;
 «Ci scump logodnic pentru mine,
 «Mai scump decât vieța mea!

«Tu, fă ce vrei, că ai putere;
 «Dar ca să-mi las odorul meu,
 «Nu, nu!... ferit-a Dumnezeu!...
 «Aceasta una nu mi-o cere!»

«Așa copil crescut cu dor?...
 «Nădejdea scumpă-a bătrâneții!
 «Așa-mi mărești azi fala vieții?...
 «Să piară deci al tău odor!

«Acî, supt aste bolți, pe dată,
 «Vroi capul să il văd căzând!
 «Oșteni!... de ce stați?... Mai curând!»
 Copila 'ngălbeni. — «Vai!... tată!...

«Să moară el când poruncești,
 «Știi tu că mă omori pe mine?...»
 — «Să mori, să mori și tu, mai bine, —
 «Decât, trăind, să mă 'njosești!...

«Ce-am zis, e zis!...» Și să se 'ndure,
 Cu nici un chip!... La semnul dat,
 Ciobanului i-s'a tăiat
 Indată capul c'o secure.

.

Sărmana fată!.. când văzû,
 Un fier cu ascuțișul rece
 Simți prin inimă că-i trece...
 Și lâng' odoru-i mort căzû.

V.

Târziu e, noaptea pe sfârșite...
 Sus, liniște 'n palat.. Dar jos,
 Prin parc: ce plânset dureros
 Străbate-aleele 'nfrunzite?..

Copila de 'mpărat plângeà
 Prin parc pierduta-i fericire.
 Iar după multă tânguire:

— «Ah, Doamne-ascultă ruga mea!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

«De ce n'am aripi sburătoare,
 «Să părăsesc acest palat,
 «Și cuib în codrii deși să-mi cat, —
 «Nici om să nu mai văd, nici soare?

«Colo, pe unde-al meu iubit
 «Păzind oițe resfirate,
 «Cântă la doine fermecate
 «Prin văi din fluerul vřăjit, —

«Pe-acolo dă-mi de-acuma mie
 «Locaș, desișul tainic, sfânt...
 «In pasăre cu dulce cânt
 «Prefă-mă, Doamne, pe vecie!...»

.

Ea s'a rugat așa frumos, —
 Erà atâta suferință,

Atâta dragoste, credință,
Nădejde în glasu-i tânguios:

Incât, cucernica-i rugare,
'Nălțându-se la raiu în sbor,
Pe-al lumii sfânt cârmuitor
Umplutu-l'a de 'nduioșare.

Dorința ei deci se 'mplinî;
De-odată... aripi îi crescură,
Și pasăre la pană sură,
Ușoară fulg, se pomenî.

Apoi, luându-și vânt grăbită,
Pierî 'n văzduh... Și, ah!... de-atunci,
Cu ce foc, — prin păduri, prin lunci, —
Își cântă jalea nesfârșită!

Cântând prin codrii visători,
Ea priveghează noaptea toată.
Precum în parc, sub tei, ca fată,
A priveghiat de-atâtea ori.

De-aceea-i zic privighetoare.
Și-atâta farmec pe pământ
Împrăștie duiosu-i cânt,
Supt raza lunei gânditoare:

Că tot ai ascultă cu drag.
Ba stă și-ascultă, fermecată,
Chiar Doamna nopții câte-odată, —
Și chiar și-al nopții vânt pribeag.

P. Dulfu.

„Pleacă-te!“

Un bărbat vestit cu numele Benjamin Franclin, fiind încă june de 18 ani, se duse odată cu o afacere la un preot. Când eși dela dânsul, fiind în vorbă cu preotul, nu văzû cât de joasă erà ușa prin care aveà să treacă și până prinse preotul de veste și-i strigă: «Pleacă-te! Pleacă-te!» Franclin pipăise cu capul, cât erà de vârtos pragul de sus al ușii. «Fie-ți de învățatură întâmplarea aceasta!» zise preotul înțelept. «Ești tinăr încă și vei întâmpinà multe în viețã-ți. Invață-te de timpuriu a te plecà, ca să nu te lovești cu capul de mai mari!» Lui Franclin așa i se puse la inimă sfatul acesta, încât ca bătrân de 79 de ani, își mai aduceà aminte de întâmplarea cu ușa, și spuneà, că învățatura preotului, i-a prins foarte bine în toată viețã. Căci și acum, când vede pe unul sau pe altul purtând nasul prea pe sus și prin aceasta nefericindu-se, își aduce aminte cu mulțămیتă de ușa cea joasă a preotului, care l-a făcut să se poarte cuviincios în toată viețã.

Glume.

- Bre Ungure, de ce ți cămașa groasă?
 - Avut de unde face!
 - Dar de ce-i așa scurtă, bre?
 - Atât fost!
-

Vântul și soarele.

Odată se certară vântul și soarele: care din ei e mai tare? Vântul zicea, că el; soarele, că el; și așa rămase, ca să se adeverească prin fapte, care are drept. Tocmai trecea un călător pe dinaintea lor, și așa se învoiră, ca acela să rămână biruitor, care va fi în stare să desbrace pe călător de haine. Vântul începù a bate, la început mai domol, apoi mai tare, până când se prefăcù în furtună, care stă să răstoarne pământul; călătorul însă din ce bătea vântul mai tare, din ce tot mai tare strângea hainele pe lângă sine. În sfârșit vântul văzù că nu-l poate desbrăcă de haine. Incepù apoi soarele. La început trimise razele sale binefăcătoare asupra călătorului, care îndată începù a se simți mai bine și a-și desface hainele; după aceea lucì tot mai tare, până când călătorul, ne mai putând suferi căldura, se desbrăcă și se puse la umbră. Astfel, soarele rămase biruitor.

Invățătură: Mai mult putem face cu binele, decât cu răul.

Nu-i de lecuit.

— Bine, frate, iar te-ai îmbătat turtă? Nu știi tu, că și boul se satură când bea apă?

— Dapoi că și eu mă satur, când beau apă!

Ce zice sfânta scriptură despre beție și despre bețivi.

Sfânta scriptură, atât în Testamentul cel vechiu, dar mai cu seamă în Testamentul cel nou, apostolii și în deosebi sfântul apostol Pavel și părinții bisericei, se ridică cu străjnicie în potriva beției, care este și va rămâne, unul din cele mai mari rele pentru om.

Sfântul Evangelist Luca, vorbind de beție zice: «Luați aminte, ca să nu se îngreuneze inimile voastre cu beția»; iar sfântul apostol Pavel scrie: «Să umblăm cu cuviință, nu în ospete și în beții și în desfrânări și nu în ceartă și pizmă; ci vă îmbrăcați în Domnul nostru Isus Christos», Și iară: «Nu vă rătăciți, că nici desfrânații, nici furii și nici bețivii nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu». Și mai adaugă: «Cu cei bețivi să nu stați nici să mâncați cu ei». «Pizma, omorul și celelalte asemenea acestora sunt urmările beției».

Testamentul vechiu, scrie următoarele în potriva beției:

«Să nu fiți cu cei cari se îmbată», și «Bețivul va săraci și se va îmbrăcă în haine sparte».

«O bărbați! Beutura întunecă mintea, care este oglinda sufletului nostru. Bețivul uită pe prietini și pe frați, el ridică cuțitul asupra părinților săi. De plâns este soarta bețivilor».

Sfântul Ioan Gură de aur zice: «Necuratului îi place mai presus de toate bețivul. Nime nu împlinește voia lui, mai bine decât cel beat. Fugi de beutură ca de șerpele cel veninos. Bețivul e mai de plâns ca cel mort; mortul nu mai face nici bine nici rău, pe când bețivul numai la rele se gândește. Bețivul e mai rău decât nebunul, căci el de bună voie face nebunii».

Sfântul Grigorie Teologul zice: «Beția pierde pe om».

Datorașul lui Dumnezeu.

Mă Toadere, ia pune și tu azi în disc batăr un creițar.

— Eu l-ași pune bucuros, dacă n'ași avea atâtea datorii, pe cari trebuie să le plătesc.

— Ei bine, dar trebuie să știi, că tu datorești și lui Dumnezeu mai mult ca la oameni.

— Va fi, dar vezi, că Dumnezeu nu mă dă pe mâna avocatului pentru ce-i datoresc, cum o fac blăstămații ăștia de oameni.

Sfaturi.

Nu umblă cu omul prost,
Nu mănă de dulce 'n post,
Nu te 'ntinde de sub țol,
Când ești desbrăcat și gol.

Cântec în potriva beției.

De când beau rachiu de prună,
 Nu mai port căciulă bună!
 Frunză verde păpădie,
 Arză-te focul beției.
 Că aduci tot sărăcie!
 Eu dacă m'am îmbătat
 Mințile mi le-ai luat.
 Rachiu aș de prune verzi,
 Eu te beau, iar tu mă 'mbeți;
 Eu te beau de beătură
 Și tu mă scoți din măsură.

Vinule, nebunule!
 Eu te beau de bun
 Tu mă faci nebun;
 Eu te beau de sete
 Tu mă iei de spete
 Și mă culci unde n'aș crede;
 Eu te beau că-mi placi,
 Tu de haine mă desbraci!

Frunză verde păpădie,
 Rea boală ești tu beției!
 Dacă omul s'a 'mbătat,
 Mințile i le-ai luat
 Par'că-i un câne turbat;
 Umblă cumpănindu-se
 Vorbește sfădindu-se
 Sfârșește bătându-se
 Apoi judecându-se,
 La urmă.... căindu-se!

Testamentul unui bețiv pocăit.

De vrei să-ți fie totdeauna sete, fii bețiv.

De vrei să-ți superi prietenii și să știi că nime nu te va putea suferi, fii bețiv.

De vrei să nu scoți la capăt nici o treabă, fii bețiv și las' dacă-i isprăvi ceva.

De vrei să ajungi sărac, fii bețiv și curând vei ajunge la sapă de lemn.

De vrei să-ți moară nevasta și copiii de foame, fii bețiv și să știi, că nici șoarecii nu vor avea ce mânca la casa ta.

De vrei să ai copii hăbăuci și proști, fii bețiv.

De vrei să te prostesti, fii bețiv și în curând vei întrece și dobitoacele în neghiobie.

De vrei să te asemeni cu porcul, fii bețiv și te vei tăvăli prin toate noroaele și necurățeniile.

De vrei să te faci netrebnic neamului și țării, fii bețiv și vei ajunge de ocară la toți.

De vrei să-ți dai pe față prostia și să-ți știe toată lumea tainele tale, fii bețiv.

De vrei să trăiești la bătrânețe cu calicitul și să umbli pe la ușile oamenilor, fii bețiv.

De vrei să vezi cât mai des fața judecătorului, fii bețiv.

De vrei să nu mai scapi de datorii, fii bețiv și las' dacă se vor mai întâlni 2 bani în punga ta.

De vrei să fii uriciunea lumii și să te arete toți cu degetul, fii bețiv și las' dacă nu te vor încunjură toți, ca pe un câne turbat.

De vrei să te urască până și familia ta, fii bețiv.

De vrei să stea lumea în gura ta, să turburi liniștea oamenilor, să mănânci sudălmii și bătaii, să vii acasă cu capul spart, cu coastele rupte și cu oasele zdrobite, fii bețiv și după ce umbli vei căpăta.

De vrei să mori cu sufletul încărcat de păcate, fii bețiv.

De vrei să pierzi vieța de veci, fii bețiv. Adă-ți aminte, că furi și bețivi nu vor intra în împărăția ceriului.

La avocat.

O femeie: Așa-i domnule avocat, că pentru o singură întrebare, ce vreau să vă fac n'o să-mi luați nimic?

Advocatul: De bună seamă că nu, întrebarea e pe nimic, numai răspunsul meu se plătește.

Vorbe înțelepte.

Vremea și norocul n'aduc nici un bine pentru poporul, ce așteaptă să-i cadă mură în gură, fără a face și el ceva.

*

Cel ce nu ține la neamul său, la limba și legea sa, e ființa cea mai ticăloasă de pe fața pământului. Omul e dator, să facă cinste prin purtarea sa, moșilor și strămoșilor săi; iar urmașilor să le lese ca moștenire un nume, cu care ei să se fălească.

*

Cum pot să țină la tine urmașii tăi și să te cinstească, când n'ai fost în stare să adaugi și tu o petricică la zidirea începută de bătrâni?!

*

Grijește, ca norocul de azi să nu te scoată din ogașe. Să nu te facă nepăsător și leneș. Norocul de azi să-ți fie îndemn, ca la mai mult bine să ajungi.

Să duce și el.

«Incătrău, neică Stan?»

«Mă duc la oraș la doftoru, că nu știu ce-i cu nevasta mea, nu-mi prea place de ea...»

«Hai, că merg și eu, că mie de mult nu-mi mai place de fel de a mea».

Cărările vieții.

Privește în jurul tău, iubite cetitorule, în satul în care trăiești, fie satul mare sau mic, și vei vedea că cărările vieții ce întâlnești abia sunt mai multe decât degetele dela o mână.

Aproape tot satul e alcătuit numai din plugari. Ei au apucat din moși strămoși pe cărarea plugăritului, îndeletnicire frumoasă și plăcută neamului nostru.

Preotul aparține la cariera preoției, învățătorul la cariera învățătoriei, notarul la cariera notarilor, și cu aceste, în multe sate am sfârșit.

Fiind D-voastră, iubiți locuitori ai satelor, obicinuiți cu aceste puține cărări ale vieții, ați rămas mai numai la ele.

Oricâți copii ați avea, pe toți îi opriți la plugărie; cei mai lipsiți de avere, poate, îi dați ca servitori (slugi), iar fetele ca servitoare.

Rar de tot vedem pe câte un părinte trudind și cheltuind pentru a-și ridica pe vreunul din fii săi la treapta preoției, a învățătoriei sau a notăriei.

Dar încă și mai rar întâlnim pe câte un sătean, în stare mai bună, căruia să-i deie mâna și să-l taie capul a-și îndrepta pe fiul său pe o altă carieră, cum e aceea: de medic (doftor), avocat, profesor, inginer ș. a.

Nici nu vă facem imputări din această pricină; pentrucă e foarte greu în ziua de astăzi a țineă un copil la școală în oraș câte 10—16 ani și uneori și mai mulți. Se cer multe, foarte multe, cheltuieli, cari puțini le pot purtă. Dar se cer mai ales ca copilul să aibă talent de frunte și dragoste cătră carte. Unde aceste nu lipsesc, adesea se găsesc și mijloacele trebuincioase la învățătură; pentrucă pe seama tinerilor talentați și cu purtări bune unii oameni vrednici au făcut frumoase ajutoare.

Dacă e să vă facem imputări, apoi vă facem din altă pricină, că adecă D-voastră sătenii, nu vă porniți copiii pe carierele număröose, foarte număröose ale meseriilor și negoțului.

Pentru pregătirea pe aceste cariere nu se cer cheltuieli prea mari și aceste mulți din D-voastră le-ar puteă purtă.

Nu numai atât. Pe cariera meseriilor și negoțului v'ați puteă fericî mult mai bine pe fiii D-voastră. Pentrucă — cum se zice — «o meserie face cât o moșie» sau «meseria este plug de aur». Și tot așa și pe cariera negoțului.

De altă parte meșteșugul și negoțul numai Dumnezeu ți-le poate luă; dar om nu. Ele sunt mai statornice și mai sigure chiar și decăt moșia. Meșteșugarului nu-i ninge, nu-i plouă, nu-i bate gheața și de multe alte năpăstii este scutit; plugarul însă nu.

Mai puțin liberă și tihnită este vieța omului într'o slujbă oarecare. El este atârnător de alții și rar este stăpân pe voința și dorințele sale.

Meșteșugurile și negoțul din potrivă sunt astăzi singurele cărări, pe cari oamenii pot să adune averi, să trăiască neatârnători dela nime, în orice țeară și astfel să se poată fericì.

Vânătoare țigănească.

Plecat-au țiganii la vânătoare
Cu pușca goală pe spinare:

Pușcă de scaiu,
Glonte de mălaiu!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Poc! în cer; Poc! în pământ
Poc! în toaca țigănească,
Dumnezeu să-i prăpădească,
Cu foc și cu cătran,
Să fie afurisit tot neamul de țigan,
Și cu punga plină de iască,
Ce-or căută în vieța lor, să nu găscă.

Unui sec.

Și-ar bate capul, bietul om,
Din el ceva să scoată,
Dar ce-o să faci? când n'are cap
La urmă ce-o să bată?

Lumină, fraților, lumină!

Cine bâjbăe prin întuneric, în întuneric se va pierde, înghițit de prăpăstiile lui.

Cine se slujește de întuneric, de întuneric să piară și să nu se învrednicească de mila lui Dumnezeu.

Prin lumină s'a făcut cerul și pământul: prin lumină trăesc popoarele.

De aceea, văzând întunecimile, care încunjură neamul nostru de pretutindeni, să zicem până la ultima suflare:

Lumină, fraților, lumină.

Și lumina, prin școală și prin carte vine, fraților Români din sate!

A. C. Cusa.

Creșterea tinerimii.

Nădejdea unui neam este tinerimea. Traiul zilelor de astăzi este croiala rândului de oameni care se duce. Croiala traiului de mâne, este în mâna tineretului care se ridică. Să luăm o pildă. Moș Ion din capul satului eră gospodar la locul lui; îl cunoștea lumea din șapte sate. Avea trei feciori, ca trei brazi și o fată ca un bujor. Și dacă-i trece în lungul uliții prin sat la deal, ori care unchiaș îți povestește rostul bătrânului.

— Hm, bunu badii, om cu scaun la cap a fost moș Ion boeru, de când a început să înțeleagă la ce-i bun capul și mintea omului. Și-a fost din oameni săraci, nici de loc nu-i dela noi din sat; și uite ce trai de noroc și-a croit de i se duce vestea și povestea. Dar bătrânul s'a stins — a rămas comoara de gospodărie pe mâna feciorilor. Au făcut-o'n trei, iar pe fată au plătit-o. Din feciorii bătrânului, doi sunt oameni cu greutate în sat la noi — sunt feciorii tatălui lor. Fata preoteasă. Cel mai mic, cărturar de frunte la oraș, om vestit și cu mare trecere.

Așa este și cu un neam. Neamul este o familie mare, care cuprinde pe toți cei de-o lege și de-o limbă.

Tot omul în mâna lui își poartă viitorul: tigna unui trai îndestulit, sau zoala unei vieți chinuite. Tot astfel și neamul. Strămoșii unui

neam de oameni au putut să fie gospodari pe seama lor, adecă viteji și să stăpânească întinderi fără hotar, că pentru aceea nepoții pot să fie coada neamurilor și să geamă sub genunchii altora. Și alte popoare se ridică devremece pân' mai ieri-alaltăieri nu le știă nime de nume — erau slugi venite cine știe de unde — acuma stau în fruntea altor popoare și numele lor îl duce vântul peste șapte țări împrejur. Și asta, pentrucă rândul de oameni, ori rânduri mai multe, unul după altul, au avut mână bună de croit.

Iată dară, ce frâne gingașe, ce lucru scump, ține în brațe, tineretul: viitorul, frânele zilelor ce vor să vină. Care viitor, — bun sau rău, luminos sau mohorât, după cum îi e croiala, mai întâi trece peste capul celor ce-l vor trăi și apoi se îndoaie și asupra celor cari s'au dus, punând cunună de aur pe numele de fală al înaintașilor, sau îl târăe pe acesta în noroi. Va să zică: dacă ai răsărit din oameni aleși și ajungi prin starea ce ți-o ai câștigat să te cinstească lumea, prin aceasta faci să strălucească mai tare cununa de vrednicie a părinților tăi; din potrivă însă, ticăloșia ta se răsfrânge și peste capul înaintașilor tăi — le faci rușine, dacă vieța ta pentru tine însuși este rușine.

Noi Românii, mai ales în zilele de acum, când începem să mai deschidem ochii, adecă: în toate felurile vieții noastre ca neam vrem o

primenire, o porneală spre înaintare, spre bine, spre lumină, — acum mai ales trebuie să cum-
pănim mai bine cum ne creștem tineretul, va
să zică: sămânța norocului zilelor de mâne.
Dacă noi izbutim să abatem câteva raze de soare
împletite cu multe nădejdi, peste sbuciumul fră-
mântării de toate zilele și dă Dumnezeu sfântul
să ne și bucurăm de fărâmitura de izbândă ce
am câștigat după atâta amar de trudă, suntem
nevoiți, să băgăm de seamă, ca cei cari vor
apucă cârma pe urma noastră să fie harnici, să
lupte și ei întru izbândirea acelu gâd ce ne-a
frământat pe noi și să aibă într'ânșii duhul tăriei
de a purcede înainte spre zile mai albe, ca să-și
câștige cinste și să fim pomeniți cu cinste și
noi pe urma lor.

Una, din cele mai de frunte ținte ale vieții
noastre, să fie creșterea tinerimii în școală și
afară de școală. Ochii și copiii «dragi creștini,
de legea românească!» Iubițivă școala și toate
orânduelile ei.

Popa Gligor Florca.

Gura ta-i un trandafir.

Gura ta-i un trandafir,
Și de-aceea nu mă mir,
Că în față ești frumoasă,
Dar încolo prea spinoasă...

Dac' o vreă Dumnezeu!

Iată omule, într'aceste vorbe e arătată una dintre cele mai rele metehne ale neamului nostru. Multe ale noastre răni se închid și se vor mai închide, dar aceasta e adâncă până la os și va dăinui multă vreme. Vindecarea ei n'o putem aștepta decât numai dela lumina învățaturii prin școală.

Se zice, că țăranul român e sărac. Sărăcia lui e pricinuită, în cea mai mare parte, din greșita credință pe care o spune el în cuvintele: «dac' o vreă Dumnezeu». Aceste cuvinte nu sunt pornite dintr'o inimă religioasă, ci dintr'o minte stricată. Un om cu adevărat religios nu poate cere lui Dumnezeu să facă minuni pe toate drumurile și în toate zilele; asta o poate cere numai cel ce are o judecată greșită despre Dumnezeu și despre rostul omului pe pământ.

Copilul țăranului e bolnav. Mamă-sa îi descântă cu babele, dar fără folos. O înveți să ducă copilul la doctor. Ce doctor, zice ea, par'că știe ceva doctorul! Ii spui, că lăsând copilul neglijat o să moară. Dac' o vreă Dumnezeu să trăiască, va scăpa el și fără de îngrijirile mele și ale doctorului răspunde ea. Și stă și se uită cum îi piere copilul, cum i se stinge vieța în tuse și în tremurături, și ea așteaptă mântuirea

numai dela cel ce a zis: «ajută-te și te voi ajuta», ea însă nu se ajută.

A murit copilul de o boală lipicioasă, toate mamele cu copii mici din sat vin în casa mortului și lasă pe copiii lor să sărute mortul, iar mama celui mort împarte hainele acestuia de pomană copiilor, unuia îi dă căciula, altuia o cămașe, la al treilea opincile. Astfel un sat întreg de copii se molipsește de o boală lipicioasă și mor copiii încât nu mai rămân. Iar dacă spui țăranului de molipsire, de deschilinirea bolnavului, el răspunde: Ce, molipsire, Domnule! Dacă vreă Dumnezeu, se îmbolnăvește copilul; dacă nu, nu. Astfel, singur își aduce boalele în casă, încrezut că împotriva voiei lui Dumnezeu nu te poți lupta. Adevărat că nu te poți lupta, dar trebuie să știe țăranul, că Dumnezeu nu vreă să boalească oamenii; ci singuri oamenii vreau aceasta, făcând din îndărătnicia și nepriceperea lor o vrere a lui Dumnezeu. «Paza bună ferește primejdia rea».

Acelaș lucru la boalele lipicioase ale vitelor. Măsurile de apărare nu le înțelege țăranul. A nu intra cu vitele bolnave într'un sat unde e boală (ca printr'asta să ducă boala în satul acela), a nu lăsa vitele sănătoase să doarmă la un loc și să pască pe acelaș câmp cu cele bolnave, sau a nu le lăsa să beă apă din acelaș lac sau din aceiași troacă, acestea sunt

pentru săteni nebunii de-ale oamenilor stăpânirii. Dac'o vreă Dumnezeu, se îmbolnăvesc, zice el și dac'o vreă nu se îmbolnăvesc, de le-ai băgă boala cu de-asila în ele! Aceasta încă e o credință greșită și aducătoare de pagube. Pe lângă o pază bună, lucru cel mai cuminte este, să asigurăm vitele împotriva feluritelor primejdii ce pot să vină pe neașteptate.

Țăranul își ară pământul și samână. Aratul, săpatul, plivitul și celelalte lucrări, le face cam de clacă. Sămânța încă nu o alege cu destulă îngrijire. Ar putea să ară mai adânc și să samente sămânță mai bună, dar acestea sunt de prisos, zice el, căci dac'o vreă Dumnezeu ese rod și așa! Negreșit ese, dar ce fel de rod! Toate au să iasă bine, dac'o vreă Dumnezeu. Tot așa face cu pomii, nu-i îngrijește de loc, nu-i curăță de omizi, căci dacă Dumnezeu vreă, rodesc ei și fără a-și bate Românul capul cu dânșii. Iar toamna se miră că are poame puține sau de loc și e descurajat că n'a vrut Dumnezeu cu el!

Iarna, țăranul nu muncește aproape nimic și trăiește din puțina-i agoniseală de peste vară. Dacă-l îndemni să învețe vre-un meșteșug, fie cât de neînsemnat, să-și poată face măcar unele din uneltele de economie, dă din umăr cu dispreț. Meșteșugurile nu sunt de noi, domnule. Îi spui că ar putea câștiga ceva peste iarnă

cu vre-o industrie casnică. Nici vorbă! Cum au trăit părinții noștri, vom trăi și noi, așa-ți răspund și dacă o vrea Dumnezeu o să eșim și noi din iarna asta. Și ies rău, mai cu seamă aceia, cari cercetează și crâșma puturoasă și plină de otravă.

Hrana țăranului e puțină și nehrănitoare. Mâncările rău gătite, nu de sgârcenie ori de sărăcie, ci din nepricepere. De giaba îi spui că ar putea să se hrănească mai omenește, că din cauza hranei e slăbit și aplecat spre boale. El se uită la tine: «Lasă domnule, dac'o vrea Dumnezeu trăim noi și așa».

Locuința țăranului e de multeori nesănătoasă, lipsită de aer, joasă și întunecoasă. Din pricina aceasta, mai ales copiii sunt galbeni și amăriți. Și la asta țăranul răspunde tot cu aceleași vorbe, că dacă vrea Dumnezeu, omul poate fi sănătos și tare și într'un bordeiu, și bolnav pierdut și într'un palat!

Astfel vedem, că sărăcia și alte neajunsuri; precum și mortalitatea prea deasă și înainte de timp, își au aceiași pricină. Dac'o vrea Dumnezeu. Țăranul se hrănește rău, muncește fără socoteală, nu se ferește de boale și nu se îngrijește aproape întru nimic de sănătatea lui și a vitelor sale, numai fiindcă Dumnezeu — dacă vrea — îl va ținea cu zile și așa! Aici e, o mule, datoria cea mare a oricărui om luminat, care-și

iubește neamul. Aici se împrăștie neștiința și nepriceperea. Se spue, că Dumnezeu nu vrea răul omului, dar, omul e dator să se ferească de rău și să caute binele. Așa vrea Dumnezeu.

G. Coșbuc.

Proverbe armenesti.

Sunt trei feluri de boale în lume: la creeri, la trup și la pungă.

Dacă te duci la războiu, fă o cruce; dacă pleci pe mare, fă două; dacă pleci la însurat, fă trei.

Cu lăutari și cu masă, aduci pe dracu în casă.

Uită-te la mumă-sa, și-apoi ea pe fata sa.

Dacă scuipi în toate izvoarele, de unde vei bea apă?

Până nu se răstoarnă carul, nu se dreg drumurile.

De vrei să întri undeva, gândește-te mai întâiu cum vei eși de-acolo.

Casa pe care o zidește femeia, Dumnezeu nu o dărîmă, dar femeia e în stare, să pustiească casa pe care a zidit-o Dumnezeu.

Dujmanul înțelept, e mai bun decât prietinul năuc.

Sângele nu-l spală cu sânge.

Să lucrăm mai cu minte!

Multe năcazuri, multe lipse și multe primejdii se țin lanț în jurul nostru, al Românilor. Dar ori-cât de multe sunt ele, nu e de spăriat și mai ales nu e de pierit.

Câtă vreme avem trup sănătos și două brațe tari de muncit, e păcat să zicem că suntem săraci și bătuți de Dumnezeu. Și aceste scumpe daruri cerești nu ne lipsesc.

Avem noi însă și alte bunătăți. E rar de tot Românul care nu-și are căsuța, curtea și grădina sa. Cei mai mulți au și câte un cap, două de vite și în câmp câteva brazde de pământ, iar mulțimea de copii face veselie în jurul vetrii și trezește nădejdea unei vieți mai bune și mai fericite chiar și în cea mai lipsită casă.

De ce să zicem așadară că suntem săraci?

Dacă e vorba să ne plângem, apoi trebuie să ne plângem noi de altceva. E că am rămas prea cu multe departe înapoia altora. Ne lipsește multora mai ales învățătura de carte și aceasta e pricina, că nu putem lucra mai cu minte și nici sporî mai grabnic în avere. Tocmai de aceea stăruința noastră de căpetenie trebuie să se îndrepte înspre luminarea minții și spre înmulțirea bunurilor noastre.

În cele următoare voi da câteva povețe despre ce ar trebui să facem pentru ca starea

noastră de astăzi să o schimbăm în spre bine.
Anume:

Vom stărui să facem o economie mai înțeleaptă a câmpurilor și peste tot a avutului nostru, pentru a înmulți roada lor:

1. Dând mai multă băgare de seamă fânătelor, cari prin folosirea grapei de fânațe, prin gunoie, udare și alte îngrijiri ar putea să aducă roadă adesea îndoită.

2. Obicinuindu-ne cu semănarea trifoiului, luternei și napilor, ca și în chipul acesta, sporind nutrețul, să putem ținea vite mai multe și mai bune.

3. Să facem întrebuințare de mașini, în deosebi de mașini de semănat grâu, cu care se poate cruța până la a treia parte a seminței; de mașina de semănat cucuruz, prin a cărei mijlocire se face mare economie în numărul lucrătorilor și în zilele de lucru.

4. Vom pune temeiul mai mare pe creșterea vitelor; unde numai se poate vom da întâietate soiurilor alese de vite, îndeosebi vacilor lăptoase și cârnoase de Elveția.

5. Vom stărui ca să schimbăm din temelie fața grădinilor noastre de pomi și de legume, aceste izvoare de câștig, adesea și de bogăție.

6. Vom stărui pe toate căile și cu toate mijloacele pentru înoirea viilor pustiite de boale.

7. Vom desăvârși grădinile noastre prin câte o stupărie. Fiecare plugar ar putea să țină câte 10—20 de stupi. Iar la pădure și munți ar trebui să prăsim sute și mii de stupi.

8. Toate cele pomenite până aici se pot ajunge mai ușor prin tovărășii economice. În fiecare sat românesc, va trebui să înființăm câte o puternică tovărășie economică. Cu puteri unite vom putea agonisi cu înlesnire tot felul de mașini și unelte economice, prin cari starea economiei noastre de astăzi se va schimbă cu alta mai bună.

9. Mari înlesniri pentru înaintarea plugarilor noștri ne vor face și însoțirile pentru asigurarea vitelor, însoțirile de împrumut, cele de viierit, de lăptărit și magazinele de bucate ce am înființat.

10. Ne vom da mai înadins copiii la meșteșuguri și negoț, ca să avem și noi meseriașii și neguțătorii noștri, să-i îmbogățim pe ei și nu tot pe alții, iar în chipul acesta să nu se îmbucătătească din cale afară nici moștile.

Lucrând astfel, vom lucră mai cuminte și starea noastră se va schimbă treptat, pe nesimțite în spre bine.

Săteanul.

Rânduiala la casă.

Ai dreptate nene Ioane, asta e sfântă: omul fără rânduială, n'o duce la nici o socoteală. Omul cuminte toate le începe și le sfârșește cu chibzuială. Orice lucrare trebuie să aibă un scop anumit, fără scop nimic nu încearcă. La d-ta, fără să te laud, toate-mi plac. Nu ești om de toate zilele. Asta se vede, cum intră cineva în curtea și casa d-tale. Aici toate sunt la locul lor, și peste tot curățenie, cum se cade.

— Domnule Nicolae, dacă vrea Dumnezeu toate sunt bune. «Cine muncește cu sârguință și nu trândăvește, toate cu prisos le găsește», zicea tată-meu, fie iertat. Aceste cuvinte de aur mi-au fost toată moștenirea după moartea bătrânului. Ele mi-au fost însă totdeauna și cel mai prețios capital, care mi-a adus roadele cele mai mănoase.... grămezi de bani de-mi lăsă nu cred să-mi fi adus mai mare binecuvântare. Și apoi încă un noroc mi-a dat Dumnezeu; o femeie ca pânea cea bună și harnică de nu-i găsești păreche.

— Bine, nene Ioane, dar carte unde ai învățat?

— Puțină știam, domnule, pentrucă pe vremea mea se învăța puțină carte și zău, nu mi-e rușine să mărturisesc, dascălul cel mai bun mi-a fost nevastă-mea Susana. Ea învățase ceva

mai mult ca mine. Astăzi știu ceți și scrie, dobă de carte nu vreau să mă fac. Am o «gazetă» și cărțile din «Biblioteca populară a Asociațiunii», ca să știu ce se întâmplă în lume, și să aflu ceva folositor pentru noi țărani. De altele habar n'am. Imi văd de economie.

— De bună seamă așa și trebuie nene Ioane, fiecare să-și caute de plugul lui.

Ei bine, prinsei iară vorba, d-ta ai gospodărie mare, porți vre-o socoteală despre lucrurile și trebile d-tale și cine-ți poartă însemnările acestea?

— Poți râde de mine, domnule dacă vrei, fapt însă este, că și aici tot Susana e stăpână.

Iată cum s'a întâmplat asta. Acum vre-o zece ani eră la noi un om foarte bogat, fusese cârciumar, președinte la comitetul parohial, c'un cuvânt, omul cel mai cu vază în sat, el luă toate arânzile, făcea negoț de cai și altele. Ce-a făcut, ce n'a făcut, nu se știe, se pare că omul s'a încurcat în prea multe, poate că i-a mers și rău cu negoțul. Destul, că într'o zi de iarnă se întoarce răcit de pe drum, zace câteva zile și apoi adoarme pentru totdeauna. Nu mult după moartea lui se iviră mai mulți creditori, — lucră și cu bani străini — și-i prețuiră toată averea. Scotocitu-i-s'a toată casa, doară-doară se va găsi vre-o însemnare despre daraverile lui, pentrucă a trebuit să aibă și bani pe camătă; dar nimic ca'n

palma. Astfel dintr'o avere de zeci de mii, nimic nu s'a ales. — Și de atunci ce crezi că fac eu?

Am împărțit toată gospodăria în două. Susana îngrijește de-ale casei, eu de-ale economiei. Ea-și înseamnă ale ei în călindar, care nu lipsește din casa noastră, eu pe ale mele într'o cărticică deosebită, mai bine zis și pe ale mele tot ea le înseamnă, ca mai îndemânică. La anul nou totdeauna ne tragem seama să vedem cum am eșit cu anul. Facem apoi din nou o însemnare despre toată averea, pe urmă socotim cam cât ne aduce la an moșia, vitele și altele, nevasta socotește cam de cât are ea trebuință la an, anume: pentru ale mâncării atâta, pentru încălziminte, haine și altele atâta, pentru slugi atâta, pentru băiatul care învață la școală atâta și așa mai departe până la un ban. Dacă peste an vedem, că o cheltuială din cele însemnate la început este de prisos o ocolim. Tot ce ne întrece punem cu camătă la vr'o bancă deale noastre.

Cu cât mai bine, îmi gândeam singur, nu și-ar putea împărți cocoanele în oraș cheltuielile lor, pentru că cele mai multe, știu anumit ce venit au bărbații lor și cât le ajunge straiul. Ce bine ar fi să iee călindarul ca lelea Susana și să însemne: asta-mi trebuie, asta nu-mi trebuie, asta o pot face, pentru asta nu-mi dă mâna. Dar iară mă întorc. Ce-mi bat eu capul cu ce

ar trebui și ce n'ar trebui să facă cineva? E cu putință, că toate cocoanele își au călindarele lor.

Intr'aceea iată și lelea Susana. Bucuria ei, că mă vede la dânsa în casă. Mă cunoștea dela oraș. Nu știă, cum să mă mai omenească.

— Să nu ne luați în nume de rău domnule Nicolae, că v'am poftit la noi la țară, îmi ziseră amândoi la despărțire.

La noi nu-i ca'n oraș, facem cum putem.

— Nene Ioane, i-am răspuns prinzându-l de mână, îți sunt foarte mulțămitor, îți mărturisesc că an nou mai plăcut ca astăzi, încă n'am petrecut. Rânduiala, ce am văzut în economia, în gospodăria d-tale, mi-a umplut inima de bucurie. De Dumnezeu, s'avem tot Români ca dumneata!

Petra-Petrescu.

Minte de Săcuiu.

Un Săcui mergea la târg, ducând în căruță câțiva saci cu ovăs. Sosind la vama din capătul orașului, vămașul îl întreabă, ce are în căruță?

— Ovăs — zise săcuiul, șoptind, dar te rog să taci.

— Pentruce?

— Să nu audă caii, căci atunci vor căpăta poftă să-l mânânce.

Vacile de lapte.

Adeseori auzim pe sătenii noștri spunând, că vaca cutare nu dă lapte, măcar că o hrănește mai bine ca vecinul de alături. Altul îți spune, că a lui a înțarcat, așa numai dintr'odată, ba stă să joare, că strigoaia i-a luat laptele. Badea Ioan a văzut o rândunică, sburând pe sub foalele vacii și de aceia îi vine sânge pe țife. Nenea Petru a văzut un șerpe cât o prăjină, înfășurat pe piciorul vacii pe care o sugea. De aceea vaca nu dă laptele și pleacă dimineața de acasă zberând. Moș Gligor a văzut strigoaia despletită, mulgând vaca vecinului pe la miezul nopții. Să auzi apoi pe lelea Mărie, cum blăstămă strigoaia din vecini care i-a luat smântâna dela lapte. Laptele dela văcuța ei e slab, smântâna nu se alege, măcar că a pus-o și pe tărățe și bate la hurdoi câte trei zile. Are noroc cu purcelașul din coteț, că altcum ar trebui să arunce laptele.

Așa cred și așa ne spun sătenii noștri, când dăm în vorbă cu ei despre vacile cu lapte. Noi însă, le spunem, că toate acestea sunt numai credințe deșarte și izvorâte din nepriceperea în gospodăria cu vite.

Strigoi, așa cum își închipuesc sătenii noștri nu sunt. Strigoi sunt oamenii, cari nu știu să aleagă vacile bune de lapte.

Strigoi pentru vacile lor, sunt aceia, cari în loc de hrană bună și multă, care să înmulțească laptele, le dau paie și pâși sau tulăi de cucuruz, în cari stau ascunși o mulțime de strigoi, cari iau apoi laptele dela vaci.

Sunt mulți între sătenii noștri, cari n'au ajuns încă să cunoască rassele de vite după numirea lor și să știe, cari sunt bune de jug, cari sunt bune de îngrășat, cari vaci sunt bune de prăsilă și cari sunt bune de lapte. Sunt mulți, cari nu cunosc nici boalele din a căror pricină, vacile înțarcă înainte de timp sau le vine sânge în loc de lapte. Pentru toate neajunsurile acestea, pun apoi vina pe strigoaie. Să ne dăm silința a delătura nepriceperea aceasta și cu ea vor peri apoi și strigoii sau strigoaiele, cari de altfel nici nu sunt.

La noi se prăsesc și sunt mai cunoscute următoarele rasse sau neamuri de vite:

1. *Rassa mocănească sau de munte.* Vacile din neamul acesta au corpul scurt și gros, grumazii subțiri, capul mare, coarneau mici și de regulă plecate înainte. Aproape toate au lapte bun adecă gras, dar nu mult. Cele aeeva bune de lapte, pot să dea 800—1000 de litri pe an. La vânzare nu prea au preț, fiind mici și ușoare.

2. *Rassa unguerească-ardelenească.* Acestea sunt mari, au corpul prelung și statură frumoasă. Părul alb și coarne mari răsucite. Vitele din

neamul acesta, sunt cele mai bune de jug. Vacile au lapte bun dar puțin, 800—1000 litri pe an. Cele grase se plătesc bine, având carne bună și gustoasă.

3. *Rassa Pinzgau*. Neamul acesta de vaci, s'a adus la noi din Salzburg și Tirol, ba chiar și din Svițera, ca înrudite fiind. Sunt de statură mijlocie, trupul lung și povarnic. Părul roșu închis, pe spinare și pe sub foale au părul alb. Unghiile roșetice, coarnele mici și albe, la vârful roșetice. Dacă sunt curate de rassa Pinzgau, nu aflăm la ele nici o pată neagră.

Vacile de rassa aceasta, cari sunt aeeva bune, dau lapte mult, 2000—2400 litri pe an, dar nu e așa bogat în grăsime, ca cel dela vacile câmpenești. Se îngrașe tare, și la vânzare sunt căutate. Ca vite de jug sunt greoaie și cam aplecate spre boale.

4. *Rassa Simmenthal*. Acestea sunt de statură mai mare, corpul lung și frumos. Părul de culoare galbină pe spinare și pe amândouă laturile. Fruntea și pe sub foale, de culoare albă. Cresc iute și se îngrașe tare, la jug încă sunt bune. Sunt între ele unele, cari dau până la 2000 litri de lapte pe an.

5. Prin încrucișeri sau împărecheri, cu tauri de rassa Pinzgau ori Simmenthal și cu vaci albe, sau prăsit o mulțime de vite, cari se numesc *corcitur*. Unele sunt de culoare roșie

altele galbine, de regulă au însă, nasul, unghiile și vârful coarnelor negre. Vacile acestea încă dau lapte mult și bun dar nu se îngrășe așa tare și nu sunt așa mari ca cele de rassa Pinzgau ori Simmenthal.

Mai puțin cunoscute prin părțile noastre sunt rassa *Bonyhád* și *Allgau*, rassele acestea încă sunt bune de lapte, dar nu le priește ori și unde.

Când cumpărăm o vacă de lapte, trebuie să știm, că prețul care îl dăm pentru ea, e un capital după care zilnic trebuie să tragem camătă. Cu cât vom lua dela vacă, într'un an, mai mult lapte, cu atât va fi camăta sau câștigul după capital, mai mare. De aceea e de lipsă, să alegem o vacă cât mai bună de lapte, ca să ne aducă și folos.

Să căutăm, ca vaca să fie dintr'un neam de vite, cari dau lapte mult. Să fie sănătoasă și fără gance. Boala sau altă gance ce o va avea vaca, de regulă trece și la vițeei care îi fată.

Vaca să aibă capul mic, coarnele lucii, urechile mari, cu cât mai mult cleiu în ele și părul din urechi, să fie rar și mătăsos.

Pântecele sau foalele larg, șoldurile departate dela olaltă și partea de dinapoi, cât mai largă, semn că poate fătă ușor.

Pelea să fie moale la pipăit, părul scurt, luciu unsuros și mătăsos. Ugerul să fie mare și

înspre foale rotund, cu țite mari și depărtate dela olaltă. Pelea ugerului să fie moale și cu peri fini mătăsoși, brezdat cu multe vine de sânge. In partea de dinainte, să se aleagă două vine mai mari, cari să meargă șerpuint spre pept. La locul unde se perd aceste două vine se gă-sesc două găuri, numite fântâni de lapte. Cu cât vor fi găurile acelea mai largi, cu atât vaca va fi mai lăptoasă. Lărgimea lor se încearcă cu buricul degetului.

In partea de dindărăpt, dela uger în sus, vaca să aibă pelea crescută cu peri mici — vâr-teji — sau oglinda laptelui. Ca semn, că vaca e lăptoasă, sunt și cele două țite mici, din partea de dindărăpt a ugerului.

Cine voește, să aibă o vacă bună de lapte să urmeze sfaturile acestea și nu se va înșelă la cumpărare.

Ca isprava să fie deplină, să nu uităm, că hrana, curățenia și mulsul sunt lucruri de căpetenie pentru înmulțirea și bunătatea laptelui.

Vacilor de lapte să le dăm hrană multă și bună, să le ținem în curățenie și iarna, să le adapăm cu apă domoală. Să le mulgem cât mai bine și tot pe un timp. După fătare, timp de trei luni, le mulgem de trei ori pe zi.

Sânge, în loc de lapte, îi vine la vacă pe țite, când capătă aprindere de uger. Aceasta se

vindecă cu *apă de plumb* și vaca trebuie bine mulșă, altcum i se astupă țîțele pe cari îi vine sânge.

De încheere, vă spun: Ingrijți, ca văcarul, să nu se facă el șerpe, și împlinind toate acestea, veți vedeà, că nici strigoi nu vor mai fi.

N. Iosif.

De-aș avea...

De ași ști, cât am uitat,
 Ași fi azi mai învățat;
 De-aș avea cât am prădat,
 Ași fi azi și eu bogat;
 De-ași avea ce am iubit,
 Ași fi și eu fericit...
 Dar așa din ce-am uitat,
 Alții, vezi au învățat.
 Și din cât am cheltuit,
 Alții s'au îmbogățit.
 Și pe câte le-am iubit
 Cu alții s'au fericit...

Nemuritoare.

— Unul din strămoșii mei, a murit în vârstă de 95 ani.

— Bunica mea a murit în vârstă de 105 ani.

— Toate acestea-s nimicuri: Soacră mea nu moare de loc.

Nerodirea pomilor.

Pomii, după o bună rânduială, ar trebui să rodească în fiecare an. Vedem însă, că unii dintre pomi rodesc tot numai la 2 ani, mai cu seamă merii și unii dintre peri. Prunii rodesc și mai rar.

Pricina acestei nerodiri este lipsa de hrană. În anul când merii, perii ori prunii sunt tare încărcați cu fructele lor, au lipsă de multă hrană. Hrana pe cari rădăcinile o sbeau din pământ, fiind puțină, o folosesc mai numai fructele, ca ele să poată crește și să se poată coace; de aceea vedem că pomii încărcați cu poame, neavând hrană din belșug nu prea cresc în anul acela. Dacă ne vom uita și mai bine, vom vedea că nici mugurii de roadă pentru anul viitor, nu s'au dezvoltat în deajuns, a rămas slăbuți. Astfel în anul următor nu pot produce fructe.

Neajunsul acesta se delătură prin săparea și gunoirea locului din jurul pomilor. Să dăm pomilor hrana de lipsă și ei încă ne vor da roada pe care noi o așteptăm dela ei, în fiecare an.

Ține-ți gura.

— O femeie certăreață se duce la preot și-l întreabă: Ce am să fac, părinte, ca să trăesc bine cu bărbatul meu?

— Să-ți ții gura și cele zece porunci — fu răspunsul preotului.

Strechea.

Economii de vite vor fi văzut musca numită streche, dar mulți nu-i vor cunoaște vieața și schimbările prin cari ea trece.

Strechea e de mărimea unei albine, are trupul păros, capul lătăreț și la partea de dinapoi are o țeve cu ajutorul căreia își vâă ouașle în pielea de pe spinarea vitelor. Ouașle sunt lungărețe, albe și la un capăt au un punct negricios.

E destul, ca vitele să-i audă zuzuitul sborului, și ele îndată știu ce are să li se întâmple. De frică pun coada pe spinare și fug mâncând pământul. Cei neștiutori zic că le-a întrat muștele ori strechea în urechi și de aceea fug ca nebune. Ele fug însă de frica ce o au de streche.

Strechea, în sborul ei, caută să se așeze pe spinarea vitelor mai tinere sau pe cele cu pielea mai subțire. Aceasta o fac femeiușele de streche, în lunile Iulie și August. După ce s'au pus pe vită își vâă țevea prin piele în mai multe locuri și lasă acolo tot atâtea ouaș. Dela căldura ce o au pe spinarea vitelor, ouașle se clocesc și din fiecare ou ese câte un vermuleț, cu gură foarte ageră. Vermii aceștia își iau apoi hrana de lipsă din sucul de pe spinarea vitelor. Vita simte atunci o mâncărime arzătoare și slăbește.

Cuiburile acelea în cari viermii stau adăpostiți, se umflă tot mai tare și noi zicem că vita are coși. Unii oameni cearcă să-i scoată apăsând cu degetele cele mari dela mâni. Prin apăsarea aceasta, viermele iasă afară, vita însă, suferă durere mare.

Dacă lăsăm coșii neatinși, până primăvara vermii ies singuri afară și cad jos pe pământ. Ajunși pe pământ, se târăsc undeva la adăpost și după câteva zile se prefac în nimfe sau păpuși. În starea aceasta stau patru săptămâni, în care timp le cresc aripile și picioarele și lăpădând pielea în care au fost îmbrăcate, se prefac în tot atâtea streche, bărbătuși și femeiușe. După împerechere bărbătușii pier și femeiușile rămân, ca să-și depună și ele ouăle în pielea de pe spinarea vitelor și apoi să piară și ele.

Aceasta e vieța și schimbările prin care trece strechea, care vitelor le pricinuesc dureri și nouă, prin slăbirea vitelor, ne pricinuesc pagubă.

Cunoscând acestea, va fi bine să știm și aceea, cum avem să ne apărăm vitele împotriva strechii:

Vara, în timpul cât umblă strechea, în fiecare sară, să țasălăm și să periem vitele pe spinare cât mai bine. Prin aceasta, strivim ouăle de streche. Dacă nu pe toate, cel puțin o parte din ele.

Odată în săptămână să spălăm vitele pe spinare cu apă sărată, amestecată cu unsoare de pește. Gustul sărat și mirosul dela unsoarea de pește, o face pe streche să nu se așeze bucuros pe o astfel de vită.

Dacă peste vară n'am urmat sfaturile acestea ori că le-am urmat, dar totuși au mai rămas ouă; toamna să căutăm vitele pe spinare și aflând umflături cât de mici, să luăm foarfecile și să tăiem părul de pe locurile umflate. Cum-părăm terpentin subțire, ulei de in și făină de piatră-pucioasă. Pe acestea le amestecăm bine laolaltă și ungem de vre-o două ori locurile umflate. După câteva zile vom vedea că umflăturile au scăzut, semn că viermii din ele au murit.

Intâmplându-se să mai rămână vre-o umflătură, pe aceea o ungem încă odată. În felul acesta mântuim vitele de durerile arzătoare, cari altcum țin până primăvara. Totodată prin lecurile acestea se împuținează strechea.

N. Iosif.

În târg.

Jidovul cătră Săcuiu: Și nu e spărios calul ăsta?

Săcuiul: Cum să fie spărios, când el doarme singur în grajd, care e tocmai lângă cimiter...

Pomana Țiganului.

Danciul meu voinic țigan,
 Câștigând și el un ban,
 Alergà ca un nebun
 Spre oraș, să ia tutun

Și o sculă
 De lulea
 Dar căciula
 Nu aveà.

Și-n oraș cu capul gol,
 Că-i Țigan, se da de gol!

Un român fugind de soare,
 Se culcase la răcoare

BCU Cluj / Biblioteca Centrală Cluj

Cu căciula lângă el;

Sforăia ca un purcel.

Danciul meu nevrând s'aștepte

Nici din somn să-l deștepte

Căciula i-a 'mprumutat

Și-n grabă s'a depărtat.

Iară când avu a trece

Podul unui râu cam lat,

Naiba-l puse să s'aplece,

Să se vadă încăciulat.

«I! ha! mare, ce minune!»

Zise Danciu înfumurat.

Să se vadă iar se pune,

Dar căciula i-a picat.

Cearcă Danciul a o prinde, —

Mai aleargă, dă ocol,
 Mai o strigă, mai se 'ntinde...
 Iacă-l iar cu capul gol.
 Când căciula plutitoare,
 Din vedere s'a perdut:
 «O căciulă ca să sboare,
 «Cine ar mai fi crezut!» —
 Zise Danciul. — «Dar mai bine
 «Că acuma n'o găesc,
 «Tot eră să dăruesc,
 «De pomană dela mine,
 «O căciulă pentru tata.
 «Iacă-i dar pomana gata!»

H. Granda.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Cât timp poartă animalele de casă.

Epele poartă de regulă $48\frac{1}{2}$ săptămâni sau 340 zile. Mai rar se întâmplă să poarte 330 până 419 zile.

Vacile poartă 285 zile, mai rar 270 și 290 zile.

Bivolitele poartă 335—350 zile.

Oile și caprele 150 zile, mai rar 156 și 158 de zile.

Scroafele 17 săptămâni sau 120 zile, mai rar 109 și 133 zile.

Găina clocește 3 săptămâni sau 21 de zile.

Rața 4 săptămâni sau 28 de zile.

Gâsca și curca 32 de zile.

Tânăr fecior de 'mpărat

auzită dela *Lina Zdrenghie* din Sebeşel.

Tânăr fecior de 'mpărat,
 In lume că a plecat,
 Când vremea că i-o venit,
 Vremea de căsătorit.
 Lume 'ntreagă că umblă,
 Şi soaţă nu-şi căpătă.
 El acasă se 'ntorceà,
 Cătră maică-sa grăià:
 — Maico, măiculeana mea,
 Dă-mi mie pe soru-mea,
 Că cât în lume-am umblat,
 Soaţă nu mi-am căpătat,
 Nici în faţă, nici în dos,
 Nici la port așa frumos.
 Mumă-sa așa grăià:
 — Atunci fiule ți-oi dà
 Când tu fiule vei face:
 Pod de-argint,
 Peste pământ,
 Pod de-aramă,
 Pe Târnavă,
 Şi la capul podului,
 Să faci o bisericuţă,
 Nici mai mică, nici mai mare,
 Numai cu noauă altare...
 — Maico, măiculeana mea,

Dă-mi mie pe soru-mea,
 Eu cu gândul am gândit,
 Podurile s'or făcut.

Maică-sa din graiu grăia:

— Atunci fiule ți-oi dà!

Când tu mie mi-i aduce,

Sfântul soare,

Nănaș mare,

Sfânta lună,

Nună bună.

El iară din graiu grăia:

— Maică, măiculeana mea,

Dă-mi mie pe soru-mea,

Că cu gândul am gândit,

Sfântul soare mi-a venit,

Sfânta lun' a și sosit.

Maică-sa așa zicea:

— Na fico cheițele,

Și descuie lăzile,

Și 'mbracă rochițele,

Și te du la cununie,

Cu frate-tău de soție...

Ei frumos că se gătară

La biserică plecară.

La mijlocul podului

Ea din graiu așa grăia:

— Sfântă lună,

Nună bună

Slăbește-m' oțâr de mână,

Să-mi aiept ceastă cunună.
 — Sfânta lună,
 Nună bună,
 De mână că o lăsă,
 Iară ea ce îmi făceà:
 In Dunăre se țipà,
 Și din gură cuvântà:
 — Decât un frate c-o sor,
 Mai bin' hrană peștilor,
 Și rugină pietrilor,
 Dobândă pescarilor.

Vasile Zdrenghia.

BCU Cluj / Centrul de Cercetare și Editare Cluj

Din popor.

Bade, dorul dela tine
 Peste multe dealuri vine,
 Și-așà vine de fierbinte
 Că de-aș sta 'n loc m'aș aprinde.

*

Mândro dorul dela tine
 Peste multe dealuri vine
 Și nu-l poate oprì nime,
 Nici Țigan cu cetera
 Nici Român cu fluiera,
 Numai eu cu inima.

*

Foaie verde leuștean
 Cântă cucu pe-un buștean,
 Eu zic cucului să tacă
 El se suie sus pe-o cracă
 Și-așà cântă, de mă seacă.

Pe sub lună, pe sub soare
 Nu-i ca doru arzătoare,
 Că doru unde se pune
 Face inima cărbune,
 Și doru unde se lasă
 Face lacrimilor casă.

*

Cuculeț cu peană sură
 Vină și-mi ia cartea 'n gură,
 Și-o pune mândrii 'n fereastră
 Când s'o sculă s'o cetească
 Lacrămile s'o pornească.

*

Păsărică din ogor
 Nu mă blăstămă să mor,
 Că n'am pe nime cu dor;
 Păsărică din alac
 Nu mă blăstămă să zac,
 Că n'am pe nime cu drag.

*

Cucule pasăre mândră
 Suie-te pe deal și-mi cântă,
 Pe cine-i aveà mănie
 Cântă-i cum mi-ai cântat mie
 — Că-mi trăiesc făr' de soție.

*

Decât să-l las pe bădița
 Mai bine să-mi pierd crătința;
 Că crătința iară-mi fac,
 Bade nu mai am pe plac.

Culese de *Gh. T.*

Regele României Carol I.

Regele României Carol I

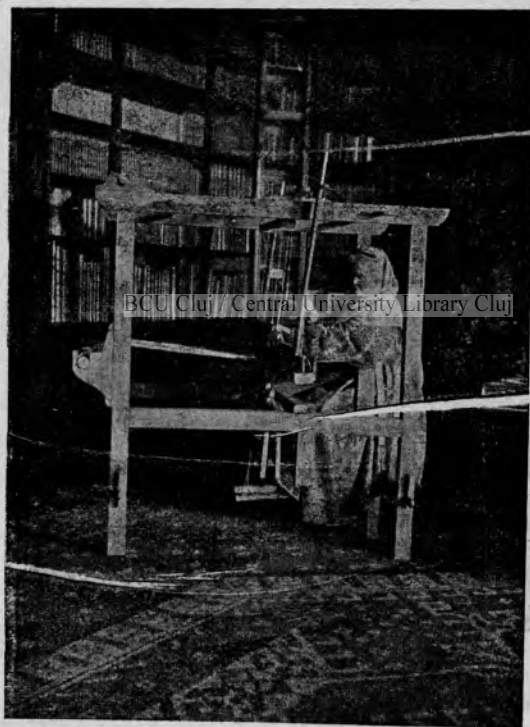
E unul dintre cei mai cu bun nume domnitori ai Europei. La începutul domniei lui a fost silit să se pună în fruntea oștirilor românești și să se bată cu Turcii, ca să scape de sub stăpânirea lor. Lupta s'a dat la Plevna (anul 1877/78), unde Vodă Carol a bătut amar pe Osman Pașa, care a fost rănit la un picior și a căzut în robie. După această bătălie, Vodă Carol n'a mai vrut să știe de stăpânirea turcească. România s'a făcut țară neatârnată, iar Carol s'a încoronat de rege al României, punându-și pe cap o coroană de oțel făurită din schija tunurilor luate dela Turci. După acest războiu din tinerețe, el a domnit în pace. Vrajmașii n'au mai îndrăznit a se atinge de țara lui. Astăzi a ajuns moșneag bătrân, dar e încă plin de viață. Toți craii și împărații îi poartă multă cinste pentru vitejia și înțelepciunea lui. Se crede că-i cel mai înțelept dintre craii cari stăpânesc neamurile lumii. Acum la bătrânețe iar au început să fie neastâmpărați vecinii. Bulgarii, Sârbii, Grecii și Muntenegrenii s'au încăerat la luptă cu Turcii. Această încăerare poate că va sili și România să se amestece într'un războiu, căci ea nu poate suferi ca Bulgarii și Sârbii să se întărească și să-și ia nasu la purtare.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

M. M. L. L. R. R. Regele și Regina României.

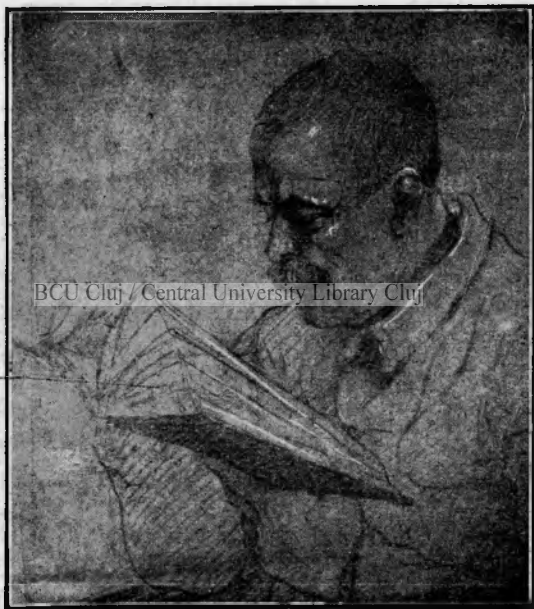
Regina României, Elisabeta, e o femeie bună și milostivă. Ea iubește pe țărani din toată inima. Chipul ce-l tipărim o arată în haine țărănești, țesând la războiu.

M. Sa Regina Elisabeta la războiul de țesut.

✝ Ioan Luca Caragiale.

În vara acestui an s'a stins din viață Ion Luca Caragiale, unul dintre cei mai mari cărturari pe ca i i-a avut neamul nostru. A murit

în vârstă de 60 de ani, la Berlin (Țara Nemțescă), lăsând în urma lui multă jale printre cărturari, căci el a fost un mare meșter la vorbă și la scris. El s'a născut și a trăit în România,

unde îl iubea și cinstea toată lumea. S'a mutat la Berlin numai în anii din urmă, ca să-și poată da copiii și la învățătură nemțească. A scris multe cărți frumoase, pe cari cărturarii le citesc cu mare plăcere, căci Caragiale nu era numai meșter la vorbă și la scris, ci era un glumeț fără pereche. Câteva dintre poveștile scrise de dânsul poate le vom tipări și noi în Biblioteca populară a Asociațiunii. Caragiale a iubit mult pe țărani. De câteori li se făcea nedreptate el luă peana în mână și îi apăra. Dumnezeu să-l odihnească în împărăția lui cea cerească.

Alexandru Ion Cuza-Vodă.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

În anul acesta s'a desvâlit la Iași chipul de piatră al lui Vodă Cuza, sub domnia căruia, dela 1859—1866, s'au unit cele două țări surori Moldova și Muntenia. Cuza-Vodă este întemeietorul României de astăzi, pe care o stăpânește regele Carol I. Fapta cea mai mare a lui Cuza Vodă a fost desrobirea țăranilor. De aceea oamenii îl pomenesc și astăzi, zicând:

— Sfinte să fie oasele lui Cuza-Vodă! El ne-a scăpat de clacă și robie.

— El a scăpat atâta norod din robie, c'a dat pământ și nu-i mai trebuie altă pomană înaintea lui Dumnezeu.

De aceea i-au ridicat statue (chip de piatră) la Iași, ca să-i rămână veșnică pomenirea.

Alexandru Ion Cuza-Vodă.

Biserica lui Horea din Albac.

Horea Ursu Nicolae, s'a născut la 1730 în comuna Albac. El a fost capul răscoalei țărănilor

dela 1784. La 28 Februarie 1785 a fost frânt cu roata la Alba-Iulia.

Pregătirea caşului.

Sătenii de prin apropierea oraşelor, țin vaci bune, ca să tragă câştiguri frumoase din vânzarea laptelui. Isprava aceasta bună, n'o pot face însă, sătenii îndepărtați de orașe. Aceștia, ca economi de pământ și de vite, țin și ei vaci, dar laptele dela ele, îl folosesc numai ca hrană pentru ei.

N'ar fi rău nici așa, dacă noi Românii n'am avea atâtea zile de post și apoi, câte odată și lapte de trecut. In timpul postului sătenii noștri nu prea știu cum să folosească laptele și fac cu el adevărată risipă.

Am văzut femei, cari în timpul postului nici nu mai mulg vacile, sub cuvânt că n'au ce face cu laptele, le lasă de întarcă. Altele le mulg, lasă laptele de se înăcrește, ridică apoi smântâna și cu chiu și vai alege untul din ea. Untul scos din smântâna înăcrită pierde din bunețe și n'are preț. Laptele înăcrit și zărul dela unt îl dau apoi la porci.

Mai rar, aflăm și femei mai pricepute în ale căsnicieii. Acestea adună laptele dela mai multe mulsori, îl încheagă, fac caș și apoi brânză. Pacostea e, că nefiind pregătite cu destulă pricepere, nu se țin timp mai îndelungat. Astfel, folosul sau câștigul dela laptele muls în timpul postului, e de tot neînsemnat.

Pentru delăturarea acestor neajunsuri, las să urmeze aci câteva povețe folositoare la pregătirea cașului:

Cașul se poate face din lapte întreg sau nesmântânit; din lapte pe jumătate smântânit și din lapte de tot smântânit. Laptele să fie proaspăt și ținut în cea mai mare curățenie.

Bunătatea și prețul cașului, atârnă dela grăsimea laptelui, dela închegare, dela scurgere și dela îngrijirea lui. Laptele muls de 2 sau 3 zile, care iucepe a fi sarbăd sau acru nu mai este bun pentru pregătirea cașului.

Dacă dela două mulsori n'avem atâta lapte ca să putem face din el un caș mai mărișor, lucrul cel mai cuminte este, dacă mai multe femei se întovărășesc laolaltă. Intr'o zi vor duce laptele lor la una, în altă zi la alta și așa pe rând la fiecare.

Să zicem că una are dela două mulsori 2 litri, alta 3 litri și alta 6 litri. Acea care are 6 litri, va duce la fiecare din tovarășile ei câte odată, care are 3 litri, va duce de câte două ori și care are 2 litri va duce de câte trei ori la fiecare. In felul acesta nici una nu va fi neîndreptățită și fiecare va avea lapte proaspăt, din care fiecare va face câte trei cași mai mărișori.

Având laptele la îndemână, îl strecurăm într'o căldare sau oală curată și apoi îl punem

pe foc. Focul să fie domol și laptele îl încălzim numai până la căldura ce o are când îl mulgem dela vacă. Din laptele acesta cald, luăm într'un vas, ca o jumătate de litru și punem în el chiag sau praf de chiag. După ce l-am amestecat bine cu chiagul, îl înturnăm în laptele din căldare și-l amestecăm cu acesta bine. Așteptăm apoi până ce vedem că părțile brânzoase ale laptelui încep să se adune. Luăm apoi o lingură mare sau o lopețică anume pregătită și cu aceasta mărunțim cât mai bine cașul care vrea să se adune laolaltă, până se face ca aluatul și zărul rămâne limpede.

Sdrobitul sau mărunțitul acesta, e de cea mai mare însemnătate la pregătirea cașului.

Cașul așa mărunțit dimpreună cu zărul, îl golim într'un săculeț anume făcut pentru scurgerea cașului. Dedesubt punem un ciubăr și săculețul cu cașul îl acățăm deasupra, unde îl lăsăm până a doua zi, ca să se scurgă bine de zăr.

A doua zi încălzim apă, în care punem și puțină sare. Luăm apoi cașul cu săculeț cu tot și îl afundăm în apa cea caldă, în care îl lăsăm câteva minute. Il scoatem afară și prin apăsare cu amândouă mâinile îi dăm forma rotundă. Il punem apoi între două scânduri și deasupra punem o piatră sau altă greutate. A doua zi punem mai multă greutate și a treia zi și mai multă, ca să iese tot zărul din el,

Dacă vedem, că din caș nu mai curge nimic, îl luăm și-l frecăm bine pe toate părțile cu sare mărunță, apoi îl punem la un loc svântat și vântos, ca să dospească. Peste câteva zile se poate mânca.

Cașul pregătit după cum am spus aci, se poate ține și timp mai îndelungat, până vara târziu. E de lipsă însă, ca tot la două zile să-l frecăm cu sare mărunță și să-l întoarcem când pe o parte, când pe alta. Putem pune și câte 5 cași peste olaltă. Să-i ținem însă la loc svântat și vântos.

Dacă vedem, că cașul începe a se înflori ori că coaja începe a crepă, înfloritura o radem cu un cuțit și coaja crepată o ungem cu unt, apoi o frecăm iară cu sare. În felul acesta putem ține cașul cât de mult.

Cașul se mai poate pregăti și astfel: Înainte de a-l pune sub greutate, ca să se scurgă tot zărul din el, îl scoatem din săculeț și de azi până mâne 12—15 oare, îl punem pe o poliță ca să se svinte și să înceapă a dospî. După aceasta, luăm cașul, îl mărunțim bine cu mânilor, îl sărăm și frământăm bine. Adunăm apoi cașul laolaltă și îl punem într'o veacă de lemn anume făcută. Dedesubt și deasupra punem câte o scândură și apoi îl tescuim, după cum am spus mai sus. Dacă vedem că cașul nu se adună laolaltă îl scoatem din veacă, îl punem iar în săculeț și

cu acesta în apă caldă. După câteva minute îl scoatem și-l tescuim bine.

Cașul pregătit în forma aceasta, trebuie să stea câteva săptămâni la un loc svântat și vântos și numai după aceea va fi bun pentru mâncare.

Și într'un fel și într'altul să îngrijim ca tescuirea să o facem cât mai bine și povețele date aci să le urmăm întocmai. Numai așa vom avea apoi și folos.

N. Iosif.

Leacuri pentru vite.

1. Se întâmplă adeseori, că boii din pricina jugului se umflă și fac răni la grumazi, mai cu samă dacă au fost înjuțați pe timp ploios. Tot asemenea și caii, prin frecarea hamurilor, în spate sau în alte părți.

Ca să scăpăm pe bieteile vite de dureri și să le putem folosi cât mai în grabă la lucru; cumpărăm blavais, un fel de praf alb, îl amestecăm bine cu lapte dulce și cu ciruiala aceea ungem rana. Aceasta e doctoria cea mai bună.

Din praful acesta se pregătește și vâpseala cea albă pentru uși, ferești și alte obiecte pe cari voim a le vâpsi.

2. Dacă o vită înghite un cuiu sau alt lucru, care nu se poate mistui, vedem că vita se umflă în mai multe rânduri și suferă dureri,

semn că are ceva în stomac. Luăm 3 linguri de sare, 3 linguri făină de cari, 2 linguri făină de piatră pucioasă, 3 linguri unsoare, flori de soc și pelin. Acestea toate le punem în una și jumătate litru de apă și le fierbem laolaltă. Lăsăm să se răcească, strecurăm zama aceea și o dăm vitei pe gură sau mai bine pe nări.

3. Adeseori se întâmplă că vitele se rănesc prin împunsături sau altcumva. Întâmplându-se rănirea în timpul de vară, muștele aleargă numai decât și-și depun ouăle în rana pricinuită. Din ouăle depuse ies tot atâția viermi, cari măresc rana și nu o lasă să se vindece.

Ca să alunge viermii, sătenii noștri se folosesc de descânțece, cari n'ajută nimic. Vorba aceea: «Leacul fie ori nu fie, numai plata să se știe!»

Pentru alungarea viermilor, cumpărăm acid carbonic și unt de lemn, le amestecăm laolaltă și cu o peană ungem rana. Cu lecuirea aceasta vor pieri toți viermii din rană.

Bețivul.

— Știi, că azi dimineată când m'am trezit, am găsit pe cineva sub pat?!

— Cum așa, pe cine?

— Pe mine!

Trifoiul incarnat.

Trifoiul incarnat sau cărniiu e o plantă de nutreț de tot prea puțin cunoscută la noi, cu toate că merită să fie cultivată. Numirea de trifoiu incarnat o are dela floare, care e frumoasă lungăreață, roșie mai întunecat, în culoarea cărnii. Insemnătate mare are mai cu seamă acolo, unde trebuie să mărim cătimea de nutreț, dară nu putem să cultivăm pe loc mai mare. Trifoiul acesta îl putem cultiva intercalat între alte două plante și prin cultura trifoiului incarnat suntem în stare să luăm două roduri într'un an de pe unul și acelaș loc.

Trifoiul incarnat adevărat se seamănă la sfârșitul verii, pe la sfârșitul lui August sau începutul lui Septembrie, când apoi răsare și se întărește încă înainte de a da iarna, ca primăvara viitoare numai decât să înceapă să crească, astfel că se poate cosi pe la începutul lui Maiu, mai iute decât chiar și luțerna și după ce s'a cosit mai este încă vreme destulă să semănăm pe acelaș loc cucuruz văratic, cucuruz de nutreț ori mazăriche de nutreț.

Trifoiul incarnat semănat primăvara nu se face, semănat din toamnă încă ne dă numai o singură cositură bună și apoi dacă îl lăsăm să mai stea, pierе. De aceea dacă l-am cosit, locul trebuie arat.

Cultura trifoiului incarnat e ușoară de tot. Se face așa zicând în orice fel de pământ, numai să nu fie prea jilav, prea ud pământul. Mai bine se face în pământurile mijlocii, în luturile dulci.

Se samănă de regulă după vre-o spicoasă, grâu, săcară, ovăs ori orz. E bine să se samene și locurile cari le lăsăm de ogor cu trifoiu incarnat, sub acesta pământul se coace și arăturile de ogorire se pot face mai ușor.

Pregătirea pământului dacă e numai cu puțință să se facă două arături. Indată după secere să se spargă sau întoarcă miriștea și înainte de semănat să se facă o arătură de adâncime mijlocie — 15 cm.

Se seamănă cum am zis și mai sus, pela sfârșitul lui August la începutul lui Septemvrie, până la 10 Septemvrie cel mai târziu însă să fie semănat, altfel nu se întărește de-ajuns și peste iarnă poate pieri. Se seamănă împrăștiat cu mâna și în rând cu mașina. Mai bine e dacă se poate să se samene în rând cu mașina, atunci se împrăștie și se astupă în pământ semânța mai bine. Semânța trebuie de jugăr catastral dacă se seamănă împrăștiat 18—20 klgr. semănat în rând cu mașina 15—17 klgr., adică mai multă decât din trifoiul roșu fiind sămânța mai mare.

Se cosește când e în floare, dacă l-am lăsa mai mult se înlemnește. La vite se dă verde.

Vitele la început nu-l mânâncă bucuros, fiind trifoiul incarnat puțin păros, se obicinuesc însă ușor cu el.

De semânță se lasă totdeauna cositura întâiu, deoarece o a doua cositură nu se face. De semânță se lasă partea mai rară a tablei ori apoi îl semănăm ceva mai rar ca pentru nutreț.

A. Cosciuc.

Ce sunt banii?

Banii se strâng schiopătând și se împrăștie jucând.

Banul nu pentru toți e bun prieten.

Banii duc pe mulți în iad, dar afară din iad nu scot pe nimeni.

Banii asurzesc urechile.

Banii furați nu mucezesc.

Dacă n'ai bani, n'ai nici prieteni.

Banii împrumutați câștigă inimici.

Cine samână bani, acela seceră sărăcie.

Cine cere dela mine bani împrumut, acela mi-e dușman, sau voiește să-mi fie dușman.

Unde sunt bani, acolo e și dracul, unde nu sunt bani, acolo sunt 99 de draci.

Banii câștigați în cărți au aripi.

Cu bani capeți ori și ce, numai conștiință curată nu.

Banii nu vin singuri, grijile umblă cu ei.

Poezie populară.

Jelui-m'aş şi n'am cui!
 Jelui-m'aş codrului:
 Codrul are frunza lui,
 Şi nu crede nimănui;
 Codru' are crengi plecate
 Şi la dânsul n'am dreptate.
 Jelui-m'aş câmpului:
 Câmpu' are peliniţă,
 Nici la dânsul n'am credinţă;
 Câmpu' are iarbă verde,
 El pe mine nu mă crede.
 Jelui-m'aş casei mele:
 Casa mea-i plină de jele
 De jos şi până n' podele...
 — De-ar fi cucul voinic dornic,
 Mi l-aş prinde un ibovnic:
 Tot cămeşi suptiri i-aş face,
 Şi l-aş purtă cum îmi place.
 — Dar cucu-i o păsărea,
 Ce sboară pe unde vrea,
 Şi tot cântă, se roteşte,
 Ca mândra când se găteşte;
 Şi-şi răsfiră penele,
 Ca puica sprâncenele...

Tolpa și Stefan-Vodă.

Tradiție populară de *S. Fl. Mărian*.

Se zice, că pe vremea lui Stefan-Vodă se află pe lângă curtea domnească un țigan cu numele Tolpa, care eră un om deștept, glumeț și totodată foarte prefăcut.

Intr'o zi, venind niște Români dela țeară ca să se jeluiască înaintea domniei pentru nedreptățile din partea pârcălabului lor, întâmpinară tocmai când aveau să între în curte pe țiganul Tolpa.

— Ce vreți voi, oameni buni? îi întrebă acesta.

— Avem să vorbim oarece cu Măria Sa Vodă. Acasă-i? — răspunseră Români uimiți, socotind că cine știe ce domn mare e acela, cu care vorbesc.

— Acasă!... Dară ce aveți voi să vorbiți cu Măria Sa? Nu puteți să-mi descoperiți și mie tainele voastre? Eu v'ași putea foarte mult ajuta, deoarece și eu sunt unul dintre cei mai mari sfetnici ai Măriei Sale.

Români veniți, necunoscându-l cine-i și văzându-l așa de vorbăreț, i-se încrezură țiganului, cugetând că ceeace le spune e adevărat și-i istorisiră taina lor, adecă: cumcă pârcălabul îi asuprește din cale afară, cumcă li-se iă bir peste măsură, ba încă pe lângă aceea mai în

toate zilele îi batjocorește, îi bate și-i chinuește fără milă și fără vre-o pricină. Iată de ce au venit ei să se jeluiască Măriei Sale lui Vodă:

— Oameni buni! — zise Tolpa — nu purtați nici o grije, întoarceți-vă p'acasă în voia cea mai bună, că eu vi-s omul! Voiu vorbi eu Măria Sa. Lasă dacă vă va mai asupra și bate p'arcălabul vostru de azi înainte.

Românii îl ascultară și se întoarseră bucuroși spre casă.

Tolpa, după depărtarea lor, căută un prilej bun să între la Măria Sa în odaie.

Intr'o zi Stefan-Vodă eră voios.

Știindu-l atunci, că-i numai singur în divan, Tolpa intra deodată la dânsul înăuntru, plângând și ținându-se cu mâinile de cap.

— Ce-ți este ție Tolpo?... Ce plângi?! — îl întrebă Vodă, văzându-l vâetându-se cu mâinile de cap.

— Mi-a tras popa o palmă, Măria Ta!

— Pentru ce?

— Pentrucă n'am știut «Tatăl nostru».

— A! tu păgânule! — îi zise Stefan-Vodă mânios, — tu să nu știi «Tatăl nostru?...» Păcat că n'am aflat eu aceasta mai de mult, că de atunci te-ași fi gonit dela curtea mea!... Mă, da ce ești tu? păgân? turc? tătar? ori ce liftă rea? să nu știi tu «Tatăl nostru?...» Stăi numai!...

— Ba îl știu, Măria Ta, da-l greșesc într'un loc.

— Spunemi-l dar'!

— «Tatăl nostru, carele ești în cercuri, sfințească-se numele tău, vie împărăția ta...»

— Mai departe!

— Aici am uitat o vorbă.

— «Fie în voia ta...» zi acum mai departe!

— Fie în...

— Fie în voia ta... zi încă odată dela început, că iarăși ai uitat!

— Tatăl nostru, carele ești în ceruri, sfințească-se numele tău, vie împărăția ta, fie în...

— Fie în voia ta!... Măi, da ce bătut cu leuca!

Un cuvânt să nu-și poată însemna!... Zi încă odată dela început și ține bine minte: fie în voia ta.

— Tatăl nostru, carele ești în ceruri, sfințească-se numele tău, vie împărăția ta, fie în...

— N'o să mai țină minte!... Zi mai de multeori «fie în voia ta».

— Fie în voia mea, fie în voia mea, fie în...

— Nu așa! ci «fie voia ta», adică a celui de sus, a lui Dumnezeu, și nu întru a ta, nărodul și năucule!

— Ei!... fie! d'apoi dacă uit!

— Apoi nu uită, că doară nu ți-e dogit capul.

— Și ca să nu uiț, Măria Ta, scrie-mi vorbele acelea pe o hârtie și te iscălește, ca așa să-mi pot aduce aminte totdeauna când voi lua hârtia în mână.

Stefan-Vodă, nici visând de cugetele țiganului, luă o coală de hârtie curată și scrise «fie în voia ta», apoi se iscăli mai dedesubt «Stefan-Vodă» și i-o dete țiganului ca să nu-l mai supere.

Tolpa — bucuria lui — ia hârtia în mână și cum eși din divanul domnesc, pe dată a și pornit la țeară, anume cătră satul acela de unde erau Românii, ce au fost venit la curte să se jeluiască pentru asuprirea peste măsură din partea pârcălabului.

Ajungând el în satul acela, dete poruncă să se adune toți sătenii la un loc, dimpreună cu dâșșii și pârcălabul, căci vine dela curtea domnească și le aduce o vorbă mare dela Măria-Sa Vodă, pe care fiecare trebuie s'o asculte și s'o împlinească...

Dupăce s'a adunat tot satul, dimpreună cu pârcălabul la un loc, Tolpa vârându-se în mijlocul adunării și punându se față în față cu pârcălabul, pe care a început mai întâiu a-l muștra înaintea întregului sat pentru neomenia sa cu sătenii și cu toți Românii de prin jurul acela, apoi arătându-i iscălitura lui Stefan-Vodă îi zise:

— Vezi ce este scris aici?

— Văd: «fie în voia ta» — răspunse pârcălabul — dar eu nu știu ce vreă să însemneze aceasta!

— Nu știți?.. bine!... lasă că știu eu! — strigă Tolpa furios și atunci pe loc porunci ju-

raților să-l întindă jos înaintea adunării și să-i măsure vre-o cincizeci de bețe bune și pipărate zicând:

— Iscălitura Măriei Sale poruncește: să pedepsim pe toți aceia cari nu știu de omenie și asupresc pe frații lor din cale afară și fără de vre-o dreptate!...

Pârcălabul erà nevoit să sufere bătaia, crezând că așa a poruncit Vodă.

El însă erà unul dintre cei mai credincioși mai supuși și mai plăcuți domniei și știind aceasta se miră foarte mult, cum de a putut Stefan Vodă să poruncească ca să-l bată țiganul Tolpa înaintea sătenilor, mai cu seamă neaflându-se el cu nimic vinovat!...

La vre-o câteva săptămâni însă, dupăce a fost bătut, având treabă numai decât să se ducă la curtea domnească, se duse și ajungând întră la Măria Sa.

Stefan Vodă, bucurându-se de sosirea lui îl primì cu aceeași prietenie și căldură ca și mai înainte.

Pârcălabul s'a mirat mult de primirea aceasta călduroasă. Pricepând atunci că nu poate să nu fie ceva la mijloc, că trebuie să-l fi puș cineva la cale și de aceea poruncise ca să-l pedepsească îl întrebă pe Vodă zicându-i:

— De ce ai poruncit Măria Ta lui Tolpa ca să mă bată înaintea sătenilor mei, că doară n'am făcut nimănuì niçi un rău,

Stefan Vodă, uitându-se lung la dânsul, mirându-se și el de vorbele pârçălabului, îi zise:

— Ce spui?

— Ce spun?... d'apoi iată cum și iată cum și începù a-i povestì toată istoria cum s'a întâmplat.

— A, mișelul! — zise Vodă mănios — de aceea mi-a spus el ca să mă iscălesc eu la cuvintele ce nu le știã din «Tatãl nostru», ca să aibã cu acea iscãliturã putere de a bate!... Așa-i treaba?... Lasã cã mi ți-l voiu învățã eu!...

Stefan Vodă se făcù foc: porunci curtenilor să prindã pe Tolpa și să-l spânzure.

Tolpa însă, când istorisiã pârçălabul Vodei și când Vodă porunci ca să-l prindã și să-l spânzure, steteã la ușe și ascultã toate, și cum a auzit aceasta, îndatã s'a făcut nevãzut, ascunzându-se în grãdina domneascã, care erã foarte mare, știind cã acolo nu va da nime peste dânsul, iar trecând mânia Domnului, poate încã să scape cu vieață.

În zadar l-au cãutat curtenii ca să-l prindã, cãci Tolpa nu erã nicãiri. El bietul, de spaimã și de fricã c'o să-l spânzure s'a fost ascuns în acea grãdinã așa, cã nici ziua mare cu lumina nu-l puteã aflã, de l-ar fi tot cãutat.

Mai spre searã, fiind o zi frumoasã și cãlduroasã, ieși Stefan-Vodã singur din curte și se duse la preumblare prin grãdina domneascã

tocmai în partea aceea unde era Tolpa ascuns. Țiganul văzându-l de departe că vine spre dânsul, se sui iute într'un măr și se legă cu brâul ce era încins peste mijloc de un crac, lăsându-și apoi picioarele să spânzure în jos, iar o ațișoară, ce o avea asemenea pe lângă sine, o legă de altă creangă deasupra capului său.

Văzându-l așa Stefan Vodă zise de milă :

— Zău că-mi pare rău de sărmanul Tolpa. Bietul, de bună seamă auzind că am poruncit să-l omoare, pentrucă a bătut pe pârçalabul, s'a spânzurat el singur ne mai așteptând pe alții..

Tolpa trăgea numai cu urechea.

Stefan zămbi :

— Dacă ar fi viu eu l-ași iertă...

— Fie în voia ta! — strigă Tolpa, sărind jos și îmbrățoșind picioarele Măriei Sale.

— Fie în voia ta!., Bine, că cel puțin de frica spânzurătoarei ai învățat Tatăl nostru — zise zâmbind Stefan Vodă. — Atunci m'ai prins cu iscălitura, acum cu vorba, dar altădată nu mai scapi nici cu voia ta, nici fără de voia ta!...

Era glumeț Stefan Vodă și-i plăceau și glumele altora, dar într'o glumă și o altă glumă ținea la mijloc câte nouă fulgere, și vai de acela, pe care-l nimerea printre glume săgeata mănii domnești!

„ALBINA“

Institut de credit și de economii, în Sibiiu.

Filiale: Brașov, Elisabetopole, Lugoj, Mediaș, Târgul-Murășului. Agenturi: Diciosânmărtin, Orșova, Sânmi-clăușul-mare și Șeica-mare.

Înființat la anul 1872.

Capital societar K 6.000,000 — Rezerve K 2.350,000.

Depozite spre fructificare K 24.500,000.

Primește depozite spre fructificare cu 4—5%, livrete de depozit. Depunerile se pot face sau ridica și prin poștă, fără spese deosebite.

Acoardă împrumuturi ipotecare cu anuități pe 10, 20, 30 și 40 de ani cu interese de 6% și anume: împrumuturi de 200—1000 cor. pe 10 ani; dela 1000—5000 cor. pe 20 de ani; dela 5000—10,000 cor. pe 30 de ani și dela 10,000 cor. în sus pe 40 de ani.

Anuitatea face după fiecare 100 cor.:

pe 10 ani . . .	K 6·58		pe 30 ani . . .	K 3·58
pe 20 ani . . .	„ 4·26		pe 40 ani . . .	„ 3·23

Acoardă credite cambiale cu acoperire ipotecară cu interese de 5—7%.

Acoardă împrumuturi pe hârtii de valoare ungare, austriace și române, pe aur și argint t, pe scrisuri fonciare proprii sau străine, cu interese de 6—7%.

Escontează cambii cu 3, în anumite cazuri și numai 2 subscrieri, pe 3—6 luni cu interese de 5—7% și fără proviziuni.

Cumpără și vinde monete de aur și de argint în orice valută.

Efectuește cumpărarea și vânzarea în comisiune de hârtii de stat și hârtii de valoare, precum și alte afaceri de bancă și comisiune.

Formulare de cereri în limbile țării se dau gratuit din birourile institutului (strada Baier Nr. 1), precum și la Filiale și Agenturi sau la cerere se trimit cu poșta franco.

Diracțiunea.

La „Croitoria Universală“

IOAN PETRAȘCU

Sibiu, strada Cisnădiei 30. — Telefon Nr. 172.

Premiat: Expoziția internațională de modă,
Paris 1911 : Grand Prix și medalia de aur.

Prin aceasta îmi permit a aduce la cunoștința
onoratului public, că în

Atelierul meu de primul rang

unde sunt ocupați la 20 de lucrători, primesc și
execut tot felul de haine, civile și militare.

Pentru sezonul de toamnă și iarnă tocmai
acum mi-a sosit o mare alegere de stofe engleze
și indigene.

Premiat: Expoziția universală din Roma 1911 :
Grand premiu și medalia de aur.

Croială cu gust și după ultima modă,
— garantând pentru orice lucru. —
Serviciu solid și grabnic. — Prețuri moderate.
!!! Sprijiniți industria română !!!

Capital social: 1.200,000.

Telefon Nr. 188.

Post sparcassa ung. 29.349.

„Banca generală de asigurare“

== societate pe acții în Sibiu — Nagyszeben ==

este prima bancă de asigurare românească, înființată și reprezentată de institutele financiare (băncile) române din Transilvania și Ungaria, cu agenți principali în **Arad**, **Lazar Vilmos 2** și **Brașov** la filiala «Albina».

Prezidentul direcțiunii: **PARTENIU COSMA**, director
* executiv al «Albinei» și prezidentul «Solidarității». *

„Banca generală de asigurare“

face tot felul de asigurări ca asigurări contra focului și asigurări asupra vieții în toate combinațiunile. Mai departe mijlocește: asigurări contra spargerilor, contra accidentelor și contra grindinei.

Toate aceste asigurări «Banca generală de asigurare» le face în condițiunile cele mai favorabile.

Asigurările se pot face prin oricare bancă românească, precum și la agenții și bărbății de încredere ai societății. Prospecte, tarife și informațiuni se dau gratis și imediat.

Persoanele cunoscute ca acvizitori buni și cu legături — pot fi primite oricând în serviciul societății.

«Banca generală de asigurare» dă informațiuni gratuite în orice afaceri de asigurare fără deosebire că aceste afaceri sunt făcute la ea sau la altă societate de asigurare.

Cei interesați să se adreseze cu încredere la:

„Banca generală de asigurare“

== Sibiu—Nagyszeben edificiul „Albinei“. ==

IOSIF JIKELI

Sibiiu, strada Cisnădiei Nr. 47.

Neguțatorie pentru articli de sticlă, porcelan și metal; farfurii și blide înflorate, rame pentru icoane, globuri și lămpi; oglinzi, țigle de sticlă.

Scule bisericești:

Cupă și vas de hotez, potire argintate, pe dinlauntru aurite, căldărușe pentru apă

sfințită, cădelniță cruce, candelale argintate, sfeșnice de altar, candelale de părete de bronz, candelabre.

Ieftin de tot!

Candelabru aurit, pentru 6 luminări, în mijloc cu vas pentru untdelemn și glob de sticlă roșie cu prisme de sticlă Cor. 43.—.

Prospecte gratis și franco!

Cele mai frumoase cărțile de citit,

pentru țărani și cărturarii dela sate, sunt cărțile
celele ce apar în

„BIBLIOTECA POPORALĂ

A

❁ ASOCIAȚIUNII“. ❁

În anul 1911 au apărut 10 broșuri, anume:

Nr. 1. De demult.

Povestire istorică de părintele-protopop Dr. I. Lupaș. Toți ne batem pieptul și ne laudăm, că strămoșii noștri sunt Romanii. Când ne-ar lua însă cineva de scurt să istorisim, că oare cum am ajuns noi pe platurile de azi, mulți din numele lui Traian încolo, n'am ști spune aproape nimic. Dl Dr I. Lupaș, unul dintre cei mai de seamă istorici ai noștri, povestește în această cârtică istoria Romanilor, luptele acestora cu Dacii, cucerirea Daciei și plămădirea neamului românesc. Povestirea e ușoară, pe înțelesul poporului. Cartea e împodobită cu mai multe ilustrații.

Nr. 2. Floarea soarelui.

Legendă în versuri de Stefan Cacoveanu. Un împărat are trei fete. Peștorii peșesc tot pe cea mai mică, care e mai frumoasă. Celelalte două, supărate foc, îi împletesc fire albe în cosiță, ca împăratul să creadă că e căruntă și să o mărite după oricine. O și mărita după cel dintâi peștor, care era Soarele. Surorile dujmanoase, cari au aflat cine e bărbatul ei, au îndemnat-o să nu se țină de porunca lui de a nu i-se uita niciodată în față și într-o noapte când dormea alături de el, a aprins o luminare și i-s'a uitat în față. Soarele îndată a părăsit-o. Ea de supărare s'a ofilit și ursita a prefăcut-o în floarea soarelui.

Nr. 3. Din vieța sfinților.

În aceasta ni-se spune despre vieța plină de minuni a sfântului Ioan Gură-de-aur. Țăranul român, care de orice lucru s'apucă, chiamă ajutorul Celui de sus și al sfinților, numai bucură se poate, când i-se dau astfel de cărți în mână.

Nr. 4—5. Povestea lui Harap-alb.

E una dintre cele mai frumoase povestiri ale neîntrecutului povestitor Ioan Creangă. Ne spune pățaniile prin cari a avut să treacă un ficior de craiu pânăce a putut să ia de soție pe o fată frumoasă de împărat.

Nr. 6. Lucrarea pământului,

de Aurel Cosciuc. Povețele unui om priceput, cum trebuie făcută economia câmpului. Arată totodată și uneltele cari sunt mai bune pentru lucrarea pământului. E o carte de bun folos pentru țăran.

Nr. 7. Căntece din bătrâni.

de Vasile Alexandri. Cinci căntece alese din minunatele poezii populare ale lui Vasile Alexandri.

Nr. 8. Povestiri din vieța țăranilor,

de Ioan Pop-Reteganul. Se publică două povestiri, din cari cetitorul țăran poate trage multe învățături, căci în ele se arată pilde vrednice de urmat în vieța și se combat unele rele înrădăcinate în poporul nostru.

Nr. 9 și 10. Alexandria.

În aceste numere se publică povestea atât de cunoscută și iubită de țăranii alui Alexandru Machedon.

Toate acestea cărțile, împreună cu Calendarul nostru pe anul 1912, care cuprinde învățături și povețe folositoare și pentru alți ani, se află de vânzare, pe lângă un preț de 2 cor.

În anul 1912 au apărut broșurile:

Nr. 12. Ercule.

Poveștile unchiașului sfânt, de Petre Ispirescu. În cântecul acesta se spune despre zeii păgânești și luptele lui Ercule.

Nr. 13. Cum să trăim?

De Dr. Aurel Dobrescu, medic. Se dau sfaturi și povești doctorești pentru trebuințele zilnice.

Nr. 14. Din Isprăvile lui Păcală.

De P. Dulfu. Povestiri vesele, din cari se pot lua și învățături frumoase pentru viața de toate zilele.

Nr. 15. Comuna «Viitorul»,

de Romul Simu. Cartea aceasta, n'ar trebui să lipsească din nici o casă românească. Ea cuprinde o mulțime de povești și pilduri. Cum ar trebui să-și împlinească fiecare datoria și cum ar putea ajunge la bună stare, nu numai singuratici oameni, ci și o comună întreagă.

Nr. 16. Creșterea pomilor,

de N. Iosif. O bună călăuză pentru cei-ce o vor citi și se vor îndeletnici cu prăsirea pomilor.

Nr. 17. Povestiri,

de N. Petra-Petrescu. Cuprinde patru povestiri frumoase și cu multe învățături folositoare.

Nr. 18. Nutrețul măestrit,

de I. F. Negruțiu. Din cartea aceasta, sătenii noștri pot scoate multe învățături folositoare la economie.

Nr. 19. În sat la Tânguești,

de V. Onițiu. Piesă pentru teatru. Întâmplarea e luată din viața poporului dela sate.

Nr. 20. **Călăuza creștinului la biserică.**

E una dintre cele mai folosite cărți pentru săteni. Aci e arătată însemnătatea slujbelor dumnezeiești și cum trebuie să ne purtăm în biserică.

Nr. 21. **Stan pătitul.**

O frumoasă povestire, de Ioan Creangă.

Aceste 10 cărțicele împreună cu «Calendarul Asociațiunii» pe anul 1913, care cuprinde o mulțime de învățături pentru țărani, se află de vânzare tot numai cu prețul de 2 cor.

Pentru 4 cor. se pot căpăta 20 de cărțicele și 2 calendare, cu multe învățături frumoase. Bani sunt a se trimite înainte la adresa:

„Biroul Asociațiunii“

Nagyszeben (Sibiiu) — Strada Șaguna Nr. 6.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Vânătoare țigănească	79
Unui sec	79
Lumină, fraților, lumină, de A. C. Cuza	80
Creșterea tinerimii, de P. G. Florea	81
Gura ta-i un trandafir	83
Dac' o vrea Dumnezeu! de G. Coșbuc.	84
Proverbe armeneste	88
Să lucrăm mai cuminte! de Săteanul	89
Rânduiala la casă, de Petra-Petrescu	92
Minte de Săcuiu	95
Vacile de lapte, de N. Iosif	96
De-aș avea	101
Nemuritoare	101
Nerodirea pomilor	102
Ține-ți gura	102
Strechea, de N. Iosif	103
In târg	105
Pomana țiganului, de H. Grandea	106
Cât timp poartă animalele de casă	107
Tânăr fecior de împărat	108
Din popor, culese de Gh. T.	110
Pregătirea cașului, de N. Iosif	120
Leacuri pentru vite	124
Bețivul	125
Trifoiul încărnat, de A. Cosciuc	126
Ce sunt banii	128
Poezie populară	129
Tolpa și Stefan Vodă, de S. Fl. Mărian	130

Chipuri.

Regele României Carol I.	112
M. M. L. L. R. R. Regele și Regina României	114
M. Sa Regina Elisabeta la războiul de țesut	115
† Ioan Luca Caragiale	116
Alexandru Ioan Cuza-Vodă	118
Biserica lui Horea din Albac	119

RĂSPÂNDIȚI
BIBLIOTECA POPORALĂ
A ASOCIAȚIUNII.